

Lippai Bertalan (Budapest):
ՋԻՄԱՋԸ Գ ԳԸԳԿԳՁ ԸԳԻՏԸԳՄՉԻ

Rovásírás hatása a nyelvre

Fényeslitke 4000 éves lelete. A páskomi temetőben ásta ki Patay Pál (a Nemzeti Múzeum 105 éves régésze). A spirál motívum kultúrtörténeti egyediséget képvisel, felső részén a vonaldísz a tiszai kultúrkör termékein is megtalálható.

BEVEZETÉS

Vizsgálatunk tárgya, van-e hatása az írásnak a nyelvre, netalán a nyelv kialakulására vagy megváltoztatására. Nos, ez egy külön könyv igen aprólékos megírásának témája lehetne, sok apró kis lépés megtételét követelné meg az ez irányban végzett kutatómunka, e terület ugyanis feltáratlan. Bizonyára végeztek már ilyen jellegű kutatást is, de nem a magyar írás tekintetében, ez alatt értem a magyarok jellegzetes, ősi időkbe nyúló írását. A finnugor elmélettel mellékvágányra terelték a magyar nyelv eredetét. Hivatalos eszközökkel még nem foglalták rendszerbe, nem kapott elismertséget, szakirányú tanszéket a magyar írás. A finnugor elmélet követőinek véleményét tartja mérvadónak a hivatalos nyelvészet. Más lehetőség is van, de az ez irányban kutatók munkája nem kapott elismerést, hiszen csak elméleti szinten van tisztázva a magyar nyelv eredete; annak kérdésköre egy elméleten alapul, bár számtalan elmélet van nem hivatalosan. Nem beszélve arról a hiányosságról, ami e nyelvi követelmény, hogyan viszonyul, van-e logikai összefüggés az írott jel és a nyelv tana között. Az íráshoz használt jelek, hangzók hatásának egymáshoz való viszonyában van-e összefüggés. Tudományosságunk ezt nem tartotta fontosnak, íráseredet tekintetében nem végzett el olyan munkát, ami ősi voltában feltárta volna, hogy a jel hogyan illeszkedik a nyelvhez. Így a nyelv eredete segédeszköz, írásjelek nélkül bármilyen elméletnek helyet adhat.

Mit értek a magyar írás alatt? A jelrendszerrel rendelkező nyelv – ami saját logikai rendszere szerint alakult ki – gondolkodására jellemző írást. A rovásjelekkel leírható, hangírásra is alkalmas írást, a fogalmakhoz is kapcsolható hangalaki írást. Ezt az írásformát nevezzük általánosan rovásírásnak. Nos, ez irányú kutatásom a *Maguraknak édesanyanyelve* jegyzetemben a betű, mint fogalomjellel; a *Magyar nyelv képessége* c. írásomban a képi, népi írás és a rovás összefüggéseivel; *Fogalomjelek* c. munkámban a jel és a betű, szóalkotó toldalékok: rag, jel, a toldalékolásban, a jel értelmével foglalkoztam elsősorban, de írástörténeti vonatkozások is találhatók ezekben az írásokban, amelyekre természetesen lesz utalás erre vonatkozóan szakdolgozatomban. Ugyanakkor e dolgozat fő célja írástörténeti kérdéskörök megvilágítása, az, hogy merre tart ilyen értelemben a kutatás, és kik a szereplői e hatalmas munka elvégzésének.

A cím mégis szokatlan, hisz azt nemigen szoktuk állítani, hogy az írás befolyásolta volna a nyelvet, pedig ha csak a cirill betűkre gondolunk, akkor ez kétségtelen, de ha a flektáló (hajlító) nyelvekre gondolunk, akkor is igaz. A mi nyelvünk ragozó (aglutináló) maradt, hogy miért, ezt kívánom megmutatni, támaszkodva eddigi írásaimra, felvetve kérdéseket e helyen is. Vajon nem éppen azért írják másként, mint mondják a hajlító nyelvek, mert az átvett írás-abc nem illik nyelvükre, hangjaikat másként ejtik, mint írják az átvett abc-vel. Mert az eredeti írásuk elhagyásakor nem illesztették nyelvükhöz az új abc betűit (kevesebb betűvel nem lehet a több hanggal rendelkező nyelvet leírni, latin betűs írással, ahol kevesebb az írásjel, mint az átvevő nyelvében a hangok száma, sérülés nélkül nem lehet kimondani), mint ahogy ezt a magyar megoldotta, azzal, hogy meglévő hangjaira segédbetűket hozott létre, megtette így a ragozó nyelve megtartása érdekében. A magán- és mássalhangzók egymástól jól elkülönítve ejthetők, annak megfelelő szájmozdulattal, elkülöníthető a torok, a szájpada, a fog, a nyelv helyzete szerinti hang, így mélysege, magassága halk és erőteljes hangzatossága beszéde közben is érzékelhető. A hangtana egyezhet a gyök alkotó elemeinek állandó jellegével, mondata a szóképzéskor a toldalékoló szóalkotáson túl a lényeg kiemelése, a mondat szerkesztésében a saját maga nyelvvel kialakított ősi formára ráillik, mint széplányra ruhája. A latin betűk átvételekor is képes volt régi nyelvét megőrizni, és képes volt eredeti ragozó nyelvét megtartani. Ezért a lényeg nyelvünk képes a leírtakat hangzóinak megfelelően kimondani, ugyanúgy írjuk, ahogy ejtjük. Azzal tartotta meg, e fontos tulajdonságát, hogy beszédhangjainak leírásához kiegészítő betűösszevonást alkalmazott, pl. a ty, ly, gy vagy sz, zs, cs stb.

Fontos.

A rovásnak nevezett ősi írás ugyanannyi hangot, jelet írt, mint amennyi beszédében volt. Jelet alkotott és őrzött meg, hozva azokat az idő végtelenjéből, hiszen e jelek ősidei útbaigazító jelek voltak, és még a mai napig is érthető módon azok maradtak, pl. a C, ↑, cél, útszél, cél, útba igazító jel. A d, da, hely jelölő alakja a kereszt, két út találkozási helyét jelöli: †

Mindegyik rovásjel ilyen formában önálló fogalomjelképpen van jelen nyelvünkben, erről dolgozatomban még bővebben fogok írni.

A fent említett írásaimban erre feleletet adtam már, itt a rovásjel, mint hang szerepére ki fogok térni. Látni fogják, hogy a rovott jel formája nem véletlen, fogalmakhoz köthető, no de erről a későbbi oldalakon fejtem ki véleményem, és azt is, milyen kapcsolata lehetséges nyelvünknek az íráson keresztül a régi kultúrák nyelvéhez. Ugyanis az irodalmi vallási iratokhoz a latin betűket használta, egyházi liturgiában, a latin volt a hivatalos. Imádságait, énekeit mégis a nép alsó rétegében, beszéde szerint (magyar) tartotta meg. Ősi írása jelekből alkotott. A hangok leírására alkalmas. Ez némely nemeseknél is, titkosírásként, rovásaiban – ha ritkán is, de – fennmaradhatott, a tiltás ellenére. Elfogadott írás a latin betűs abc sorrend szerinti írás lett, ma is az, a rovás abc sorrendje is e sorrendnek felel meg.

Vizsgálódásunk tárgya rámutatni a magyarok több ezer éves írására; az írásra alkalmas jel ebbeli fejlődés során kialakult jelkészletének analitikus (a jel önálló értelme szerinti) vizsgálata. Napjaink felé tartó útra lépünk, kik jártak rajta; továbbá a más módszerek szerinti kutatók munkáira és a komplex módon való kutatómunkára hívom fel a figyelmet. A kutatás irányának ebbeli sürgősségére való rámutatás a célom. Mert vallom, hogy a magyar nyelv, hang- és jelkészletének egymásra hatása nem választható el, mindenképpen egyidejűek. Magával a nyelvvel a jel fejlődése az ezredévek messziségébe vezet, ahogy a nemzetet eredendően a nemző ősapjához, a nem őséhez, az úr ó helyéhez (NIMRÓD...>) 𐌺 𐌹 𐌶 † (neme úr ó hely) (a nem(ző) úr régi helye), ősapához vezet elnevezése a nemzet ősapjához. Ugyanúgy a nyelv ősiségét is vizsgálni kell e területen, ahol az ősapa élt. Ninive, NIMRÓD városa szabirföld, ami ősi fallal védett terület. Hogyan függ össze a néperedet a mítosz világával, annak irodalmával? Abban az ősi gyökérrel rendelkező képi, szimbólumvilágban keresem az összefüggéseket, ahol megtalálhatók az ősi mítoszok, vallások szimbólumai, amik a jel ősi képéhez vezetnek, egyszerűsödve az írásra alkalmas jel kialakulásáig. Az írás, mint jel, hangírásra alkalmas jel üzenetértékével is számolni kell. Több jel együtt gondolatközlésre alkalmas. Általánosan akkor, ha a fogalom jele állandósult, írásra alkalmas.

ROVOTT JEL

Tehát a rovott jel, *fogalomjel*. Mindegyik jel formai szempontból hasonlít a jel leegyszerűsödött képére. Vallom azt, hogy a legegyszerűbb jel, a születés szó „sz” (|) kezdő jelével, írható. A legegyszerűbb jel, egy szár, ami leírható egy vonással.

Egy szár (származás) az egy szál fogalomértelmével. |

Az egy számnév jelével. |

Összefügg (szállás, születés) a legegyszerűbb jellel (|), amelyre épül a többi jel, pl. a 𐌹.

Ha az | (sz) jelet meggörbítjük, az 𐌶 (n) jelét, a növekedés jelét hozzuk létre, ez az irány oldalra nőhet, akkor a rovás 𐌶 (o) betűjét ismerjük fel.

Tehát | (sz) 𐌶 (n) 𐌶 (o) – születés, növekedés oldalra.

A szár, származás jelével | 𐌶 𐌶

SZ – születés, NŐ – növekedés jelével e két jel egyesítése | 𐌶 𐌶 **szn** az „ny” az anya fogalomkörét vetíti elénk. ASZ EN ----ON -----oniy : aszony, asszony szó alkotható meg. A születés növekedés logikáját követve, hiszen a szülő nő, asszony lesz, kinek otthona a ház, a későbbiekben ennek részletes magyarázatával szolgálok. Amíg oda eljutok, ajánlom a továbbiakat.

Vizsgálni kell a fogalomhoz tartozó jel összefüggéseit, milyen szerepet töltenek be a szó képzésében.

Tehát a fogalomjel idejének kialakulásáig vezethető vissza az a nyelv, amelyik a mai napig képes e jelekkel jelenkori nyelvének hibátlan leírására. Magyar nyelvünk képessége szerint ilyen.

Egyelőre erről ennyit, kiegészítő irodalomnak ajánlom a fent általam leírt címek alatt szereplő munkáimat és hivatkozásaimat, valamint azon kutatók műveit, akiknek munkásságára támaszkodom e dolgozat megírásakor.

A JEL, MINT FOGALOMJEL

A jel nyelvünkben betöltött szerepére hívom fel a figyelmet. Ahogyan az ősi nyelvben, ugyanúgy a mai napig értelmezhetően állják ki az idő próbáit minden kritikai vélemény megfogalmazásával szemben, egyszerű és nem bonyolult viszonyuk szerint, a környezet ismerve szerint. Ott vannak mindennapjainkban, hiszen az étellel egyetemes gondolkodás útján jártak és segítették a gondolat rögzített formájának fennmaradását ősidők óta. Nem véletlen napjainkban a rovás jeleinek népszerűsége, újra előtérbe helyezése. E régi írásforma, amit rovásírásnak nevezünk, egy nagyszerű nép alkotása révén jött létre, aki képes volt megtartani, újraéleszteni minden tiltás ellenére.

MAGYAR ÍRÁS

^9HT^9MCH ^9HT H9#99

A magyar írás a régi időből ismert, úgynevezett róvás, rovásírás. Mivel a régi időkből nem csak Székelyföldről, de Magyarország kárpáti területéről is származnak rovásos leletek, a magyar írás – mintsem csak székelyírás – általános megnevezése: rovásírás. Ennek az írásnak a formája alapvetően a fogalomhoz köthető jelírás.

A jelírás régi használatakor az adózó neve mellé írták, rótták a jelet, a tizedjegyzékben az illetőnek van-e még tartozása, jelölték mennyivel tartozik, *rovatolták*, számon tartották. *Számkivetett* volt, aki olyan szegény, hogy adót sem fizetett, ezért az adólistán sem szerepelt. *Van még a rovásán*: ha tartozott; ha kifizette, *lerotta* tartozását. Ha leltároztak: *rovancsoltak*. *Rovatot* vezettek az emberről születésétől fogva, életén át. A ravatalon *felrótták* életútját az elhunytak stb. Itt csupán a rovás, mint írás, helyes vagy helytelen szóhasználatára hívtam fel a figyelmet, látható az írás régi elnevezése egy nagy fogalombokor részébe illeszkedik, s nem véletlen elnevezés.

KUTATÁS

Feloldhatatlan ellentmondásba kerül az a kutató, aki nem komplex módon kívánja munkáját végezni, aki különválaszt tudományágakat (pl. mostanság divattá vált tudományos körben elméletük védelmében az antropológiát, génkutatást, régészetet a nyelvészettől elválasztani, mintha nem ugyanattól az embertől eredeztethető mindegyik vonás, aki környezetét kialakította a rá vonatkozó tárgykultúrában). Hiányos következtetéseket vonhat le, mert ha a régészet mást mond, mint a nyelvészeti kutató, mint az antropológia, ha a tárgyi és személyi, emberi kultúra között nincs kapcsolat, akkor a nyelvi következtetések szintjei sem érnek össze. Támpontok nélkül nem ér el semmit, aki e területtől távol tartja magát, vagy primitív jelzővel illeti a legősibb, jelből, jelekből álló hangírásra alkalmassá váló régi időben általánosabban használt írást, amit mi rovásírásnak nevezünk.

Az íráskultúra és a nyelvi kapcsolat tagadása, pedig, egészen furcsa következtetésekre ad lehetőséget. A környezetét alakítja az ember. Az éghajlat változása hatással van az élet minőségére. Az életheti lehetőségek meghatározzák a fejlődést. Lehetővé teszik a nyelv vonatkozásában is az ember kapcsolattartásának lehetőségeit. Egy helyhez kötötten a nyelv továbbélését, megmaradását teszi lehetővé az ősi vonások szerint. A szokások, és azok gyakori elhagyása

nem tesz jót a nyelvszerkezet megmaradásának. A kapcsolatok folytonossága egymást segíti, vagy gátolja az emberi kifejező képességben, tevékenységben. Márpedig az eltartó képesség a természet adta lehetőség hatása alatt állt, szabta meg az ember lehetőségét, társadalomszervező képességét (hacsak nem telepedett rá egy másik embercsoport). Ha egy embercsoport egy területen évezredek átél, kialakíthatja saját környezetét, a maga módján kifejleszti nyelvi eszközeit, a közlés képességének fokán. Másként, ha beköltöző, másként, ha őslakos. Saját gazdájaként kíméletesebben, az eltartó képesség szerint alakítja életét, környezetét. Ehhez igazítja nyelvét. Ha idegen hatások érik, vagy befogad, vagy védekezik. A huzamosabb letelepedés kultúrafejllesztő képességet alakít ki, örökölt értékeket, az átadó képesség eszközeit. Az emberi jólét felesleget termel (erre külső hatások kényszeríthetik, lefölköz javait, ebből gazdagodik, jogot formál, alakít, hódít, sarcol a hódító, az új uralkodni kíván a régin). Emberi túróképeség vagy szellemi igény révén változhat az életminőség, ezért új életterek, eddig fel nem fedezett új életterek felé megy, kutató lesz az érdeklődő ember helyett, új utakra lép. Tapasztalat leírásának képessége folyamatos kultúrafejlődést biztosít. Új utak, új lehetőségek nyílnak meg, amelyek a technikák, majd technológiák világába viszik, egy közös jelszó, a jobb élet reménye végett, a tudás alapján.⁴⁰⁵

Felmerül a kérdés, volt e szűkebb hazánk a Kárpát-medence életében ilyen lehetősége egy embercsoportnak, s ha igen, akkor hogyan kapcsolódnak egymáshoz ezek a kulturális komplex módon értelmezett láncszemek.⁴⁰⁶

Vannak-e összekötő kapcsok, melyek vitathatatlan saját termékek, és vannak melyek hozott, máshol kialakult termékek, netalán egymással egy időben kölcsönhatásban lévő termékek. Mik azok, amelyek nélkül ez nem lehetséges. A nyelv, a nyelvi készség pedig, akkor átadható, ha közvetítő eszköze is van, ez a jel azonosság, az írás és a szimbólumrendszer. És a fizetőeszköz, ha túltermelés esete forog fenn.

A kultúra fejlődésében fontos az eszközhasználat fejlődése. A kultúra azonossága a több évezreden át, használt, hasonló eszköz formavilága. A jelképi világ hasonlatossága, melyek az elásott múltból kerülnek elő. Az írás közlésformáival egyetemben a gondolati fogalmi azonosság felismerhető. Ebben a gondolati világban a használati eszköz felismerteti a kultúrában az élet minőségét, ha egységes kép van, akkor azt átadták a korok, a hagyomány útján, ha írás van írásba foglalt formában. A hagyomány a legértékesebb történeti forrás, a történelmet az adott társadalom uralkodó osztálya írta, a saját igényének megfelelően, ezért szét is választom a történetírást és a történelemírást. Az írástörténet megírható-e a kárpáti hazában? (helytörténeti szinten: Lippai Bertalan, Fényeslitke története) Nos, erre már voltak kísérletek, mondanom sem kell, hivatalosan ebben a kérdésben saját állásfoglalása révén köztudottan az iskolai szintnek megfelelően tanítják a finn-ugor elmélet szerinti magyarságeredetet ... mint történelem.

Marác László tanulmányában (*Nyelvi és képi gyökök – a magyar kultúra megtartói*) írja: „Maga az a tény, hogy a magyar nyelv alapvető fogalmi és gyökszerkezetéről, ezek összefüggéseiről Magyarországon egyelőre nem folyik komoly tudományos kutatás, azt mutatja, hogy a jelenlegi magyar elit nem gondolkodik mélyebben a magyar önazonosság kérdéséről.”

⁴⁰⁵ „Az ősi szkíta, szarmata, kusán, kazár stb. birodalmak területén előkerült emlékek és leletek komplex antropológiai, régészeti, nyelvészeti, őstörténeti, művészeti, fémművészeti, ötvösművészeti stb. vizsgálata jelentős mértékben hozzájárul ahhoz, hogy az ural-ajtáji népek körében végbement vándorlásokra és történeti, etnikai érintkezésekre vonatkozó ismereteink kibővíljenek. A sumerokról pedig tudjuk, hogy különféle el-lenséges támadások következtében nagy tömegben kerültek északra rabszolgákként, sorkatonaként, menekülteként...” – írja Zakar András *Az írás bölcsőjénél* című munkájában.

⁴⁰⁶ „A magyar, nevezetesen a lengyeli (Tolna megye) lucskai (Ung megye és vladaházai (Erdély) réz és bronzleletek és az ókor keleti népeinek területéről előkerült réz és bronz tárgyak között analógia mutatható ki. Bizonyos azonban az is, mint azt Bella helyesen hangsúlyozza, hogy ezek a tárgyak vagy formáik azért még nem kerültek szükségképpen Keletről Magyarországra, hiszen valamely művelődési foknak megfelelő hasonló nyilvánulásuktól még nem lehet arra következtetni, hogy azok idegen földről származtak át. Vannak bizonyos kulturális sajátosságok, melyek mindenütt egyformán és hasonló módon fejlődtek ki.” (Zakar)

Vannak természetesen más irányú kutatások, de *azok* eredményeinek tudományos kimunkálása komoly műhelymunkát igényelne. Pl. Ceglédi Katalin írja:[1] „A valóságban konkrét nyelvek léteznek, tudományos kutatása ennek lehetséges (vö. CEGLÉDI 2004). Egyértelmű, hogy a helytelen rokonítás a kutatók egy részét tévútra vitte, és viszi a másik részét – akik ezt nem fogadták el –, megbélyegezték, egzisztenciálisan lehetetlenné tették, elveszik tőlük a katedrát”.

A történetírók azonban más utakon járnak. Kerek e föld, és nincs olyan zuga, ahol ne jártak volna. Olyan hozadékkal, mint a helynevek párhuzamossága, csak egy példa e tekintetben. Az emberiség ősnyelvének egyidejűségére utalnak, s ebből az ősnyelvi állapotból ragozó nyelvnek megtartási képessége révén az ősi eredetre lehet rámutatni, a jelen beszélt nyelvből is kimutatható az ősi réteg (pl. Hymes 200 ősi szó alapján hasonlítja össze a nyelveket, mutatja ki az ősi etimont, hogy mely nyelvekben található belőlük a legtöbb). A nyelvcsaládokban népek nyelveinek poligonális összehasonlítása, pl. Bárczi Zoltán abból indul ki, hogy a nyelvből mely sajátosság mutatható ki, melyik nyelvben a legtöbb a jelen nyelvben ma is használt ősetimon. Amelyik nyelv szerkezetében is megtartja vonásait, közelebb áll az ősi nyelvhez. Azért, mert a nyelv szerkezete nem sérült, marad az ősi gyök, melyre az idők folyamán rakódik a toldalékolással egyre több. A magyar nyelv megtartotta ősi állapotát. Az a nyelv képes erre, amelyik a legtöbbet tarthatta meg a szó gyöke és ragozott alakja vonatkozásában. Az ősnyelvi sajátosságokból az tarthat meg legtöbbet, aki nem sokkal változtatta meg életmódját. A nyelv művelője, helyhez, házhoz kötött életmódját sokáig megtartotta, akik földrajzi környezete szerint egy helyben éltek viszonylag sokáig. Akik kényszer hatására változtattak, és ahova mentek, elveszítették már, a nyelvükben őrzött sajátosságot, már csak a rokoni vonások fedezhetők fel benne. Vagy másik nyelvi környezetben feladta eredeti ragozó nyelvét, de még így is sok vonás felfedezhető belőle. A helynek, ahova költözött, régi otthonának nevével adott nevet, hozott nyelvén megtartotta a helynevet, nyelvét felejtette el. Ősei nyelvén adott helynevet, utódai már új, átvett nyelvén nem is értik mit jelent. Ezt tagadni vétek, hisz ezernyi kutató állítja, legyen az külföldi, idegen nyelvű vagy elszármazott magyar, vagy az itthoni kutatást végző, évszázadokra visszanyúlva és a hagyománnyal szinkronban lévő kutató, hogy a közép-európai nyelv megtartotta sajátosságait, nem hozott, őseredeti nyelv, átadó nyelv volt a régi Európában.

Mást mond a magyar tudományosság az Uralon túlra, jelöli ki emberi életre alkalmatlan időben azt a területet, ahol a magyarok éltek, és onnan költözteti a halászból nomáddá alakult törzsi népet egyszerű honfoglalással a Kárpát-medencébe, ami képtelenség. Az őshazát északon jelöli ki, holott az emberszaporulat délvidékről, vándorlása északi területére várható, és nem fordítva. Jelen sikeres éghajlati övétől északabbra, ott, ahol nagy tömegben nem csak szétszórta élhetett, a jégkorszakban pedig, egyáltalán nem. A 20000-10000 évig tartó vastag jégtakaró övéből nem költözik ide, csak oda; miután megengedi az időjárás. Akkor ez a terület nem alkalmas a nyelv kialakulására és megtartására semmiképp, hiszen a ritkán lakott térségben nagy távolság van, ha azonos mégis a nyelv, máshonnan, sűrűbben lakott területről jött, mondjuk prémvadász életmódja miatt. A nyelv már régebben kialakult, ha közlekedni képes, e feltételek révén fel sem veheti a versenyt a déli éghajlat népeivel. Nem mérhető azzal, mint amit Kárpát-haza nyújt, nyújthatott a rögzült, változatlan, ép nyelvszerkezetben (jéghatártól déli, még élhető terület a kárpáti terület), a néppé válás tekintetében a megélhetés nyújthat egyedüli menedéket, megélhetést. Ebben és a nyelv megtartásának tekintetében összefüggés van. A nyelv finnugor eredete nem északi, hanem eredendően déli ősnyelvi állapotból magyarázható. (Több ezer év közlekedő múltja, amikor a finn > suomi, a sumerrel, ugyanazt a közös őshazát elhagyva észak felé terjeszkedve ősnyelviséggel együtt új kulturális tereken jelent meg, ami az Altáj felé is képes volt hatását kifejteni, északra való népféleslegét leadva, így a Kárpát-medence felé is.) A jelen tudományossága létrehoz egy mesterséges nyelvet, ehhez hasonlít, az őshazát pedig népfélesleg előállítására alkalmatlan területen jelöli ki, melyet csak kikövetkeztetés, a hangfejlődés alapján hasonlít össze, nyelvcsaládba sorolással. Ebből levált ugor nyelv kialakulását vizionálja, nos egy ilyen komplex nyelvtalappal, mint amilyennel a magyar rendelkezik, csak

helyben lakással lehetséges megtartani gyök- és ragozó jellegét. Ezekhez lehet hozzátenni, de az építmény szilárd marad. Bátorság kell a másként gondolkodóknak ahhoz, hogy más lehetőséget is vizsgáljanak, mint az átvételekkel operáló nyelvészet, természetesen ilyen utat sokan bejártak már. [2] Orbán Árpád 1962-ben írta füzetében: „Őstörtelmünk európai csiszolt kőkori, réz-, bronz- és kezdeti vaskori legfőbb 12 kútfője”. (MNM, könyvtár 3108/1962. sz. Fol. Hung. http://www.magtudin.org/Orban_Arpád_Folio_Hungarica_1.pdf.) A glottokronológia módszere, a szóeredet vizsgálata, a poligonális (sokszöges) nyelv összehasonlítás az összes rokon- és segédtudományok komplex bekapcsolását sürgeti, a délies irányzatot is figyelembe véve. No de hamvában halnak el a kezdeményezések, ha az álláspont eltér az északias irányzattól, bátorság kell ahhoz is, hogy egy [3] László Gyula által felállított kettős honfoglalást gúny nélkül megüsszon, s ne érdemelje ki az akadémiai tagságot.

Egy Táncsics Mihályt börtönbe zárnak (Nyelvészeti munkássága nem közismert, talán ezért kerül börtönbe, nem nehéz kitalálni). Sok nemzettársa is, Czuczor Gergely a börtönben írja, a magyar nyelvész kutató munkájához nélkülözhetetlen szótárt, Kazinczy börtönben, (mint hazánk nemzeti érzelmű nagyjai). Táncsics füzetében írja, „...legrégebb nyelv a magyar”. A nagyközönségnek a forradalom hősről nem árulják el, miért volt börtönben. Nos, ezt a rabigát kellene már lerázni magunkról, és igazszólás szabadságával élve helyre tehetjük múltunk hiányzó láncszemeit, ez még akkor is fontos, ha az több ezer évet élt meg éppen itt is a Kárpát-hazában.

A nyelvet a kultúra hozza létre, ebben a környezetben alakul, formálódik, s minél több idő jut a helyben maradásra, annál régebbi, ősi, lesz nyelvszerkezetének időtállósága, s ma már nem mondható Magyar Adorjánról, hogy fantaszta, mikor azt idézzük tőle, „Nem jöttünk mi sehonnan sem”. A Seminó féle génkutatás őt igazolja.

MŰVELTSÉG

1. ábra:

DUNAI műveltség, Marton Veronika és Mária Gimbutas nyomán, a mező gazdáinak műveltsége egész Európára hatással volt.

Érthetetlen, hogy e terület kutatásának hazai tudósai miért óvatosak a genetikai úton való ősiség kimutatása terén. Más eredmény mutatható ki, mint a finnugor eredet, mondják is, hogy csak nyelvrokonság, nem genetikai rokonság, ennek nincs egyenes ági vonala. Helybeli, kárpát-medencei ősoktól leszármazás még fel se merült, a leszármazás félelme az egyszeri honfoglalást kérdőjelezi meg.

Kérdés, hogy származási alapokat miért nem a több ezer éve itt élt ember csontozatához hasonlítják, miért csak a honfoglalás kori leleteket veszik alapul e területen, tekintik csak azt magyar vonatkozású mintának? Nem jött mindenki egy időben, egyszeri honfoglalással! Volt, aki sohasem jött, mindig itt éltek őseik, miért nem azok a magyarok adják a genetikai mintát? Hiszen a beköltözők neve még nem magyar, türk, türk, hun stb.

Ezek is magyarok, kiket a közös hazában egyesített néven nevezünk magyarnak (ma-da, gy-ar ma-t, s -ar-ma-ta, gyarmatos, földterületeket egyesítő, azaz ma -gy-ar). A rovás fogalomjele egyértelmű, amiben az m 𐀀 𐀁 𐀂 jelentése ma>föld, gy>egy, úr, pedig ember, város, városi ember, Fődek egyesített területének urai. Mezopotámiában is az úr szó, várost jelent.

ÚR, URUK, EREK, ERIDU

ERDÉLY > úr déli értelmére gondoltunk e már?

A legrégebben itt élők (30 000 évvel ezelőtt), a pallagi mezőgazdálkodók, a teraszos földművelők talán nem a mi őseink? Akik már 4000 évvel ezelőtt itt éltek, s hozták létre a bronz kultúrát, maradandó kultúrát? Nem a mi őseink? Azok, mert a mező gazdáinak kultúrája nem halt ki. Ez az őslakosság egyesítette, azaz magyarizálta (egyesítés) a folyton beköltözőket. Mert a magelvető növényeit, háziasított állatait helyben nemesítette, vagy déli területről hozta, nem jön a semmiből, az északi jégtakaró alatt nem lehet búzát nemesíteni stb.

ÖNELLÁTÓ MEZŐGAZDASÁGI KULTÚRÁT már Kr. e. 2000 környékén kialakítottak az Alföldön is, főleg a folyók völgyeiben, de azt megelőzte a több ezer évvel előtte kialakított, épített tájkultúra a hegyek déli oldalán épített teraszokon, a pallagokon növénytermesztéssel foglalkoztak. Régi idők emlékeit a hegyek elnevezése, talán a Magura hegy elnevezések őrzik. Hosszú karéjban, a Kárpátokban nyolc ilyen nevű hegyet találunk, erre a magelvetést ismerő kultúrára utalnak. Üzennek legendákkal, magyarázattal a mai napig, mint a Nemere hegység is, 3 hegy- csúcs tartozik ide.

Erről azt tartják a helybeliek, (Duna tv Hazajáró), hogy Nemere, maga Nimród, aki két fiával: Honorral és Magorral 4000 évvel ezelőtt jött ide Mezopotámiából, ahol megtalálható Nimrud város. Nemere a széllel jön, s kitakarít útjában minden falut a völgyekben.

Még régebbi hagyomány szerint tenger borította ezeket a völgyeket, és csak 700 m-nél magasabb hegyek voltak kint a vízből. A medence, amit hatalmas víztömeg borított (régen Pannon-tenger) egy időben utat tört az akkor alacsonyabb vízállású Földközi-tenger felé, a déli tenger felé áttörve a Vaskaput, hirtelen zúdult le a víz, legyalulva hozta létre a mai Román-alföldet (Havasalföld), melyre nagy gondolkodónk, [4] Orbán Balázs figyelmeztet geológiai megfigyelését illetően.

Ugyanekkor Szibériát is egybefüggő víz borítja, onnan se tud lefolyni a jégtakaró elolvadó vize, mert dél felé lezárják útját a hegyek, egy gyenge ponton a Boszporusznál egyszerre tör át, okozva özönvizet, csak akkor fordul északra a víz folyása, mikor kiolvad az Északi-tenger, a jég határa visszahúzódik. Még az előtt nagy víztömeggel kell számolni. A Boszporusz a leggyengébb pont, ahol áttör a víz, majd Gibraltárnál is utat tör a víz, egyenlítődnek ki a ma is ismert tengerszintek. A jég visszahúzódása megfordítja a folyók folyását, kialakítva a jelenleg ismert földrajzi térségben, ahol a folyók északra folyását teszi lehetővé a jelenleg kialakult jég-határ, ami napjainkban egyre fogy.

Erdélyben beltenger volt. Szigetein a magasság (ma hegy) 800 m feletti. Mesterségesen épített teraszok, pallagok máig látszanak, már rég elfeledett kultúra nyomai, ahonnan lehúzódt a víz, a Vaskapun áttörve, kizúdul, létrehozva, gyalulva a Havasalföldet. Később az Olt völgyében, a vizek levonulása után, a jelenlegi folyóvölgyekben kialakított gazdálkodással, hozzáigazított tájkultúrát egyre alacsonyabb területeken is lehet végezni, elhagyják a pallagokat – a ma is művelt szék, csík, mezőség megnevezéssel. Területein a mezőgazdálkodási kultúrában az állattartással együtt találjuk meg azt a hagyományt, amit az ősi magelvetők végeztek. A hegyekben a pásztorok kultúrájával párosulva a kertművelés alakul ki. Az elhagyott pallagokon kaszálók, legelők vannak. Beköltöző új pásztorkodók is jönnek, hozva onnan nyelvi eszközeit, de nem keverednek az őslakosokkal. Az ősi múltját igazolva ugyanannak a népnek – aki magát a mag népének nevezi – a mai napig magura, magi ur, magyar.

Itt a Maros mentén találjuk a tordosi kultúrát, ideértve Tatárlakát is.

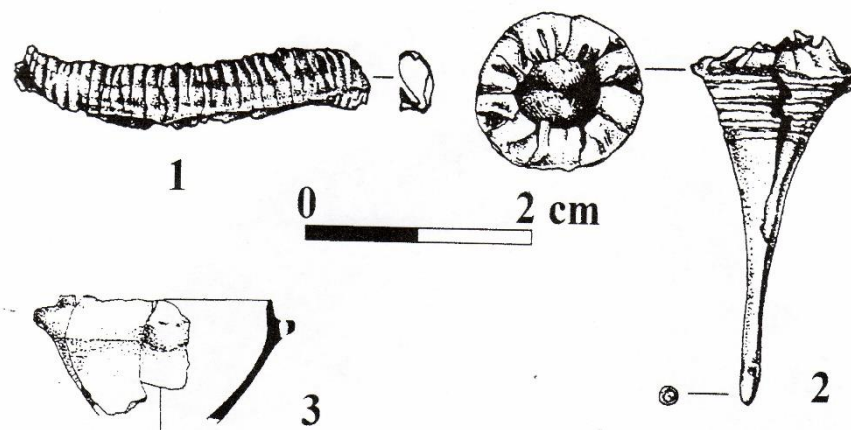
2. ábra:

Tordosi agyagszobrocska. A Maros völgyében kialakult kultúra kutatója, Torma Zsófia, a világ első régésznoje. Írásos korongocskák, jelek megtalálója

Magi úr, magos, magas hegyi, kultúra volt Erdélyben (pallagi kultúra, (Cimbalmos Tihamér). Teraszos földművelés; ma ilyen van Nepálban; van ilyen nevű embercsoport, magar, kiknek háza olyan, mint a székelyeké). A magyarnak rokona, a magar, bárhol élnek e népek, ezt tarják magukról, egyre több népcsoport mondja magát egy nyugati nép testvérének; kiderül róluk, hogy magelvető kultúrát folytató, azt háziasított állattartással kiegészítő kultúrában élnek, mint régen. Ez egy közös kultúra, szerte e nagyvilágban, és érdekessége a ragozó nyelv, mely valamikori egymásra utaltságukra is felhívja a figyelmet. A hun, szkyta pusztai lovas néppel érintkezik a magelvető agrícola, a szarmata közvetítéssel, avaros, városi város kultúrával él szimbiózisban közösen kialakított nyelvvel, írással.

6000-7000 évvel ezelőtt már kialakul az Alföldön is a mező gazdáinak kultúrája, Vésztömágori kultúra, vonaldíszes írásra utaló nyomokkal, a kökénydombi Vénusz és más régészeti leletek az Alföld népességének munkálkodását hagyják maguk után.

4000 év távolsága nem is tűnik olyan nagy távolságnak, ha egy emberöltőnek 100 évet veszünk, amennyit biztos egy emberemlékezetnek vehetünk, akkor az csak 40 emberöltő. Láthatjuk a 4000 év anyagi kultúrájának fényességét a fényeslitkei hagyaték révén.

3. ábra:

Fényeslitkei aranytárgyak rajza – Patay Pál, a Nemzeti Múzeum rézkori műveltség régészétől

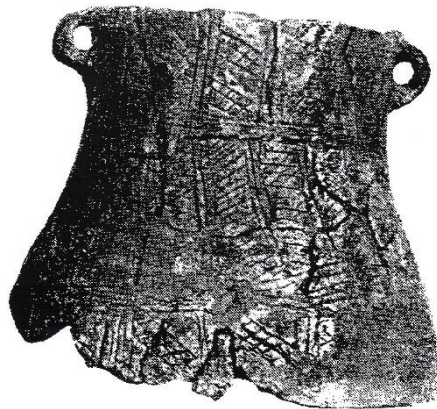
Pl. Fényeslitkén arany tölcsért találtak, amire a tudomány nem tudja mire szolgált, egyszerű fibulának tartják, pedig a tölcséren látható lemezek rezgésük révén képesek a hangadásra. Méretét tekintve (2 cm) akár fülbe is illeszthető, de sípszerű hangszerként is elképzelhető, éppen látni az alsó vékony részén egy lukat, felfelé pedig hornyolt tölcsér a hangszer testéhez való hozzáillesztésére ad lehetőséget. Ezt fel se merték vetni, a régészek óvatosak, ilyen esetben inkább nem mondanak semmit, hiszen az elfogadható műveltségi szintet még csak feltételezni sem merik, bár a sumeroknál már sok hangszer (pl. hárfát is rekonstruáltak).[5] Patay Pál régész ez irányú kérdésem feltevésére nem fűzött véleményt, így nem tudtam meg, mire szolgált a fejlett kultúrában a kicsi aranytölcsér. Ez az aranytárgy nem ékszer, ha az lenne, pl. fülbevaló, kettő lenne, páros. (Három régészeti helyen találtak sírmellékletként ilyen aranytölcsért a bodrogkeresztúri kultúra helyein, mindenütt csak egy van. Egyet Bodrogkeresztúron, egyet Tiszapolgáron, egyet Fényeslitkén ástak ki, ezt a fenti képen [5] (Patay Pál rajzán látjuk).

Viszont a fülbe dugható halláserősítő, vagyis hallókészülékre is lehet következtetni, orvoslást illetően, a másik aranylemezke ad magyarázatot, talán az orvosi tevékenységben alkalmazott sebfedőlemez szerepére is rávilágít. A 11-es számú sír melléklete a fényeslitkei páskom rézkori temető lelete, ahogy a többi sírban is gazdag agyag edényleletek és több tárgy is előbukkant.

A rézművességet magas műveltség hozta létre. Fényeslitkén a rézcsákányok számát illetően a legtöbb az akkori Európában. A rézcsákány megtalálható Fényeslitkén, egy 160 sírhelyre tehető területen, ebből 60 sírhelyet tártak fel. Sok a réz eszköz, szerszám, erre Európában, ebben a korban még nem volt példa. Az, amilyen műveltség volt Fényeslitkén is és a Kárpát-medencében bármely korban ránk hagyományozódott, kinek a teljesítménye, ha nem elődeinké? Ami itt volt.

Minden örökségünk, a magyar kultúra része, a rézkori is.

A címdoldalon látható spirálos edény is ebből a kultúrából, a fényeslitkei páskomi temetőből származik, ahogy az alábbi vonaldíszes agyagedény.

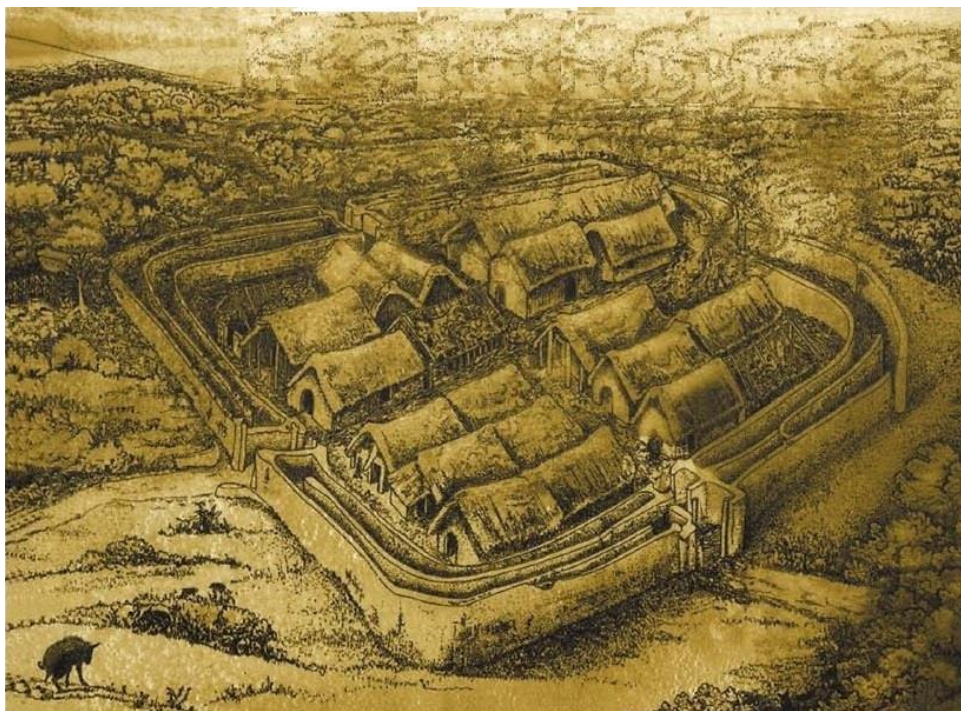

4. ábra:
Vonaldíszes kerámia (Fényeslitke, páskomi temető)

Ezen a fényeslitkei agyagedényen (Kr. e. 2500) a ház kapuja, s annak zsalus emeleti ablakai látszanak, amit helyi agyagból készítettek, a ház jele Z, rovásjel jele: 𐀀 talán itt keresendő. Miért volt ilyen, és miért tartotta meg a Z a ház fogalomértelmét így: 𐀀 ?

Itt jegyzem meg, hogy a Kr. e. 2000 időszakát a mostani kutatások szerint összekapcsolják egy nagytömegű, délről, Szíria (a termékeny félhold) térségéből feláramló mezőgazdasági nép beözönléseként Közép-Európába tartják számon. Európában a nyugat felé terjedő mezőgazdasági kultúrát erre az időre teszik. Közép-Európa ebben játszott szerepét kihangsúlyozzák. Ha nem figyelünk a saját környezetünk kulturális értékeire, mások fogalmazzák meg igényüket erre vonatkozóan, a vonaldíszes kultúrát illetően is.

A MEZŐ GAZDÁI

5. ábra:

Ez a falu a tordos-vincasai kultúra falva, a szó szoros értelmében, fállal körülzárt, védett terület, családi modell, melyben a nemzetség, a tízedes és ennél nagyobb százados rendszer modelljét látjuk. Ezer lakos már váras, város, közigazgatási hely, céhekkal, piaccal.

Mezopotámiában a városállamok (Kis, Úr, Uruk, Eridu stb.) feles lakosságát kivándorlással megoldja egy ideig, majd az akkád, asszír uralkodók átformálják a térséget, az addig önálló kultúra átalakul, az uralkodók kénye kedve szerint, rabszolgatartó, hódító uralkodó és nagy hadsereg, hódítás elnyomás, ami a Kr. e. 2000 évet jellemzi, nem csoda, ha a sumerok elvándorló tömegei jelennek meg az északabbi tájakon. Réz eszközök, mezőgazdálkodás ekkor terjed a megművelhető területeken.

Ekkor viszont már a bronzkori kultúrák alakítói is megjelennek. A bányavidékeken féművességek jelennek meg Európában is, de keletre Ázsia felé is, kivándorlások veszik kezdetét. Alapvetően a mezőgazdasággal és bányászattal foglalkozók létszáma emelkedik az északi tájakon. A pusztai lovas kultúra igényli majd a vas használatát, hatása erre vonatkozóan is világméretű, gondoljunk az Egyiptomban megjelenő hikszoszokra.

[6] Mottó: Dr. Nagy Sándor, aki 1956-ban kiadott könyvében a mezőgazdaságból élő ember mellett teszi le a voksát, onnan jövő emberként értek egyet vele, amikor azt mondja „...a tudományosság embere ma már azt sem tudja mi a különbség a kultúra és civilizáció szó között”. Én magam tudom azt, amit ő még akkor nem tapasztalhatott meg, eltűnt a szó szoros értelemben ott a kultúra, ahol a falu civilizálódott, városias lett, megszűnt a kultúra, hisz a kultúra képessége az önállóság képességén alapszik, a civilizált város, fogyasztó, ipari terméket vásárló, élelemmel magát nem látja el, vásárló. Míg a falu ennek fordítottja, önálló, csak igen csekély mértékben szorul vásárlásra.

A kultúra teremtő, önálló, a civilizált társadalom felhasználó, addig jó, míg egymást kiegészítő és nem elnyomó hatás érvényesül. Ma már a „falunak” megmondják felülről, kívülről, mit tehet (civilizálják), mit termelhet, milyen állatot tarthat a saját földjén, tarthat e állatot, s

mennyit, kiesik kezéből az élet önállósága, a megformált anyag, agyag, nem általa formált, „vegyél meg, egyél meg” reklámozott felhalmozott termék. Az anyag, anyagiassága túlmutat az agyag használtságán, a praktikum a praktikuson uralkodni kezd. Idegenné válik a környezet, az életforma szűk, behatárolt, eltűnik a családi idillel járó harmónia, kiüresedik a társadalom.

Így vagyunk azzal a praktikus fogalommal, hogy a gondolkodással együtt kialakult jelkultúra, elhagyható. Nem értjük a hagyományozott értékeink lényegét, nem vagyunk messze elhagyástól. A latinból átvett, betanult betűk csak olvasásra voltak használva, így megszűnik a jel értelme, szóolvasással járó élményt adó hatása marad. Formavilágától, a jelképes világlátástól is szabadulni kívánó a ma már a számítógépen írható, betű, de már azt is lassan elhagyó, érintő technológiát használva megváltozik az olvasás élménye. A pillanati kép, egymás után felvillanó, teljes gondolati kép visszatükröződése nélkül, gyors vizuális kép egymás utáni választ igényel, beleolvad egy azonos világképbe, befolyásolt, gépies marad. A számítógép mondja meg mit szabad, személy nélküli távoli világ, mely fokozó szereket, gyorsítókat kíván, hogy az elővillanó kép élmény maradjon. Benne marad, bennreked a múlt élmény jelen pillanatában. Volta, szavak nélküli világ felé haladva, társigény nélküli társadalom felé haladva madáchi jóslat...

Feltehetem a kérdést, van-e értelme, ősi kultúráról, íráshagyományról beszélni, ha eljön a társtalan világ. Ugyan kinek kellene élményt adni, ha állandóan kapok. Kapok szorongást, félelmet, tárgyak nyújtotta élményt, személy nélküli társtalan világot vizionál, ahol a harcban is csak gombokat kell nyomogatni, személytelen élménnyé válik a gyilkolás. Nem kell átélni az okozott fájdalmat, amit egy atombomba felvillanása okoz. Felvázolt jövőkép, nem e Madách-falanszter álmát juttatja eszünkbe.

És mégis, talán van értelme. A múlt, a jelen, és a jövő záloga a felismerés, az egymás érzéséhez hozzáférés, a test és lélek kapcsolatán át, a múlt idő újra átélhető. Nem éltek hiába elődeink, mert utódaikként tiszteljük teljesítményüket, alkotó képességüket, gondolati gazdagságukat. Ahogy gondolták ezt régen, így van ez most is, mert a rég múlt kultúrák üzennek, üzenni voltak képesek azzal, hogy jeleket véstek kőbe, róttak fába, írtak papírra. Figyelmeztetnek, üzennek, félelmeinkre gyógyírt javasolnak. A felismerés képességével megáldva tárulnak fel a jeleket értők előtt az ősi üzenetek, mert miért is az eltemetett múlt, ha nem tárjuk fel. Népek versengenek az ősi múlt igazáért, akinek van mit feltárni, vallja magáénak azt, szent büszke pillanattal. Ilyen malaszt az ősi írás, aki rátalál, tapasztal, *mert megtudja, mit tudtak, s mit kell tanulni még.*

ÍRÁS

Ha rovásírás elnevezést használjuk, ez alatt nem csupán magyar, vagy székely írást értek, hanem az összes vonalas hangzóírást, ideértve az ogun vagy runa írásos abc-eket is, a nemzetközi szakirodalom, „hungarian runának” nevezi a magyar írást, a mi szakirodalmunk rovásnak. (A runa, rúna, róna, róni, akár tetszik akár nem, a magyar ír, ró szóból eredeztethető, megró, rovott, van rovásán stb. és nem fordítva, mint ahogy mindent más nyelvből való átvételnek tekintenek a magyar nyelvészek, magyar hatást csak kevesen kíséreltek meg.)

A rovás, mint írás, saját jelrendszer. Több ezer évben határozható csak meg, jelenléte a jelen abc-k kialakulása előtt írásos közlésekre szolgált kőbe vésve, széles földrajzi területen. Az idővel ebből kifejlődött betűrend a latin abc sorrendet tekintjük alapvető abc betűrendnek, betűrend, mint a görög alfától omegáig, latin abc betűsora. Hangzósított írásjelek, melynek előzménye az ugariti, phöniciai, etrusk, ... betűvetésben található, no de, ezek előzménye még régebbi időbe, a Kárpátok ölelő karjaiban élt emberek őskultúrájában is, mint jelkultúrában az őserdélyi: Erősd, Tatárlaka, Tordos, Tászkotető, Vésztömágor, Szarvasi tütartó stb. leletei felé mutat, mint önálló jel, jelrendszer, mellyel bármely nyelv leírható, akik a hangírást nyelvükre kialakították. Írástörténeti korokat idéz, egymásután, helyezi egyenes ágon a kárpát-medencei jellegét megtartva a magyar írás, rovásírás. Korokat átívelő hatása ősi írásunk előzménye. A magyar írás előzménye, de talán a mezopotámiai írásnak is, pedig lehet a tatárlakai írás, amennyiben a szótagírást előzménynek lehet tekinteni. Vannak vélemények, közvetlenebb leszármazási vonalra terelik, az ugariti, föniciai hangírás vonatkozásait erősítik.

6. ábra:
Orhoni írás

A csak türk írásra visszavezetett írások, írásjelek rokonítása, amire tudományosságunk kísérletet tett, már nem elégségesek. Az ősi eredet eldöntéséhez, a magyar írás eredetének kérdésköréhez több kutatómunka szükséges, így a helyben kialakult íráskultúrához illeszthető kutatás indokolt, sőt kötelező, lekötelező a magyar kutató számára. A természetes földrajzi kapcsolatok a közeli, majd távoli tájak népeinél kialakult kulturális teljesítménnyel, mitológiával, vallási nézetekkel összevetve együtt kutatható. Ehhez vizsgálni kell a sumer, akkád, asszír, káld, pártus, örmény előzményeket, de amint vizsgáldott [7] Baráth Tibor Egyiptom és a világ más tájain, ahogyan Borbola János, Mellár Mihály.

NYELV

Marác László vizsgálja a magyar nyelv eredetét, más út, melyek összefüggnek a szkítának nevezett hagyatékkal.

„A magyar politikai és tudományos közgondolkodás azonban még messze van attól, hogy a magyar nyelvi és képi hagyomány gyökrendszereit a Kárpát-medence magyar megtartójaként értelmezze, és e szerint cselekedjen, alkosson” (Marác).[8]

Ugyanakkor a hazairól sem szabad megfélekedni, ami kárpát-medencei eredetet feltételez, ennek helyben maradt és tovább élt vonatkozásait nem kell megkerülni. Ugyanúgy vizsgálni kell az ó egyiptomi, a póniciai és a pelazg, etruszk, görög, latin kérdéskört, hogy végül is tisztán lássuk a kapcsolatokat, és azt is, ami nem kapcsolja össze a hangzósított írásjelek használatát. Ugyanis a nyelvre hatással van, van-e elegendő hangra jel, abban van-e azonosság a nyelv hangjainak leírását illetően. Már Bowring megállapította, „A magyar nyelv eredetiségét, szilárd alapzatú kősziklára” hasonlítja, „mely nem szorul kölcsönzésre”. Itt [9] Bakaytól átvéve: „olyan őskövület”.

A magyar nyelv nem szorul átvételre, kölcsönzésre. Ez vonatkozik írására is.

A jel, írásra szolgál. Az írás az összefüggő jelek olvasata, ennek módzatai eredendően az alkalom szülte. Ezek a jelek alkalmasakká váltak a hangok, beszédhangok leképezésére fogalomjelként, majd betűként alkalmazkodva az ősi írás alapjait letéve.

NÉPI EREDET

Petruus Ransanus: „A magyarok mindenesetre dicsekedhetnek azzal, hogy elérték, mit a hunok azelőtt sehogys tudtak, ők ugyanis nem tudták kieszközölni, hogy uralmuk idején, az ősrégi Pannónia nevet kitöröljék...

A magyar nép eredetére sokféle nézet létezik. Dr. F. Thomas három kötetet írt annak bizonyítására, hogy a magyarok az ősi Egyiptomból származnak, ennek hazai képviselője nem újkeletű elgondolás, mint Baráth Tibor gondolata (Magyar népek őshazája), hanem Kézai Simon 1200-as éveiben írt krónikájában megfogalmazott gondolatok, Etiópia, Nubia, Egyiptom, Evilat útvonalának része.

KÖZEL-KELET

Kézai Simon krónikásunk [10], aki Nubia és Egyiptom határán, ahol jelenleg a magarabok még élnek, teszi Ménrót ősapa idejében, az őshazát. Innen költöznek Evilát földjére a magyarok elődei. Ez a földrajzi terület bár a perzsi területre teszi, ami régidőben tartozhatott Perzsiához, az Evilát, Elát kétséget kizáróan a Vörös tenger északi vidékén lehetett, ahol van ma is, a Vörös tenger egyik öble, szarva a másik öböl, város ahol Akaba is van, volt Moabiták országa. Talán az a Mesa, aki a Moábik királya, kinek fia Béla, ideje a meghatározó, arra vonatkozóan, ami Kézai Simon ír krónikájában, tudna e kérdésre válaszolni. Ez tehát nem újkeletű, biblikus kutatásokkal vethető össze, hanem krónikás hagyomány Kézai nyomán. Kutatni, honnan jöttünk, már az akkori időben is, 1200 körüli időben, válaszokra várt. Az ő idejében nagy tudományú embernek számított, tudós pap, kinek véleménye eltér némely kérdésben, a biblikus hagyománytól, más forrást is figyelembe vesz, más irányvonalat követ, munkája feltételez egy ősgesztát.

Hogy honnan származunk, honnan eredünk ez azért zavaros, mert akit tudományosságunk magyarnak tart, egyszeri honfoglalással jöttek tekint, és ehhez igazítják az antropológiai összehasonlítást és a genetikai mintát, ezért el is tér a Semino kutatócsoport véleményétől, amire most nem térek ki, bár meg kell jegyezni az ősi gének helybeli eredetre mutatnak a férfi lakosok genonjainak többségét illetően. Az őslakos, és a folytonos beköltözők nem sokban különböznek. Számítanak, tehát azok a vélemények, pl. [11] Magyar Adorján vélemény, „nem jöttünk mi sehonnan sem”, mert a génkutatás eredmény is ezt mutatja, van, aki nem jött sehonnan se, van pedig, aki különböző időszakban költözött a kárpáti hazába, hozva a saját kultúrahagyományát, beépítve a honosok rege mondavilágába kaukázusi mondákat. A visszatérő csodaszarvas legendába is beépül a hagyomány. A krónikás hagyományá alakítva, saját korának ismerveit dolgozzák fel a krónikások, és ők sok beköltözés élményeit, írják le, pl. a [12] Tarih-i Üngürüş, de a korábbi időket rege változatban, táltos hagyományban, mint az Arvisurák, vagy akár a mesék világába is beépítve kapunk általános képet elődeink végzett dolgáról.

No de amint látják nagyon sok a zavarosnak látszó kérdés, de csak akkor, ha egyetlen őstörténeti vonatkozást, a picurka obi-ugur, szibériai nomád népben gondolkodnak, kihagyva a nagy kultúrának elismert, amellet szomszéd, és a délről folyamatosan érkező népeket kihagyva. Vannak történetírók, akik a jellemző hasonlatosságot, a krónikás hagyománnyal összevetik. Teljesen kizárt annak elvetése, hogy a déli népfelleg nem jött volna a folyamközből egy másik jobb élet reményében egy újabb folyamközbe megművelni a jó fővényes humuszos földeket. Kizárni, hogy nem maradtak meg a magelvetők a magarok, ahogy régi nevükön vannak jelen, a kárpáti hazában, megtartva a helynévben más földrészen is, nevüket, ha oda költöztek, elkezdve és folytatva régi kultúráját itt is, ott is, a mag elvetést végezve. Mint magelvető magyar, megmaradva számtalan földrajzi hely elnevezésében, mint népnév, még olyan helyen is, mint Nepál, ahol a teraszos hegyek föld művelői élnek. Talán olyan régi az elnevezés a Kárpátok ölelő karján a MAGURA nevű hegyek, csúcsok, melyből nyolc is van. Mely visszaköszön a kárpáti 30000 évvel ezelőtti pallag kultúrának nyomait élénk tárva (Cimbalmas Tivadar, Ős magyarok, pallagműveltséget bemutató kutatása). Nem lehet kihagyni későbbi idők, beköltözőit a görögök idejében, földművelés agatirszoszai nem ugyan az a foglalkozást illetően, akik magyar, makar, agar, ógor, ugor, uigor, ógur, ujur népnevezések alatt, itt és máshol is mezőgazdálkodtak, tartották meg nevüket: magor, magúr, magiar, magyar, ahogy a mi nyelvünk szerint népnevezet ad erre a kérdésre egyértelmű választ. Ad, mely neveket [13] Horvát István is

leírja, „Rajzolatok a magyar nemzet legrégebb történeteiből”. „AGRIKOLA”, mennyire időszzerű manapság is egy agrár iskola.

Nyilván ebben az elnevezésben nem nomád, hanem mezőgazdasággal annak ágazataival foglalkozó őslakosság jelenti a mag -(i)<-y) -art magyart. Ag, mag, agar, ógar, uggar, ógur, ugor, uigur, újgur, agrár, mag, magur, magór magiur... magyar.

A fent vázoltak az íráskutatás alapelveit is meghatározzák, nem csak keleti irányt kell kutatni, hanem a déli, nyugati, északi összefüggéseket is, hogy az évezredek során itt élt jött, és letelepedett népesség sem tűnt el, a népvándorlásnak elnevezett kavalkádban.

A déli, délies kutatás összehasonlító nyelvészete már [13] Horvát Istvánnál, de Aczél Józsefnél, majd Orbán Árpádnál poligonálisan folytatódik, [14] Götz László az indogermán nyelvészet kritikáját írja meg „Keleten kél a nap”, sokat olvasott kétkötetes könyvében.

KELET-MEZOPOTÁMIA

Ahol az írásnak kialakulását irodalmi értékű agyagba nyomott jeleit összevethetjük az agyagkorongra rótt jelekkel, ami kétségtelen magyar hangértékkel rendelkező jel, pl. \aleph ha az Alsótatárlakán talált korong, a tatárlakai korong idejéig nyúlik vissza az írás, itt a Kárpát-medencében. Beszéd hangjait leírható jelek találhatók a korongon, ezt a későbbi fejezetekben tárgyalom. Itt megjegyzésként írom, e jelek a későbbi írásra gyakorolva kétségtelen hatása a mai napig tart, hiszen sokan kívánták megfejteni napjainkban is. A korongon lévő írás folyamatában átalakulva a képjelekből melyek a korong mellett talált két tárgyacskán láthatunk, láthatunk példát a kép, a szótag és a hangírásra alkalmas jel egyidejű alkalmazására példa. Hangírásra később alkalmasak lettek, de talán e jelek lettek az agyag igényének megfelelő technikai alkalmazási formái. Az írás, mint a közlés eszközzel kifejezett formája már itt látható az írás kezdeti időszakában. Az agyag a mező gazdáinak, a föld megmunkálásának alkalmával kerül az ember gondolkodásának közelébe. Az agyag, mint anyag megmunkálása a földművelés ismeretén alapszik. A folyó menti kultúrák vizes, agyagos területek élőhelyein kialakított, hasonló kultúra hagyatékával találkozunk. Az erdő fát ismerő kultúra váltógazdasága, erdő szántóterületté alakítással. Sokrétű munkát igényel (erre alkalmasak a fényeslitkei rézcsákányok). E földterületek haszonnövényvel való beültetése mesterséges tájalakítással jár. A rét, vízgazdálkodás, a szántó, a gyümölcs, a szőlőművelésnek változatossága, ezekhez alkalmazható eszközök változatossága.

Alakítja a gondolkodást, az íráshoz szükséges eszközt is kitalálja, a rovásra alkalmas felület agyagfelület rajzolható (fényeslitkei spirál). A jeleket róható és az írható felület anyagát, a nád, mint író eszköz, az agyag mint felület változtatja meg. A fa kéreg, melyre jel véshető, a fa mibe róható az utbaigazító jel, a kő, mibe karcolható, véshető az eredendő jel. Annak megtalálása a jel felismerése az olvasás képességén alapszik. A tanítható, átadható írás a hang a beszéd hangjait képezték le. Több jel együtt a kimondott szó értelme szerinti fogalomhoz kapcsolható.

Mindenképpen egy rovott jel egyszerű formája gondolati képpé alakulása, az eredeti képről alkotott jel felidézhetőségén alapszik. A szó szótag leírásának feltétele, a tiszta jelkultúra itt maradása a képi gyök megalkotásán túl a jel gyökké alakulásának kapcsolati rendszerét nem zárja ki.

Összefüggő írás, a mezopotámiai magas kultúrából maradt ránk. Itt említeném meg a Gilgames eposzt, amit Rákos Sándor fordított le magyar nyelvre az 1960-as években. Felerősítve [15] Varga Zsigmond munkásságát, „Ötezer év távolából”, Debrecen, 1942. A sumer nyelvku-
tatás kiemelkedő szereplője.

A sumer kutatást René Labat nyomán [16] Gosztonyi Kálmán a nyelvtani összehasonlítással egy időben, a sumer szótagolvasatok, és a rovásírás formai alaki azonosságait mutatja ki.

Rovás Labat, Mammal d'Épigraphie akadémia Litvae Sicularum... Dabulskan i gyjuri Rovás

No. 9		dingir	† †	d (lakti)
381.		nd, <u>le</u>		z
230		gag		z
589		(kui), <u>ke</u>		z
480		(p, k), <u>iz</u> , <u>iz</u>		z
461		Ki, <u>ka</u>		z
330		li		z
144		dumu, <u>alcal</u> , <u>mau</u>		m
383		pi		p
483		(lipid), <u>ke</u>		z
381		nd, <u>tan</u> , <u>ke</u>		z
562		(kui), <u>nd</u>		z
393		ntu (niti)		z

13. A d'Épigraphie-jejejeje... Litvae Sicularum a bontatott rovatot vromeni, qmz caljunt vel cidant (vromi klpom, goshing-alecia, desontion a szomik ajejeje jejeje.)

Ékírásjelek rovásírásos megfelelői Gosztonyi Kálmán szerint

7. ábra

Rovásjelek ősi kapcsolata magyar nyelvű...
 zettel es akirásjelekkel
 (emelétező jelek ill. marok)

aá			
b			börtön
c			cél
cs			coatt
d			dingir (tündér)
é			alvág
f			fogyó
g			galya
gá			gyula
h			ma (hal)
i			Inten, egyetűi
j			Inten
k			xi, xiri (föld, hely)
l			le (maler)
ly			lyul
m			mur, mada (orvály)

Ékírásjelek rovásírásos megfelelői Gosztonyi Kálmán szerint

8. ábra:

A Gosztonyi-féle kimutatás közli fentről lefelé haladva milyen egyezések találhatók a sumer írásban és a rovásírásban, mit jelent a jel, a jel képe, mi a fogalom értelme. A latin abc betűi mellé írja a rovás abc-ben, majd a sumer szó, illetve szótagjelet, a magyar rovásjel alakja megegyezik a sumer jel formai alakjának, alakai egyezés a formai egyezés a fogalommal, gondolati olvasatának képét látjuk. A legutolsó sorban az ajánlott fogalom szava fogalomköre van írva a magyar fogalmi értelem szerint.

n	(∪	nap, nita (késő nap)	Nap
ny	D	∩	nyugati nap	nyugat
ó	∪∪	∅	ó	ór
ö	X			
p	∩	∩	puta (fű), fű	fű, rév
r	H H			
s	∧	∩	mag (fű, élől, fűt, fűnyír)	rator
m				málfa
t	Y	Y	del, (tál)	tál(-as fa)
ty	X			tyúk
uh	∩∩	∩	uh	út
ü	h			
v	M	UV	gum (meghajt)	UV kumpó
z	∩			zavva
zo	Y		zala, zil (út-mellegvárás)	zavva, zavva (m. utat mellette)

Éklírásjelek rovásírásos megfelelői Gosztonyi Kálmán szerint

9. ábra:

A fenti felsorolásokban a sumer szótag jel fogalomértelme a magyar rovásírásban jellé egyszerűsödik, a fogalom képéhez illeszkedik, nevezzük a szó kezdőbetűjét fogalomjellek. És a szótoldalék is, fogalomjellel írható a rovás jelével formált alakjával utal az eseményben betöltött szerepére. A ragnak, jelzőnek első betűje, jele, általában már meghatározza a szó toldalék értelmét, benne vannak nyelvtanukban i, .pl. a k ∩, kör, kert, karám, kerített föld stb. A használt szó, eredendően hasonlít a két írás az eredendő szó, szótag képi jellegére is utal.

A SUMER NYELV ÉS AZ ÍRÁS VONATKOZÁSAI

„A sumer nyelv épp úgy, mint a magyar, ragozó, aglutináló nyelv mely mondatalkotás során főként a szóhoz tett ragokkal él... ezek szerkezet elemek sok esetben hangtani megfeleléssel együtt megtalálhatók mind a magyarban, mind a sumer nyelvben... azonos szerkezetű” (Zakar András).

[17] Marton Veronika, Dr. Nagy Sándor, [18] Zakar András, [16] Gosztonyi Kálmán hogy csak az ő nevüket tegyem egy sorba, akik gyakran jelentik a hivatkozási alapot, írásom vezérfonalát tőlük vettem, hogy megszöve a gondolatom vásznát, színes legyen, mint amilyen sokoldalú világ az, amit kaptunk szüleink őseitől, amit úgy nevezünk hagyomány. Hova terjedt ki, amit már kultúrának, kulturális hatásnak nevezünk? Ehhez a fent írt neveken kívül még sokakra hivatkozhatunk, akiknek véleménye széleskörű kutatás eredménye, megállapítják a hivatalos állásfoglalással szemben is véleményüket, s ez eltér a hivatalostól abban, hogy nem elszigetelt kis nomád népecskének gondolják, hanem kultúrateremtő népnek őseinket, sőt ami még ettől egy magasabb szint, mint államalkotó nemzetnek írják le történelemben betöltött szerepét hivatása, hitvallása szerint. Bizonyítékok sokaságával tudtják, hogyan lehet valós őseink örökségét megtalálni. Benne az írást, ami kulturális hatás nélkül, annak együttes hatása nélkül nem lenne organikus, az élet minden rezdülését a nyelv eszközével kifejező, ami csak rá illő, jellemeit felismerhető, nem jön létre, ha nincs átvevő, át sem adható, öröklési folyamat, ebben fejlődő.⁴⁰⁷

Ha a környezet kevésbé változó, akkor a nyelv szerkezetében agglutinálva, megmarad, a hangok a szóban, szórendben a helyükön maradnak. A nyelv és írása is csak akkor adható át, ha van fogadási készség, márpedig volt, hiszen az évszázadok mindig felmutatnak egy-egy leletet, vagy írást az ősiségből, „ÖTEZER ÉV TÁVOLÁBÓL”

[15] Varga Zsigmond neve kihagyhatatlan. Nem csupán 1942-ben Debrecenben kiadott fenti címen írt könyve, hanem más írásai is igen figyelemre méltó, mint az Ural-altáji népek ősműveltsége, annak sumer vonatkozásai, „Sumer (babyloni) örökség az Ural-altáji népek vallástörténetében”, 1925.

1911-ben vallásos világnézet és történeti kutatás, őstörténeti zoltárcöltészet, általános vallástörténet, de magáról a biblia történeti magyarázatával is igen gazdag munkásságot hagyott ránk, a debreceni református kollégium könyvtárnoka.

⁴⁰⁷ Dávid Antal: „...a sumer írás kezdetben a leírni szándékolt fogalomra emlékeztető képjelekkel, illetve ezek sorozatával indult így indultak az őket megelőző évezredekben az íráskísérletek, de mind abbamaradtak. A sumérok vitathatatlan érdeme, hogy a képírást a beszédnyelv szolgálatára alkalmassá tették, a fogalomírást szóírássá alakították át.”

ROVÁS-KUTATÁS

[19] Fehérné Walter Anna két kötetes könyvében számol be írásmintákat bemutatva. Kiemeli Torma Zsófia elévülhetetlen nagyságát, hiszen a világ első elismert régésznője, aki a tordosi kultúra feltárója. Írásjelek megtalálója. Kiemelkedő munkásságára itt nem térek ki, csupán ajánlani kívánom Sándor Klára tudományos munkásságához.

Mielőtt az írás tárgyára rátérnénk, érdemes a 4000 évvel ezelőtti, Kr. e. 2000 évre visszagondolni, amikor az emberi civilizációban magas fokot a sumer városállamokban értek el, most utána vagyunk 2000 évvel, eme időszak is nagy teljesítőképességét bizonyítja az emberiségnek, és ez a képesség tekintetében megmutatkozik az eszközök használatában. A tordosi sok írásos korong mellett az agyagfigurák, az agyag edények, mindez a későbbi rézkori műveltség agyag edényeiknek formavilágában spirálos motívum révén a díszítés több edényen is edényén is továbbra is megmarad. Ide a bodrogkeresztúri kultúrába sorolt Fényeslitke jó példa, e kultúra hagyatékát e község történetének megírásakor ismerhettem meg [20] Patay Pál régész munkássága nyomán.

Magam is leigazolt rézkori edényt ástam ki Fényeslitkén vízvezeték árkanak kiásásakor, így egyetlen községben két helyszínen is, a rézkorban élt embercsoport tette le névjegyét egymástól 2 kilométer távolságban, és öt kilométerre is innen – gondolva itt Kisvárdai rézkori leletekre – szintén volt temető. Igazolta Makay László, a Rétközi Múzeum vezetője.

Ez a korszak a sumer kultúra hanyatlása után egyenesen folytatódik a TISZA KULTÚRA régészeti leleteinek tanúsága szerint, 4000 éves múlttal rendelkezik.

10. ábra:
Kisvárdai Rétközi Múzeum, fotó Lippai Bertalan

RÉZKORI MŰVELTSÉGÜNK

A mai régészeti kutatások megerősítik feltevésemet, hogy egyidejű, nagytömegű mezőgazdasági műveltségű népesség robbanásszerű változást, fejlődést okoz a réz használatának meghonosításával. Ez a népesség a közel-keleti Szíria felől érkezik Közép-Európába 4500 évvel ezelőtt, majd terjed Nyugat-Európa felé, vitte a mezőgazdálkodás tudományát. Erre jó példa Fényeslitke is, a bodrogeresztúri kultúra reprezentánsa.

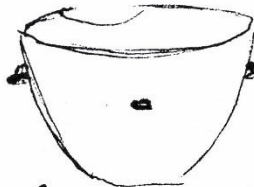
Vármuzeum
Kisvárdra
28-4/1968?

Tárgy: Leletbejelentés /Rézkori
bögre, Fényeslitke, Petőfi
u. 23. sz./

Szabolcs-Szatmár Megyei Múzeumok Igazgatóságának,

Nyíregyháza
Egyház u. 15.

Jelentem, hogy Fájéraband Ferenc ácsmester bejelentése alapján július hó 23-án Fényeslitkéről begyűjtöttem egy rézkorinak itólt kis bögrét, melyen négy bütyök van. A bögrét 4 éve találta a Petőfi u. 23. sz. telek tulajdonosa, mikor az udvar és a gazdasági udvar között kerítés egyik oszlopát letették /"a lugas végében"/. Az edény sir-melléklet lehetett, mert egy koponya közelében volt. A koponyát nem emelték ki, mondván: "nyugodjék békében"! Lippai József úgy mondta, ha akarta már küldeni diákgyermekével a múzeumba /a Császi Gimnáziumba járnak/, de azt mondták még ki fogják érte nevetni, hogy olvast küld be. Szülei pedig tartottak attól, hogy ástni fognak a portájukon. Az értelmes és érdeklődő gazdának a "Várberátok" ajándékeként. A kisvárdai vár története, 1962. c. kiadványunkat adtam át, melyben Felfőszabolcs őskori munkráfiája is benne van. Az edény rajza:

Kisvárdán 1968. július hó 31-én.

11. ábra:

Fényeslitke rézkorából, a Petőfi utcából származó feltáratlan sir mellékéből származik a fenti leigazolt lelet, amiről Makay László rajzát látjuk.

Fényeslitke története c. könyvből

12. ábra:

A későbbi javaréz kori leigazolt páskomi temetőből ugyancsak Fényeslitkén feltárássra került. Így két helyen igazolt a rézkori jelenlét, egymástól 2 km távolságban, de ettől nem messze egy harmadik Kisvárdán öt km távolságban is volt ebben a korban temető. Bizony igen gazdag rézkori kultúra virágzott ebben a térségben. Abban az időszakban 4500 év távolságban sűrűn lakott területet feltételez. Ahol a csákányok megtalálható munkaeszközként.

Rézcsákányok Kisvárdáról

1. Későrézkori edény a besztereci földvából.
2-4. Bronzkori edények Kisvárdra környékéről.
3. Ujjkő kori kisedény Kisvárdra környékéről.

13. ábra:

Kisvárdai Rétközi Múzeum, kisvárdai csákányok és rézkori edények, bütökös, ujjbenyomatos és füles korsók

ESZKÖZHASZNÁLAT

𐤀𐤁𐤁𐤀𐤁𐤁𐤀𐤁𐤀𐤁𐤀𐤁𐤀

Ha a hatások szintje nem rendeli alá, hanem szükségszerűen kiegészíti egymást, kimutatható az ősi múlt. Kihalt kultúra átadásra képtelen, ezért el kell gondolkodni kihalt-e vagy csupán más arcot öltött, hiszen a találmányok hatása változtató, de nyomaiban mégis a régire utaló, amit egyes társadalmi rétegek mégis megőriztek (pl. csiszolt kőbaltát paraszti udvaron), még ha tilos volt is, őrizték. A folyton fennmaradó örököl és átad. Ilyen hatással élhetett az ősi írást ismerő ember.

Az ősi írás nem kapcsolat nélküli, jelekkel is utaló, de eszközeinek, szerszámainak formájával is beszél el, mire is volt használható az eszköz, hogyan, milyen körülmények között éltek. Fényeslitkén a Kr. e. 2000. évezredben folytatódik talán az a kultúra, ami tudását Közel-Keletről bevándorlóként hozta. Mezopotámiából ekkoriban elköltözött s sumerek mezőgazdasági kultúrája? Nem valószínű, de ekkor mégis kimutatható a bodrogkeresztúrinak nevezett rézkultúra felvirágzása, éppen a Tisza vidékén is, és folytatódik a bronzkultúrában a folyók mentén. Magyarországi tiszai kultúra néven ismert. Célszerszámok, a csákányok formájával adott feladathoz alakított, munkához idomított, hegyes, kapáló, vágó éllel kialakítva, természetesen nyélre erősíthető lyukkal, hasonlít a csiszolt kőkorból ismert, átfűrt kőszerszámhoz. Kőbalta, nyílhegyek, obszidián kések, sőt, nagyméretű réz tű, melyek a könyvben bemutatásra kerülnek, mind a mező gazdáinak szerszámjai, a következő ábrán.

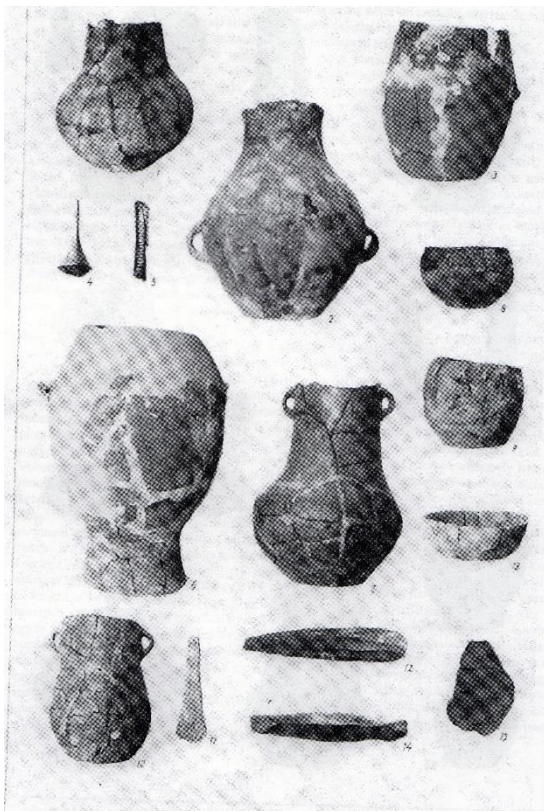
14. ábra:

Rézkor eszközei, fényeslitkei páskomi temető

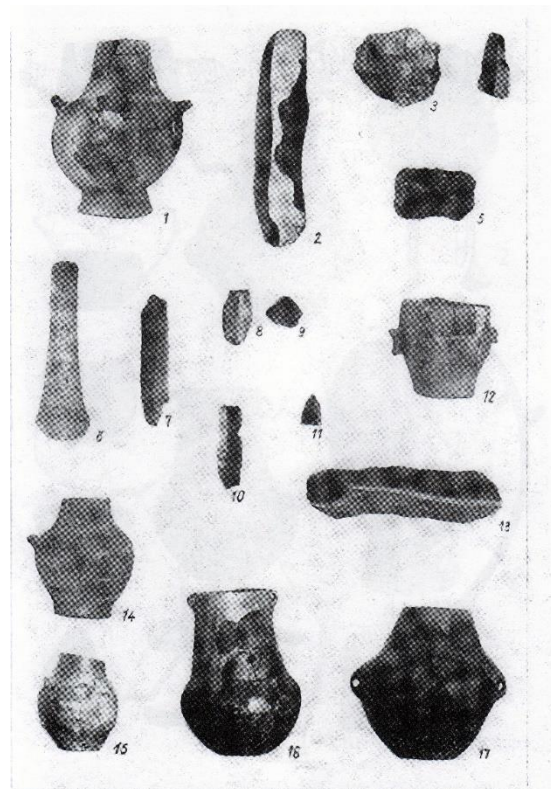
A csákányok alaki kiképzése többféle munka elvégzésére alkalmas. Mind-egyik szerszám a fenti ábrán a fényeslitkei Páskom nevű dűllő ásatásából származik. A 6. számmal jelölt a többtől eltérő, csiszolt, átfűrt, kőszerszám. A 8-as nyílhegy, a tű 9. számmal jelölt, bronztű. Ennyi réz szerszám még az ásatás idejéig nem került elő, igazi világszenzációnak számított az 1959–62-es időszakot ideértve.[20] Patay Pál közlése az archeológiai értesítőben és a *Fényeslitkei aranyleletek a rézkorból* címmel füzetben mutatja be az ásatás után rekonstruált leleteket.

15. ábra:
Patay Pál füzetének címlapja[21]

16. ábra:
Fényeslitkei leletek [22]

17. ábra:
Fényeslitkei leletek

Fényeslitkei agyagedények alakja nem véletlen, utal a sírban eltemetett emberre, a férfi fejformájával, a nő hasasságával utal az agyag edény az elhunyt nemére.

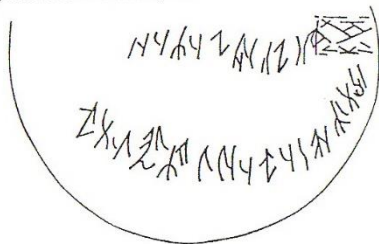
ETRUSZK IDŐSZAK KÉRDÉSKÖRE

18. ábra:

Manapság nem csak magyar kutatók mutatnak rá, mint [23] Alinei, Marckantonio Michelangelo az etruszk és a magyar rovás egy tőről fakad. Arra, amit már magyar kutatók is összefüggésbe hoztak írástörténeti munkáikban, de maga az Arvisurák igen hosszú fejezetben írt róla, a rasna szövetségben kialakuló római birodalom előzményeit megírva. Többben történetírók, írók tárgyalnak e kérdéskörben, a kapcsolatokat illetően.

A majd 1000 évig fennálló andronovói kultúra örökösei a Kr.e. 1. évezredtől a Kaspi- és Fekete-tenger környékén a szkíták, keleten a türk népek elődei közvetlen közép-ázsiai horezmi közvetítés útján szereztek mezopotámiai eredetű írásbeliségüket.

Az Iszrik-kurgánban talált szkíta ezüstdézsze felírata a Kr.e. V-III. századból (Forrai S. i.m. 255. o.)

Lubbock által leírt csapagnai mezőn talált 3000 éves szkíta kori bronz balistok, lehetséges magyar olvasata: eG-SÉT ES ÚT ES RÓ ES (Forrai S. i.m. 252. o.)

Székely-szittyó: A9A9X = hálón

Ó-hellén: A7A9X = khalón

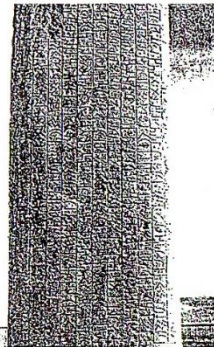
A másik székely-szittyó (hószékelyedői), a hellénben agal' u. z.

Székely-szittyó: A9A9 = agal

Ó-hellén: A9A9 = agal

(Dr. Aczél J. i.m. 183. o.)

18

A türk Tonjukuk síremléke Kr.u. 720-ból (Forrai S. i.m. 80. o.)

Fönícia területén Kr.e. 2100-1500 között alakult ki mássalhangzós, rovásos betűírás függetlenül és korábban mint az egyiptomi betűírás. A föníciai rovásírás is nagy területen elterjedt, helyben a betelepülő különböző sémi népekhez, nyugat felé a kisázsiai eredetű pelazg és etruszk népekhez (Kr.e. 1000) majd ezek közvetítésével a görögökhöz illetve a latinokhoz (Kr.e. 500).

ETRUSZK	I	D	X	A	1	9	Z	8	1	Y	K	9	0	A	M	9
TÜRK	I	D	X	A	1	9	Z	8	1	Y						
FÖNICIAI	I	D	X	A	1	9	Z	8	1	Y	K	9	0	A	M	9

A magyar rovásírásnak a föníciaival, etruszkai és türkket meggyező jelei (Forrai S. Összeállítás i.m. 86. o.)

19

19. ábra:

Forrai Sándor rovásírás-kutató – akiről elnevezett rovókör is alakult – mutat rá a magyar rovás és más írás hasonlóságára

A magánhangzók jeleinek egyezése különösen feltűnő:

	a	e	i j	o	u	ü
Székely-szittya betűk:	A	ɛ	ɪ ʃ	ɔ	M	ʏ
Ó-hellén betűk:	A	ɛ	ɪ ʃ	ɔ	V	ʏ

Az *e* a hellénben szögletes; a *j* félhangzó; az *u* és *v* jele a székely-szittyában ugyanaz, mert az *u* mint láttuk, könnyen átváltozik *v*-vé.

	h	k	g	l	f	ɸ	n
Székely-szittya betűk:	X	◊	ʌ	Λ	⊗	⊗-X	ɳ
Ó-hellén betűk:	X	◊	ʌ	Λ	⊗		ɳ

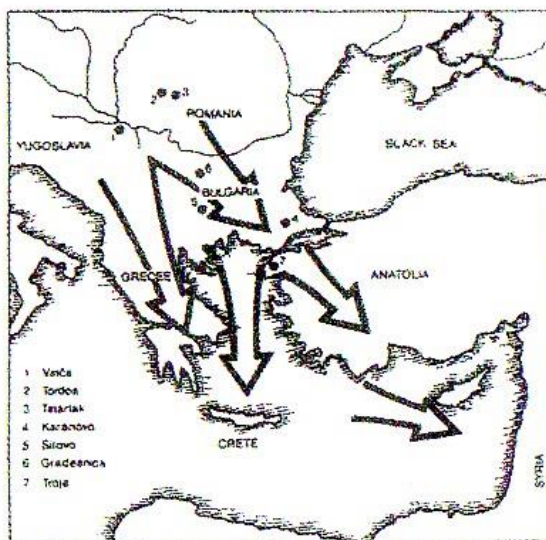
	m	v	d	t	ɸ	n
Székely-szittya betűk:	§	M	+	Y	Ξ	H
Ó-hellén betűk:	§	M	⊕	Y	Ξ	H

20. ábra:

[24] Dr. Aczél József az óhellén nyelvi sajátosságok hangzók és mássalhangzók összevetésével, a betű formai alakjára is felhívja a figyelmet

AZ ÍRÁS FÖLDRAJZI TERJEDÉSE

ΛϚ+Ϛ1HϚY †#19H†Ϛ⊕ Λ9HT #1

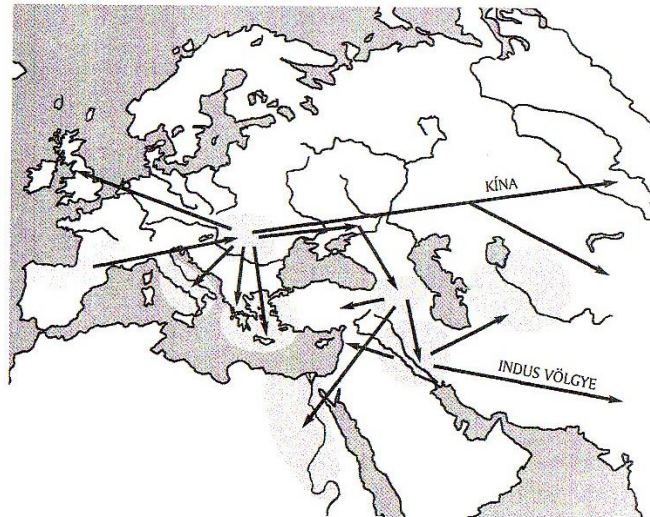
21. ábra:

A térkép a mai Romániát mutatja, Erdélyben, közel Tordoshoz és a Maros folyóhoz található. A tatárlakai leletek számítanak kiindulópontnak, azokon viszont a székely írás jeleivel egyező jelek is vannak, ahogy ezt a könyv további lapjain tárgyalom majd. (Todorovics térképe)

22. ábra:

Tatárlaka, útmenti emlékmű a szerző fényképével

23. ábra:
A térkép az abc útvonalát jelöli

Dél felé Etiópiáig kimutatható az úgynevezett rovás jel. Mezopotámiától, az Ural-altájig, az ujjurokig. A ragozó nyelvű népek, nyelvüket, képi világukat egyszerű fogalomjelekkel voltak képesek leírni. Kicsinyes dolog volt, és ma is az, csak a finnis ragaszkodás, akik a rovásírás megismerését nem tartották fontosnak, a jelek egyszerűsége végett, primitív írásnak titulálták az ősi magyar írást. Sőt egyesek nem is vettek róla tudomást, azt a látszatot keltve, mintha az nem létező volna. Ismeretlen eredetű vagy átvett, vagy rokonalannak beállítva, szavaink zömét átvettnek, írásismeret nélküli nyelvnek titulálták a magyar nyelvet. Nem mutatnak rá az eredendő nyelv és az írás kapcsolatára. Jelen környezetében, ismerték meg, átvették, vagy hozták, ahonnan az Árpáddal beköltözők, a türköktől átvett írást (szerintük csak azok a magyarok, akik árpáddal jöttek). Különböző népekkel érintkezve, mindent átvettek, pl. szlávoktól is. Kivéve a nyelvet nem, mert az finnugor, de abból is, amit szlávoknak mondanak, műveltségi szavak, a beköltözés után vették át. Sokat loptak, műveltségi szavainkat, azok hozadék szavak, melyek primitív kultúra szavai, de mert a halász-gyűjtögető nem bírta elérni az európai műveltségi szintet, másoktól tanulta meg, tanulta a műveltségi szavakat is, azt is átvettük a szlávoktól, akikről azt feltételezik, hogy már a magyarok előtt itt laktak a Kárpátokon belül.

Ősi jellegét a nyelvszerkezetben felismerhető ragozó jelleget sem ismerték el, bár ez már 18. században már közismert. Mégis a finnis irány felé terelték a nyelvészeti kutatást. Ha a finneknek a magyarhoz hasonló írásjeleik lennének, és annak ősi régészeti jeleit meglehetősen találni az Urálon innen és túl, akkor semmi kétség nem merülne fel a nyelvi kapcsolat esetleges őshazai vonatkozását illetően. Nekünk, magyaroknak az ősi szálak Tászok, Tordos, Tatárlaka felé mutatnak. Ráadásul a ragozó nyelv a sumer irányába dél felé mutat előbb, és ezen át a finn-ség is. Ehhez felmutat eredményeket a jelen idejű kutatók egy csoportja, akik finnek, suoma nép név is erre mutat, nyelvük ragozó szerkezete, nyelvtana, nem csupán urali őshazát, hanem a délről való felköltözésüket igazolja, maguk a finnek sem ismerik el a finnugor elméleten alapuló kutatást. Ez azért is érdekes, mert azok a szavak egyezése mutatható ki, a finnből, ami egyezik a sumer és a magyar nyelvben is. Mi sem lehetünk csak az ugor ág, ami a finnből leszakadt. Tehát ezt a kitérőt mindenféleképpen jobban meg kell vizsgálnia a magyar tudományosságnak is, ahogy az írástörténetben elsősorban az első nyugati kutatók, sumerológusok megtették, megállapítva a magyar nyelv rokonságát a sumer nyelvvel. A ragozó típusú nyelvek esetében pedig, fel kell, mivel lehet, az összefüggéseket keresni, akár az alapszókinccs, akár a fogalomjelek tekintetében. Az, ha a sumer nyelvig elvezet, kétségtelen előnye a nyelvnek, hiszen fennmaradt

írott irodalommal rendelkező sumer visszaidézhetően egy dicső korszellemi lelki erkölcsiséggel tanít. Ahogy a tatárlakai korongon lévő írás is tanító jellegű. Ezt vállalni még akkor is kell, ha vallási gyökere a Biblia világának ad követhető utóéletet, ami a latin írás mellett teszi le a voksát.

Mivel írásos emlékek, ÖSSZEFÜGGŐ SZÖVEGEK, a sumeroktól maradtak ránk, „Gilgames eposz”, amit jeles költőnk, Rákos Sándor fordított le magyar nyelvre, akkor a 1960-as években Nyíregyháza, a sumerok kultúrájától fellelkesülve üdvözölte. Ez irányban kutatók csoportja (pl. Padányi, Badinyi, Bobula stb.) párhuzamokat keresett a két kultúra kapcsolatát illetően. Így mutat rá, a népmese alakján keresztül sok vonatkozásra, pl. Fazekas Mihály „Ludas Matyi”-járól is kiderítik az eredet régi voltát, közel-keleti vonatkozásait, mert párhuzamokat fedeztek fel mezopotámiai eredetig visszamenően. Az ősi sumer szótagolvasatok, szóképek, a rovás jeleivel formai hasonlóságot mutatnak fel, Labat szerint (ezt már láttuk a 8. ábrán).

Miért baj az, ha ismert kultúrák teljesítményével hasonlóságokat keresnek, összevetik vele a magyart? (Tudós körökben dél felé kutakodni magyaroknak tilos, mert azt a területet másoknak osztották ki?) Pedig ha a magyar nyelvben egyezések vannak, főleg ha sumer szótagjelek egyeznek a magyar rovásjelek fogalomértelmével, azok ősi képét tudjuk felidézni, akkor bizony van mit kutatni. Ugyanis idézi a múlt vonatkozásait, az írás alaki szempontból, és fogalmi szempontot is, a ragozásban is hasonlóságot mutat fel, ráadásul figyelembe véve a jelenben is ismert írásformáját, a rovásírást lehet e tekintetben összevetni.

A nyelvben nem csupán a szótári alak egyezése fontos, hanem a ragozás is. Nem csak Gosztonyi Kálmánál merül fel a kérdés.

TATAR. LAK	SUMIR	HANGZAS	JELENTÉS	L.
𐎧	𐎧𐎺	DÜR TUR	település fundament	436
D	D	DIŠ	dics egyetlen	480
𐎧𐎺	𐎧𐎺𐎠	SAL-AS	bábajos asszony	TM. 329
O	O	SAR	teljesség	396
C	C	BUZUR	titok	411
𐎧𐎺	𐎧𐎺	PIR UD	pír fény	381
𐎧	𐎧	AB	atya	128
𐎧𐎺	𐎧𐎺𐎠	SA	arc ügyelni	353
𐎧	𐎧	IGI	szem	449
𐎧𐎺	𐎧𐎺𐎠	MIN	kettő	471
𐎧	𐎧	PA KUN	tű	295
+	+	PÁR MÁS	pár más	74

24. ábra:

Sumer szótagolvasatok, ahol nyelvtani egyezéseket már látunk. Ezek a Gosztony táblázaton is (8. ábra) ki vannak mutatva, és ACZEL JÓZSEFNÉL is,[25] Badiny Jós Ferencnél is, a táblázat tanúsága szerint a tatárlakai korongból kiindulva a jelek a „jendet nas” kor és a „knosszosi” kor jeleinek egyezését mutatják

Láttuk már a fenti ábrákon, itt a következő táblázaton a kép, képjel. A szó, szótag jelle alakul majd ékírás felé halad. Általános fogalom, a szótag mégis az eredendő kép jelére utal vissza.

						LU	ember, férfi
						GUD	okor
						ANSU	szamar
						KU. ha	hal
						DINGIR. an. il	isten, menny
						UTU. ud sib.	nap, Nap. világosság
						SE. se	kalasz, gabona
						APIN. pin	eke, szántani
						E. bit	lakás, ház

25. ábra:

Ezen a táblácskán a sumér jelek képi fogalomjelek, ékjelek, későbbi korok írásjelei felé mutatják ki a változási irányt, ez az írás nem a rovott jel felé mutat fejlődési irányt, önálló útja van

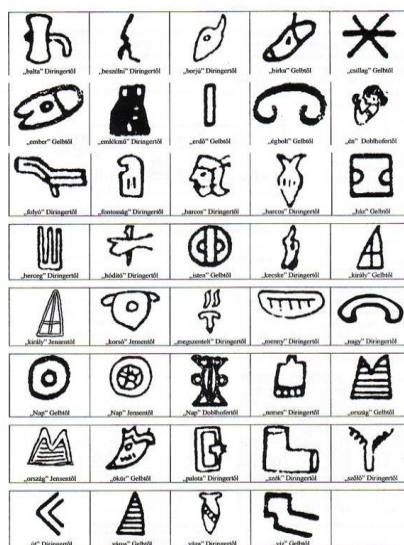
A képjel az ékjelek felé mutat, így a sumer a későbbi akkád, asszír, babiloni ékírás felé. Az ékírás útja nem vezet a Kárpát-medencébe vissza, de oda útja volt, mert h visszajött volna akkor itt is ékírásként, vagy annak fejlődésének egyik változataként maradt volna fent, maradt volna fent, ehelyett a székely hangzóírás egyenes fejlődésre és nem átvételre utal itt a Kárpát-medencében. Az ugariti hangzóírásnak itt gondolják a hangírás kezdetét, majd a főniciai hangzóírással van hasonlatos formája a székely rovásnak is. A jelek hasonlatossága a sumer szótagíráshoz fordított irányt mutat, Erdélyből Mezopotámia felé.

A hatás a tatárlakaiból Mezopotámia felé, de itthon maradotként tovább élve rovásírássá, hangzóírássá alakult, ez a hely Erdélyben, Erdőelvén, Tatálaka, Tordos, Tászkotető felé mutat, a székelyrovás felé egyenes ágon marad, erre a Tordos felé, a Maros folyása mentén, majd az alföldi „Szarvasi tűtartó” felé mutat egyenes utat. De vincsai kultúra Belgrád mellett, felé, ugyanakkor az ősi viszokói piramisok több ezer évre datált, kövein Közép-Európa jelentőségére hívja a figyelmet. Boszniában szarkofágokon is található rovásjel, ezek az utóbbi kutatások eredményei lehetnek. Nincs lezárt kutatási területe az íráskutatásnak, hiszen nap, mint nap kerülnek elő rovásjeles régiségek.

Visszafelé hatást a népi képírás mintáírás felé a hetita jelek mutatnak, míg a szimbólumok pártus hatást tükröznek.

Éppen a honvisszatérő hunok hozzák, Álmost jelölik Attila utódai révén vezérnek.

HETITA KÉPJELEK

26. ábra:

A hetita írásforma is kölcsönhatásban van, viszont megmarad a népi mintakincs világában. Képi szó rajzolata a forma eredeti alakjára utal. Ezek a jelek szimbólumhordozó tartalmat is adnak, ezek az írásosnak nevezett népi kézimunkák, jelhordozói [26] (Varga Géza nyomán)

27. ábra:

A hímzések a képi világon túl írást is tartalmazhatnak, akár rejtetten is. Népi eszközök, szerszámok monogramjai, piaci, vásári pecsételők egyedi összevont írása

A rovott jel összevonása lehet akár ligatúra is. E készségek felismerésével, támulhat az ismeretkör, eddig feltárt íráshagyomány, szélesebb körben ismerhető meg a népi kultúrában, ezt hazánkban a néprajzi gyűjtések időszakában a faluházak anyagában még értékelni lehet.

Összevethető a közel-keleti képirás, szimbólumvilága.

Mások is megtették, pl. Marton Veronika a sumer pecsétnyomók esetében is az eredmény a fontos, ahogy az írás és a mellettük lévő szimbólumok világát lehet folytonossá tenni, ha az egyezések éppen ezt kívánják, a fogalom értelmezés kapcsán. Miért baj az, ha a magyar nyelvet is ilyen alapokon kezelhetjük? Hiszen nem csak a rovás, hangírás, hanem a népi képirás is, képrovók révén, képirók révén szövött minták képén is megtalálható, olvasható a mondanivaló akár több ezer év távolának eseményére utalhatnak.

TOLDALÉKOLÓ, RAGOZÓ NYELV

A magyar nyelv ragjait a rovott jellel, nem véletlen formájával, a fogalomra jellemző jellel, beazonosítható módon képes leírni. A rag meghatározott formai eleme is jel, fogalomhoz köthető. A képző a szó képére utal. A táblázatban, ezekre az összefüggésekre világítok rá, nem teljes, csupán példa jelleggel. A szó kezdő hangja utal a szó értelmére.

A MAGYAR ÍRÁS FORMAI MEGKÖZELÍTÉSE

BETŰSOR	FOGALOM	RAG	KÉPZŐ	JEL
HOΛYX	ΔOΛAΛOΘ	≠4H	∅≠ΔO	Λ4MCOH
A a	alap	birtok-a	bitok-os, birtokká	4
Á á	ál, áll			4
B b	belső	ban, ben	-bé, -vá, -vé	∅X 4X X
C c	cél	pince, ce, hely,	-ci, -ce, kicsinyítő	↑∅ Δ Δ↑ ↑
CS cs	csó	Ócsa, csó, csend	kicsi, cseng	H ∅H H
D d	da	Vár-da, hely	helynévképző	+ 4+ +
E e	e, ez, eddig	birtok	mutató névmás	≠ ≠ ≠
É é	él	övé, birtoké	birtokos névmás	∅ Δ∅ ∅
		él	érés, elérés	
F f	főd	fő, fel	forgás	⊕ +∅⊕ ⊕
G g	ég	ige, izeg, vég	hangképző	Δ Δ∅ Δ
GY gy	egy	egyesítés	számnév	≠ ≠ ≠
H h	hal-ál, hall	hang	elhaló hang, lágyító	∅ Δ∅ ∅
I i	idő, itt	idei, időhatározó	-di helynévképző	↑ ∅↑↑ ↑
Í i	íj-en	cselekvés bef. -ít	igeképző -ít	↑ ↑↑ ↑
J j	jó		melléknévképző	1 ∅1 1
K k	köR, ék	többes szám ragja	övék	∅∅ H∅∅ ∅
L l	ló	lengő, mozgató, szél	leng, légies mozgás	∅Δ ∅Δ Δ
LY ly	lyuk	-lyik, lyuk		∅ ∅∅∅ ∅
M m	mag, ma	magam, -am, emel, nő-	földön járás, megy,	4Δ Δ4 Δ
N n	nő, nagy	vel	mada	∅ ≠4))
NY ny	nyíl, Anya	rajta, -an, -en...	növekedés, nő, nagy	Δ↑∅ 4∅4 ∅
O o	oldal, olló	-ony, -eny...	nyitás oldalra, pl. olló	∅Δ Δ∅ ∅
Ó ó	régi	ott, fogott		↑Δ∅H ∅
Ö ö Ó ó	Ön, ós	ó	óság, fakó	∅∅ Δ∅ ∅ 44)
P p	pó, nap, pár	cselekvő, ő	össég, bős	H44 4
R r	ró, tér, rét	púp, kiemelkedés, pér,	-pós, -pös	∅∅H H∅∅ H
S s	sor, sarok	pur		↑Δ H∅Δ Δ
SZ sz	szár, szül	er, ar, úr	-os, -es, -as	H4 Δ4 I
T t	tér, táj		-osz, -esz, -asz	↑4∅ H∅∅ ∅
TY ty	atya	-isz, -esz		X 4X4 X
U Ú u ú	út, új	tárgy ragja: t, itt, ott		↑Δ ∅Δ ΔΔ
Ü Ü ü ú	üllő, -út		-ji, -ju, -jus	Δ4 ∅4 4
V v	víz, vés, év	újjá, ujjé	-üs, -üs	≠↑M M∅ M
Z z	zár, zene	vég-ű, -ul, -ül	-vá, -vé	∅∅H H4H H
ZS zs	zsák	iv, -ov	-zá, -zé	∅4∅ ∅
		ez, az, zárt	-zsá, -zsé stb.	
		-zsa, zseb		

1. táblázat: Toldalékok

| / ^ | ^

SZ á R s SZ ö G

szár sarok szög

A SZÁR ELDŐLÉSÉVEL JÖN LÉTRE A RÚD

Önállósult jele az r lett // H

Sok, sík, sár, eső elkülönült fogalmak, bár mindegyikben van s, ^

Elfordulhat a síkból, két sík, egymás felé döntve ^

sarkot létrehozva, ^

ha sok a sarok ^^^^ , akkor a többes szám jelét, a k ◇ jelét képes megrajzolni

a kép mégis az ^ ◇ s ...k gyök

^ ◇

s k

a gyök mássalhangzó vázzal rendelkezik, ami változatlan, s - k állandó,

a benne lévő magánhangzó ⊙ változhat, a, e, i, o,

de nem minden esetben, itt állandó az „o”

◇ ⊙ ^

^ ⊙ ◇

visszafelé kos <◇>sok

^ ⊙ ◇ ⊙

okos, mint a kos

k r, magánhangzóval kor, kör, kar, ker, minőségi változáshoz vezet, tehát a magánhangzót, nem mindegy mikor, hol, milyen minőségben használjuk a gyökben.

T r ʏ H

Gyökelemben a kezdőhang a té, a terület tárgyiasságára utal, az r pedig, mint fent a mozgást, ez lehet: ki tér, > ʏ† ʏH Hʏ

>Xʏ ʏH be tér, előragos jelzett,

a megszemélyesítés, ki tér ő > ʏ† ʏH ʔ stb. (rovásolvasás itt jelzett, > ekkor balról jobbra, más, jelzetlen írású olvasat jobbról balra).

A gyökök fogalmát, elsősorban, ennek kialakulásának útját legújabban Maráczy László kutatta, útmutatását tudom ajánlani, a gyökök állandóságára, idő próbáinak kiállítására pedig, Varga Csaba már 30 000 ezer évre visszamenően következtet az ősi abc kialakulását illetően. (Jel, jel, jel). Nyelvünk gyök rendszerű nyelv, szerkezetének alapja már a Czuczor-Fogarasi szótárban meglévő felismerés alapján közkinccsé vált a nyelvész társadalomnak. Sokan bizony nem éltek vele. A helyneveink zömét más nyelvből értelmezik. A gyökök időtállósága bizonyítja pedig, nyelvünk eredetiségét, mely a gyökben és ragjában magyar, tehát magyar szóképzet. Annak a sokféle módozatoknak a megfelelését, mely messze földrajzi környezetben való párhuzamokra is, rámutat helynevek elnevezésére, már az ősnyelviséggel, mutat párhuzamot, melyet a helyek megtartottak, ma is elnevezésében változatlanul. (gyök és toldaléka, helyén van. Elemzéssel ragozott szó, azaz magyar nyelv alkotta szó. A helynevek eredetére, mely nyelv hozadéka, ez könnyebben felismerhető). Ahogy a bibliában is található helységnév párhuzam a magyar hely, személy, vagy családnevekben, pl. Arad, Árpád, Emesu, Nimruddag, Úr, Uruk, Urkut, Kerkas, stb. Megtalálunk olyan neveket, melyeket nem magyaráz a kereszténység felvétele, ami a párhuzamokat illeti, hisz az eredeti név már a kereszténység előtt létezett, mint Anahita, Istár, annak Eszter változata, melyek folyók neveiben szerepelnek. A Tisza, Eszter neve, Eszteró, Esztár, Eszterág dűlőnevekben gyakori, de más folyó, pl. a Dnyeszter neve is stb. Istár pedig a Duna, neve is volt. Osztrákok is e folyónév szerint nevezik magukat, ráadásul a magyar eredeti elnevezést östereich, östérik, Istár elnevezésében őstár, világít rá. Ennek kapcsolata Mezopotámiáig, a mező fő területéig nyúlik vissza. Visszavezethető a kapcsolat, sok, tudós szerint, sumerológusok, kik közül itt, most csak Varga Zsigmondot, és dr. Bobula Idát említem. Az ősi ragozó nyelvek egyik jeles képviselője az ural altáji, a magyar, ugyanígy a sumer is.

JEL

⌘ 1

Jelkészletnek tekinthető a rovott jelsor, akkor is, ha nem „a” betű a kezdő jel, hanem egy másik logikát követ.

|

A születés kezdő jelével a sz | jellel, ami egyben az egy jele is számok sorában

| || ||| ||||
1 2 3 4

Vagy lehetne az irányultság jele is kezdő jel. Pl. v

∧ 5v X
s > 5 5 10

10 X számnév rovásjele azonos a b rovásjellel

Miért ilyen formát vett fel a „b” „X” ?

Ami a bent, befelé tartó alkalmakkor jön elő a ragozásban - 4X -)4X, -ba, -ban.

Bent lévő.

A tér területe bent van, jelenti a bent szó irányult, a jel minden irányból befelé mutat, X erre a jelenségre, utal a jel rovásformája X

Míg a jel megfordultával kifelé mutat az irányultságban ⌘ ú út

∧ ◇
s k
◇

A k jele is a ki felé mutat sarkaival, nem csupán a kert zártságát, hanem a külső tér felé mutat, ki értelemben kint, rá mutat, nem véletlen a jel kialakulásának formája, ha az ék a szár tetején van, az irányt mutatja, ha célba mutat a c formája ↑.

Rovásjele felel, az irányultságnak, be, ki, aminek sorvezetése, ha jobbról balra

< e jel iránya balra mutat

> e jel jobbra

v e jel le

x e jel minden iránya befelé mutat.

X a rovás b jele be,

k jele

◇ ki

a jel befelé mutat

X minden irányból befelé halad

4X-ba, ha már megérkezett

)4X-ban, bent van a tere -bent,

⌘X-ból, és kifelé kint

ŷ)-nt a növekedés terét fejezi ki

|)

a szár növekedése szn esz en

az Sz S H| a szár

az n,) növekedés iránya bő ŐX

szerint bent nő, X)

szava bent ŷ)X

)X benn meghatározatlanul nagy a növekedő hely,

míg a bent: a tér növekszik bent

ŷ)X

E hely területe bent,

A t rovásjellel ŷ

A szártól eltér, a jel pontosan ezt mutatja a rovás jele a tér, tárgy szavakban kap fontos szerepet, ahogy a b a bent, be helyekre utal.

X) ŷ)

Be a növekedéstere erre

X) be, oda tart

ŷ)X bent, már bent van

ŷ ŷXXŷ

e, ebbe

† hely, jelölője: d

ŷ területe, jelölője: t

X bent jelölője: b

M van jelölője: v

) a növekedés jele

oldal irányban o, O ,

ez kioltódhat a h jellel, amikor az (), növekedés megfordul,)(egymást oltja ki

ŷ HALÁL, h

ŷ helynövekedés megszűnik, ezt érzékelteti a „hang” szavunk is, a hang, halkulással az égben ér véget: az ég, a szó végén a g, jelöli, hol van a hang halkulás vége,

l) nesz, e helyen születik növekedik a hang, a nesz, növekedő hang, minél jobban figyelünk rá, annál magasabbra nő, jobban halljuk (az n bizonyítja, hogy a növekedést kifejező szavainkban meghatározó, ezért is képes minden más hangzóval társulni, ahogy ezt a későbbiekben tárgyalom majd).

HA csöben van, vagy csöből jön a hang, cseng, terjedése az ég felé irányul, ahol a hang elhal.

ŷ 9) ^

HA nem jön ki a hang a csöből, a hely, mit a d fejez ki, csend, ha kijön a hang, csöng.

A szóban feltűnik az n és az n-hez társult mássalhangzó pár

Nd, Ng a növekedés irányultságában

Álladó hely d,†

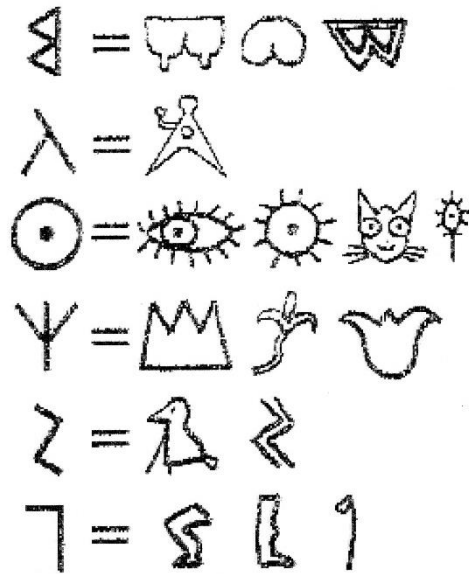
Ég felé g, ^

növekedés jele n.)

kifejezhető a nad, a nagy

Elmulás vége, az ég végtelenjébe vész, vég

M M) ^)M

28. ábra:

[27] Varga Géza szerinti jelek ősi írásképeket idéznek

Λ λ ǀ ǂ † ‡
 M M M M M M
 Λ λ Λ M <
 ég

szavaink végén a g, a végesség kifejezője.
 A hang az égen elhalkul, elhallgat, véget ér.

Lát-ó-határ vége égben
 Látható határ, amíg a szem ellát, határtalan, mi
 Lát-h-a-ta-tlan.

Vég az ég

A g rovásképe Λ

Fogalom értelme ég, egi, összességében egy.

Az ég egyé válik a mindenséggel.

A Sajátos jel, fogalommal is összetartozó, tartalmat hordozó. Mindösszesen egy,

a mindenség kifejezője egy, †

két †† hely

HA mindent összeadunk egy lesz.

† Λ Λ

Egy eg el

Egy : egyesítés, meg : összeadás, el : elvétel

Egi, égi

Egy: istennel, †

M > FÖLD ÉS G > ÉG : meg

ǂ Λ λ ǂ Λ

JELSOR

Jelsort írunk, az nem abc lesz, hanem a kezdő hang,

| sz

mondjuk: sz, i, d. rovás jele: | † † .

A születés idejének helye:

| † †

A jelek: születés, idő, hely logikát követ.

Magyar abc. csak akkor abc, ha a rovott jel abc sorrendet követ. 4X↑

Ha jeleket teszünk sorba: jelsor rendszer, ennek kezdő jele nem „A”, 4 HANEM „SZ”: |

| † †

Sz i d>eszidi

A LEGEGYSZERŰBB JEL Az egy | SZÁR,

A SZÜLETÉS KEZDŐ HANGJA, JELE,

|

Erre az egyenes, sz: |

Az alapjelre és a görbült, n:) jelekre építhetők a többi jelek logikai sorrendje. |)

Pontosan azért, mert a születést növekedés követi.

Logikai rendje meghatározza, hogy a fogalom milyen formai jelhez tartozik.

Ezért inkább jelek, mintsem betűk.

FOGALOMJELEK

Fogalomjelek kifejezik a születés, növekedés, élet, halál sorrendiségét. Ezért a rovás jelei organikus, az élet jelenségeivel együtt élő folyamatot képes a gondolati síkról leképezve láttatni, újra idézni. Ily módon a rovás jelének állandósult formája alkalmas fizikailag is a gondolat megőrzésére.

A rovás módja fára, az írás vethető papírra.

Ahová eredendően a pap, az írástudó pap, írt, pap írt, papírra.

Tehát:

Sorrendiségének megfelelő jelsor, ennek elnevezése rovás jelsor, jelkészlet.

A születés, élet, növekedés, halál sorrendiségében ajánlott.

FORMAI JELTÁBLÁZAT

29. ábra:

Lippai Bertalan készítette a jelek, formai csoportok szerint, amiben a logikai forma meghatározza a jelek egymáshoz való viszonyát, alakjában mutatva utat a fogalomértelmezés felé, ugyanis a jeleknek nem véletlen a leírt formája, hangalaki szempontokból sem véletlen, szimbolikusan is értelmezhető.

A JEL ÉLETE, TERMÉSZETE

HÓD-----HÓDOL – A hódot tart újtól ó hódig.

(((((O))))))	((O O O O))	ξ ζ C
növekedés tele fogyás	holdciklus látható	

30. ábra:

Holdciklus. Lippai Bertalan (L. B.): „Maguraknak édesanya nyelve” c. jegyzetből

A hold holdciklussal képes megjeleníteni a születés, újhold, előtte nem látjuk a holdat, hál, a halál, három napig tart, amíg nem látszik a hold, alvilágban jár, alszik fogalomkörét⁴⁰⁸ az ő idejében, havában, hónapban. A hava, és a hó hely a hó hidegségére, ugyanakkor tisztaságára fényességére, szűzies nőies megszemélyesítésében találunk feleletet, ha a nevének eredetét kutatjuk, ugyanakkor feleletet ad arra a természetes jelenségre, amit a rovás jeleiben ismerhetünk fel. Újhold, növekedés 𐀀 n, félhold, anyaság 𐀁 ny, teli hold teljességében a 𐀂 ly, ó hold, a fogyásban az 𐀃 𐀄 o, oldal, ó, régi, sor logikáját követi, amikor nem látjuk a holdat, növekedése és fogyása egybe esik, kioltja egymást mint a szemből érkező hullámok, akkor a hold halálát a 𐀅 h , fejezi ki, ez a rovás h betűje. Tehát, a növekedés és a fogyás együttes jelével látjuk azt a jelenséget, amikor a hold nem látható. Nyomon követhető a jelenség megnevezése, melyet a rovás jelek formai, alaki megfelelése megerősít. Magyar logika révén született jelek, formai azonosságokat mutat majd a könyv minden fejezetében.

Pl. az „él” növekedés sorrendje: 𐀀 𐀁 𐀂 𐀃

Születés növekedés eddig élig,

A jel megfelel a fogalom értelmének pontos kifejezője, ami mindegyik rovott jel esetében a saját logikai rendjébe illeszthető.

⁴⁰⁸ alszik, alszak, alszaka, AL, FEL, . AL –I ali :alatt, alatti ... AL ALI ALY AJ Következménye az a, ai, aj, Y, lié, ély, jj, ej .. éj kiejtése , tehát az éj szak , al szakaszában alszunk... él, élii > y...li > y....ély.....éj, teljes, az életet alsó szakaszában alva éljük, összefüggés van a szó kialakulás és a gondolatiság összefüggésében. Ugyan ez a szóalkotás az ó, „régí”, ó>u, ói, ui, új. Vonatkozásában. Ugyanabból ered az ellentétes szó pár. Ezek újragondolása időszerű. A régi nyelv vezérfonala nem szakad el még a jelen nyelvtanától sem, hiszen még ebből is visszavezethető, az ősi nyelvallapothoz. Viszont a gondolatiság és az alkalmazott írásjelek még inkább segítenek, kiváltképpen a rovásjelek, hiszen azok a formai leképezéssel képesek rávilágítani a fogalomjel értelmére szerint, mint szóalkotó elem, a szó gyökére, ebből megalkotott, ragozott gyökszó, vagy, az egytagú szófejjel rendelkező szó képére, gondolati képére is képes következtetni. Ily formában összefügg a formai hang képe a gondolati képpel. Az írás ilyen formában alkalmassá lesz a gondolatrögzítésre, ami állandóbb, hiszen a szó elszáll, az írás megmarad.. A fogalomjel önálló vagy összetett, kimondva hang, kimondható a jele a betű, mely visszaolvasható, a rögzített forma így lesz újra hallható, beszélhető hang, hangok sorából szó, mondat.(L. B. Eredendően saját gondolatok, tudatosan kerülve a hivatkozásokat, csak akkor használja, ha elkerülhetetlen, vagy konkrétan átvett gondolat, mert azok zavarják a könyv érthetőségének menetét szigorú logikai rendjét).

Nem tőle erednek, mástól vagy másból erednek, ezt ő hallja, felé jön, kívülről jövő hang, amit hallásával felfog, értelmez, majd mikor kimondja saját magán hangzó segítségével, mondja ki, ejti ki az utánzó hangot, mástól hallott hangot, hangzójával, magánhangzójával mondja ki, ezért az a hangzója hallott hanggal együtt van kimondva, mással hangzó.

Tehát a saját magánhangzóval kimondhatja az idegenből jövő hangot, ilyen formában magas vagy mély magánhangzóval utánozza környezet hangjait. Ezekhez a hallott hangokhoz a magán hangjait hozzáteszi. Kimondhatóvá teszi. Környezetéből észlelt, felfogott, gondolatában, azt leképező hangokat. Úgy akarja visszaadni, ahogy hallotta, élethűen. Közeli távoli, mély magas utánzó hangok.

Minden körötte lévő hang a természet hangjai, ismételhető, utánozható, eszközzel is megszólaltatható. Ezekből gondolati jelek formálhatók, visszaadható a természetnek, onnan újra felismerhető. Eszközt használ az eszköz hangot ad. Jelet tesz, jelet rajzol. E jelekből alakult ki a rajz, az írás, ilyen formában egy töről fakad.

A zene eszközzel utánzó hang.

Zen, bon, tulajdona: zene, bona

Égig érve zeng, bong, dong stb.

Az ének,(több olyan, mint én), én és ők hangjaiból áll (körben ők és én énekkar). E hangokat éneklők, tehát magán és mástólhangzókból álló hatás a kórusban hallott énekhangok is.

Nos, amelyik nyelv még képes arra, hogy ezt az ősi jelleget modellezni, elemezni tudja, az a nyelv kialakulásának pillanatáig képes visszakövetkeztetni, hangzóit felismerni, elkülönítve kiejteni, megkülönböztetni, bár némely hangok, ahogy a sorrendben egymás mellett írtam őket, egymásba is képesek áthallatszani, írásukkor ezért felcserélődhetnek, melyeket a szó elemzésekor figyelembe vehetünk. A magyar írás ősi formája minden hangra jelet használ, rovásban minden hangunkra önálló jel, saját formájú jel áll rendelkezésünkre. Fogalmakhoz ad formai jelet. A rovott jel ennek az ősi fogalomnak adhat, ad formát.

MAGÁNHANGZÓBÓL MÁSSALHANGZÓ KIALAKULÁS

I és Ó, ei, ej

J

A magánhangzó, mint a gyereknél előbb vannak kimondva, az ősidőben: iá oá, majd hívó szó a mama már mássalhangzót igényel.

Íóó, jeió, jó. Eia, jeia, jaj.

Ugyanígy alapvetően a sírás hangjai. Mélységben és magasságban találkozó hangok, a fájdalommal születő hangok. Ebben a iből j hang keletkezésére ad magyarázatot.

HÖRGÉS, NYÖGÉS, NYÜSZÍTÉS, VONYÍTÁS, ORDÍTÁS, VISÍTÁS stb.

Hívó, egyben tájékoztató hangok.

E i ó ʒ † ☉

E i ó

Ez idő ó(régi)

Ezi, ó, ezíjjó, ez jó: ez így jó

Ij jó: így jó>jó,

Ijjó> uijjó> új

Tájékoztató hangok, fontos csoportja a jelző hangok, melyek a leutánzó esemény leírására biztos támpont, útbaigazítás, iránymutatás: ↑ **cél**, ↘ **T** terület helye szél irányába é-vel jelölve éle, széle, a vége, ennek elérése jelenti a cszél, czél, szél, melyből a cé, cél fogalmában maradt meg.

A helyzet jelölő jelek a legegyszerűbb formai logikát használja fel, mindenki által felismerhető jelek megrajzolásával, vagy letételével, útba igazít. ↑

A többi eseményt leíró hangról már itt írnom nem kell, hiszen minden ember tapasztal, érez, kifejez.

† út találkozás D helyhatározó a kereszteződés jelével írható

A rovásírásnak megvannak az eszközei, hogy a jelekkel kifejezett beszédét hogyan jelölje, hogy az évezredek múlva is ugyan azt a fogalmat jelentsék, a többi ember számára is átadható legyen.

HANG LEÍRÁSA

A rovásírás jelei alkalmasak a hang leírására, illetve leképezésére, hiszen a hang, hangzó képi megjelenítésére is saját logikája szerint járt el

H	H	H
R	CS	Z

Hangszerek húrja a rezgés, csengés, zengés.
Egy húr, két húr, három húr.

Egy húron pendül. Két dudás nem fér meg egy csárdában. Három a magyar igazság, harmaság, harmónia.

De még a pengetés, pengésre is alkalmas jelet talált p 𐰇 egy húron peng

Döngés >+)^
Bongás >X)^
Kongás >◇)^

A kihagyott magánhangzó változik, a hang illeszkedik, a magasságot, mélységet érzékelte.

Közös az „ng” (ami a hang szavunkban is benne van), míg a kezdő jel, változó, attól függ, hogy milyen tárgy, milyen magasságú hangot ad ki, háromhúros hangszer alakja a zengő hang, összezengő három húr. A jelek szintjén ebben az esetben is magyarázatot ad a jel formája, utal a szó fogalomban betöltött szerepére a jel, rá jellemző jellel írva következteti ki a majdan kiadott hang magasságára utalva, a kiadott hang mélységét, magasságát, milyenségét magával a hangszer elnevezésével is képes kifejezni.

A hangszer utal e három jelre, három húr, harmónia, harmónium

H G D -----𐰇+𐰇^𐰇^𐰇^ < a<honnan jön, amiből kijön a növekedő hang, meghatározza a hang minőségét, a hang, ami végül az égben elhal. Ezt a folyamatot írja le a hegedű, szó képe. Fordított útja a D hely, G az ég, H a halkulás szavaknak kezdő betűi, a rovásnak fogalom jelei <+^𐰇 < Még az elhalásra is külön jele van, két növekedő hang kioltja egymást, jele a H rovásjele

𐰇)))nnn

𐰇) ^ n hang a szóban, növekedés, g növekedés végét zárja.

A hang szóban, mint minden magyar nyelven képzett szó alapjában, a gyökszóban, a hangok, a rovás jeleivel, mint fogalomjelekkel írhatók, értelmezhetők.

A rovásírás tehát nem csak betű, amivel írni, olvasni lehet, hanem a szó felépítésének eleme, ami a fogalomhoz a képi jelet is megadja, ezért a magyar nyelv a szimbólumokhoz kapcsolódó fogalmak nyelve is.

ROVÁS A FORMA NYELVÉN

ᐃᐃᐃᐃᐃᐃ ᐃᐃᐃᐃᐃᐃ ᐃ ᐃᐃᐃᐃᐃᐃ

| sz , egy szál, szár ----- születés, származás
 D ny, eny, nyó, any, anya, nyít, nyíl
) n, en nő, nő-----növekedés, növekedéssel egy = nagy, -on, -en = rajta
 O o, on, olló, oldal, növekedés oldalra
 ʒ ʒ e, é, eddig, éléig----mutató, növekedési szakasz
 ʒ m, em, emlő, ma, mama, mada = földhely, megy, megye, emel, mell
 † d, da hely, két út kereszteződését jelölő hely, óvda = védő hely, várda = várhely
 † gy, egy, két hely egyesítése----egy
 † a, a, az mutató szó, névmás
 † á, áll, álló, ál-----hamis, ásítás
 †† † i ,í, ív, ír, íj, ríj, di--- idő
 ^ g, eg, ég, og, vég----- szó vég, hang végén g
 ^ l, le, leng, lóg, szálló, szálló, mozdulat -lat -let, mozgásképző
 O ly, lyuk
 H r, er, ar , úr, rend, egy húr – rezeg, gördülő mozgás
 H cs, cső, csomag, csengő, két húr cseng, mozdulatlan hely a csend
 H z, zár, zeng, zene, három húr, harmónia, összezengés
 Y zs, zsák, zseb, zsongás
 X ty, ety, atya
 Y t, té, tér, terület, eltér, tár, tárgy, múlt idő jel, múlt, itt, ott
 ^ s, os, es, as, ős, sok, sarok, sátor
 ◇ k , ká, -ak, sok sarok, többes szám képző, ki irányultság, kert, körtér
 X b, bé, be, ben, benn, belső hely
 O ó régi, ódon----régii hely
 O ő ő, ön, személyes névmás, ős, ük, ök
 M u, ú, út , udvar, utas
 ʒ ü, ül, ülő, üde, ük
 M v, vár, vályat, vályú, völgy, vég, vége, val, vel
 ʒ h, ha, hal, hall, halál, hallál, hang, hó, hull, hód>hideg, hely, pehely, kehely

SZIMBOLIKUS NYELV

MAJD AMIT ADTÁL

A paraszti világ használja, környezetében, a szimbolikát, amit némely esetben virágnyelvnek is neveznek. Ezeket is felfoghatjuk formai állandóságuk miatt fogalomjeleknek.

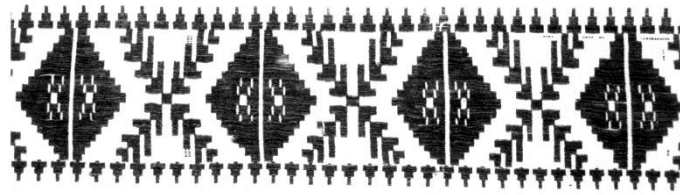
31. ábra:

A nő itt a rombusz \diamond , a „k” boldoganyai, asszonyi szimbólum, a férfit a X „b”, aba, apa, atya X az x alakja jelképezi, fényeslitkei szőttesen, 1910-es években szőtte Csimbók Borbála. A család szentsége, hármassága van a szőttesen. A két élére állított háromszög egyesül az anyaságban mit már rombusz képvisel, a jézusi isteni atyaságot az x X X képviseli.

A rombuszban lévő két csirázó mag, az utódokat jelképezik. Jelképesen van jelen az Úr, hiszen abrosz (aba úr oszt / a terítéken atya áldása), az ünnepi asztal terítője. A nép szokásában a cselekedet, az ünnepi ebéd (< débe, dében, délben⁴⁰⁹) személyesül, azzal, hogy meghívja a családot az égi atyát:

ÉDES JÉZUS LÉGY VENDÉGÜNK, ÁLDD MEG, AMIT ADTÁL NÉKÜNK, ÁMMEN
(felszólítás!!! Nem mellérendelés)

⁴⁰⁹ Visszafelé olvasatban sok idegenből eredő szó érthetővé válik. A rombusz is ilyen <szubmor, sz –az, ub—aba—ám, or—úr: az abám úr< úr mába az (hangzováltozás jelenségével számolva, és a kiegészítő elveszett hang visszavételével érvényes a visszafelé olvasat, azért, mert szótag olvasati lehetőséget kínál, sohasem csalódtam még a hangzóolvasatok alkalmazásakor, főleg ha vallási tartalmuk volt, mindig a téma szerinti jelentést tükrözték vissza). Ennek a módszernek nincs tudományosan elfogadott magyarázata, a rovás fogalomjelei, és az hogy jobbról balra írandó, talán felel erre a kérdésre, itt azonban az írás fennhatósága, befolyása a nyelvre, igen nagy kihívást vonna maga után. Fontos tehát előbb, a rovás, mint fogalomjel helyét megkeresni a nyelvben. Mivel a magyar nyelv ősi írásjelekkel rendelkezik, az ősi nyelvek kialakulásában részes lehetett. Ily módon a hangok, jelek fogalmi értelme állandó lehet, az ősi gyökre visszavezethető társulásokat hoznak létre. Úgy tűnik, mintha a mássalhangzó vázat hozna létre, megalapozva a gyök vázát, ami első, és második mássalhangzóból áll bekerítve egy magánhangzót, ami a változó hang szerepét tölti be. pl. T R, tér, tűr, tár, stb. Ami a magánhangzót illeti, bár gyökvázás, mégis a tér és tűr között fogalmi különbség nyilvánvaló, ezért a hang önálló értelmezhetőségét elsorangú feladatnak tartom. T NÉLKÜL ÉR, T NÉLKÜL ŪR STB. önálló szó mindegyik, mely alapja a későbbi ragozásnak, Így nem gyök, hanem szótó, szófej, szótag olvasata első magánhangzóval, vagy második, hátsó magánhangzóval. L.B.

32. ábra

33. ábra: Albert Józsefné munkája nyomán, az „og” (az ég fogalom jele) jel formája, ami a balog szóban benne van, írásosnak nevezik ezt a mintát, Balog Borbála a leánykori név, a kézimunka készítőjének neve. *Van, amikor a jel önálló marad, nem lesz betű, a jel képe összesűrített gondolat marad, jelkép. Ily módon jelkép az x, mint atya, a rombusz a ház négy sarka, a ház úrnője a boldog anya, jelképe a rombusz, a befogadás női mivolt megismerősítője, ezáltal az ösnyaság szíromszerű, megújuló szimbóluma. Éke a nyakban viselt ékszer alakjára vezet, mutat vissza több ezer év távolába. Sok motívum alapja ihletője. A rovás-*

írása, jelcsoportja a rombusz és az x. mintasorban váltásban van az anyai, atyai szimbólum. Díszítő sor szőttesen.

X ◊ X◊X◊X

34. ábra:

Fényeslitkei rombusz zománcozott agyag-nyakék a Petőfi utcából, talajfelszínen talált cseréptöredékek közül való. Feltűnt, hogy szélei ledomborítottan szabályos, máshoz nem illeszthető, egyik sarkán lyuk, a nyakba akasztás lehetőségét szolgálja, tehát nyakék, ez talán a nyelvi eredet magyarázója az ék, ékszernek is. Találta LB. (Fényeslitke története, a szerző helytörténeti könyvében lett bemutatva)

◊ – A rovásírás K betűje.

A rombusz tehát a vallásosság igen fontos jelképe, ÉK, ÉKSZER, nyakban viselt, kép, kebel (Kybele kisázsiai Istennő is, akit mi Kebelesnek nevezünk, mások Kübele, Cybele, néven stb). A rombusz tehát igen régi időkbe nyúlik vissza, mint nyakban viselt tárgy, jellemzően földanyai szimbólum, mint ahogy könyvem más fejezeteiben erre sok alkalommal vissza is térek.

X◊ „b” aba, és a „k” mint rombusz a szentlélek jelképeként is összefügg az anyasággal, a boldoganyaság az állapotossággal (lélekvarás időszak az anya méhében), anya, fiú, és a lélek hármasságára hívja fel a figyelmet, tehát szentháromság nem csak az atya, fiú és szentlélek hármassága. A hatszögű csillag jelképezi az összevont hármasságot, ami lehet égi és földi hármasság, és annak összevonása. Sok esetben jelennek meg templomok falán, freskókon, képekben, de jelképes ábrázolásokban is. Népünkönél fontos az anya, apa, család, ez az asztalt, az ünnepi asztal szimbólumában jelenik meg az abrosz mintázatában.

Ugyanígy személyesül meg a nap elnevezésében a nő és apa. A nap egy fogalomban van, egy nap alatt kél, nyugszik, megszemélyesülve nő, anya és apa, ezzel élnek együtt, a felkelő nappal kelve, nyugszanak, mint a nap nyugaton. Mindezek az elnevezések élővé, nem holt

nyelvvé teszi a magyart, mert nyugtával dicséri a napot. Mivel együtt él, élő a környezet, nem kell külön megnevezni, milyen nemű személy készítette a tárgyat, ezért hiszen értelmetlen, nincs nyelvünkben a tárgynak neme, ettől független, a tárgynak, mint élettelennek nincs neme, nyelvünk természet jelenségeivel, organikus egységben él.

D) 𐎠
 Ny n p
 Anya nő apa >>> piu, fiu,
 ifi, ifjú <> új fi,
 ópa, apó:régi > ó apa,
 öreg, az ég őre, égi országba visszatérő stb.
 Ana Le-an, leendő anya
 leány

)𐎠
)𐎠 𐎠𐎠)
 𐎠𐎠)
 nap<>pán

𐎠)
 𐎠)𐎠𐎠𐎠)
 𐎠)
 apán

tuli pán><nap élet
 ipan-----napan-----papa-----mama

⊕ +
 F d
 fő hely

A föld, föld a fő hely, ami forog, megvalósítva a négy évszakot a körben jelölve a d, mint hely jelölő, kőben kereszt. Ha forgó, melyben forog a négy égtáj kör keresztje, e forgás szimbolikusan jelölni lehet. Itt a forgást csak három ló mozdulata, más esetben ugyan ez négy ló, vagy más állat, de lehet virág, mint a tulipán is a föld, a nap, forgásának kifejezője az évszakok e forgásban ismétlődnek.

35. ábra:
Ó-perzsa pecsétnyomat (Nippur, Irak, Kr. e. V. sz. körül)

A szkíta szimbolikában négy lófej, szarvas, oroszlán, de ember is foroghat, de másik irányba. Ennek a forgásnak csillagmítoszi értelme van, akár a galaxis, mint a tejút spirális ábrázolása. Jövőbe látó tudás megelőzi kora tárgyval bizonyítható tudását, a táltosi tudás öröklésén keresztül olyan képzelte világ tárul elénk, amit a tudomány idők multával, eszközeivel, a fizika határain belül, tud igazolni, utólag. Míg nincs bizonyítva, a misztika világába sorolja, ezért nem tud a jelképes világlátásban rendszert teremteni, mert sok esetben a gondolati sík eltér a tudomány jelenkorban elismert valóságától, csak mindig utólag, mikor kézzelfogható anyagi fizikai magyarázatot talál, fogadja el a képzelgők időtlenségbe látását. A táltosok látását.

36. ábra:
Alsócsernáton, Hasszman Pál Múzeum, TULIPÁNOK

A képen a napok mintegy a galaxis körül forognak. Megszemélyesülnek az égitestek, a rovásírás ó betűje lehet spirál alakú, a régi ---ó---ói---ui---új--- fogalmi értelemmel összefüggésben. Így érthető az ó világ világossága az új világ világosságával összeér, némelykor ismétlődik, mint napok, hónapok, az új utoléri (út-ó, éri, (régi út), jutó (útól a helyes, nem az utol, az utol az utazik kifejezésre igaz) a régit elérve újul, hogy újra új legyen, ahogy az élet a születésben és a halálban forog, mindig új utóddal megújulva. Ennek, egy feltétele van, hogy a régi... ó... az idő -vel,---i---vel találkozzon, ezt fejezi ki a i, ha az égben van az i, ---- ige , ha ez megszemélyesül egy helyen, --d--, az idő szavunkat adja ki.

Az ó, ói, ui, új. Növekedése valósul az i, mint hely id, elhelyezkedve az időben megszemélyesülten ő vele, ez maga az IDŐ,

tehát-----ó-----⊙ † + ⋈ J Π
ó i d ő

régi időből való ha ép, --- egész, épült, ápolt
a születéssel egy idejű, kifejezhető szava a szép.

| 𐌆 𐌆|

Születéssel egyidejű, ép a szép
Nem romlott, ép > rom, rontott, rombolt.
Épül, szépül.
Szédül, szét.

A hangok szerepe az összevonhatóság szerepkörében, szótagjelek, ligatúrák lehetnek, a rovó ebben saját maga alakítja ki az összevonást. Ez díszes felületek esetében ajánlott, írásszövegben nem, nincs értelme.

Ajánlott ligatúra táblázat abc sorrendben

37. ábra:

A táblázat ajánlott ligatúra, azaz jelösszevonásokat tartalmaz. Szótag jelek. Alsó részében szimbolikus összerovás ajánlat van. Nem minden összevonást, tartalmaz a táblázat, csupán ennyit. Hiszen ez a lehetőség végtelen, ajánlást tartalmaz, a Lippai rovással, a táblázat készítője Lippai Bertalan, ajánlása szerint szerkesztve.

AZ ÍRÁS TERJEDÉSE

𐤀𐤏𐤇𐤃𐤕𐤁𐤏𐤃𐤕𐤁𐤏𐤃𐤕𐤁𐤏𐤃𐤕𐤁𐤏𐤃𐤕

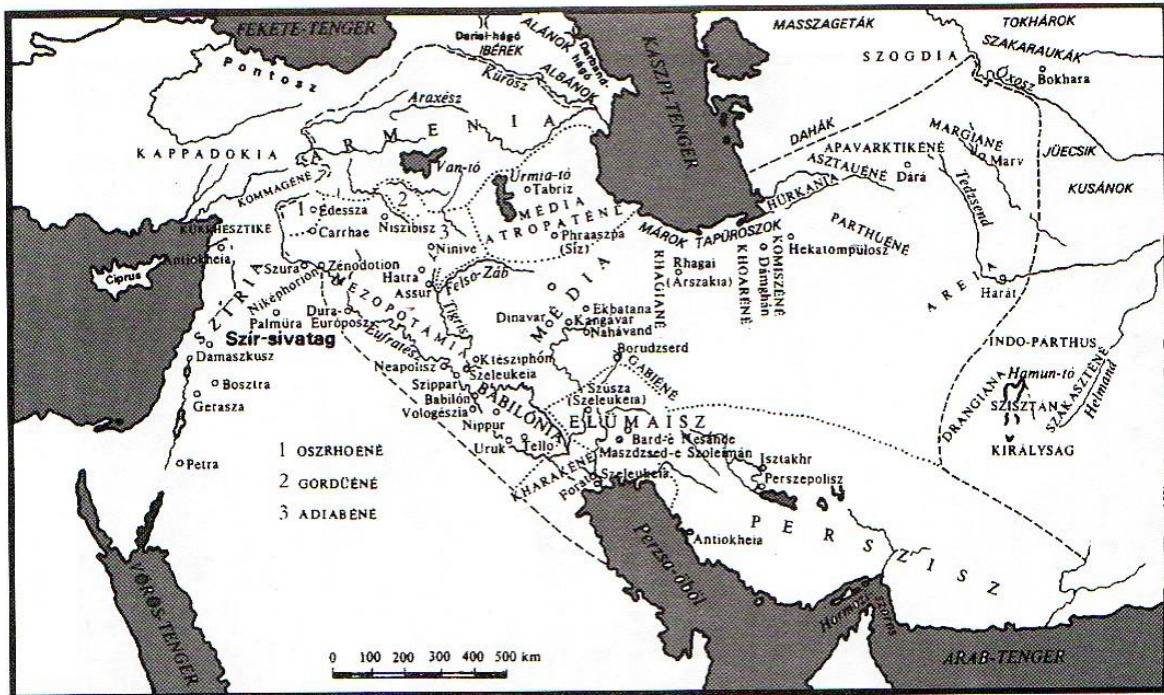
38. ábra:

Az aranytáblácskán rovásírásos szöveg a „BULIT” szerint a főníciai hangírás, rovásírásnak nevezett írás útja a főníciaiak kereskedelmi útját követik ezen és a következő térképen

39. ábra:

Ugarit, Aradus, Biblos (könyv, vagyis a Biblia elnevezés eredeztetése ebből a városból származik). Híres hajósok, a főníciaiak, miért ne tudtak volna a Dunán felhajózni, ahogy a trójaiak Csanakelénél átkelhettek szárazföldi útra, s aztán száraz lábbal is a Duna–Tisza közbe telepedni, megépítve Óbuda helyén Szikambriát, majd Párizst is megalapítva. Amit az „üngürüsök” krónikája támaszt alá. Vagy Dárius elől nem éppen ide menekültek a médo-szkíták, Szelényi, Zakar és más kutató szerint nem zárható ki, hisz sok helynév-azonosság található a Duna-medencében és e térségben.

40. ábra:
Pártus birodalom, 500 évig tartott

Sok kérdést felvetett már, ahogy sok-sok kutató talált-e a térséggel kapcsolatot. Nem csak a nomád mongoloid hunoknak nevezett, hanem inkább a tatároknak nevezi azokat a hunokat, akik szintén birodalmat alapítottak. Mint ahogy a „Tarihi üngürüs” is írja, akiknek kapcsolata van a visszaköltözőkkel, és a Kárpát-hazában élő ős magurakkal, kik egy hazában magyarizálnak, velük, azaz egyesülnek árpádi alapokon, vérszerződéssel. Lesznek egyesült néppé, magyarrá. A három halom ezt az egyesítést őrzi, jelképét címerében a kettős kereszttel, szakrális helyek, képviselik, mint az egyik ilyen hely Csíksomlyó, ahova pünkösdkor Babba Mária ünnepén zárándokol a magyarság. A NAGY SOMLYÓ, mint hármass hegy messziről kiemelkedik a tájból. A Kis-somlyó kálvária útja, a kápolnák a nyeregbe vezető út mellett sorakoznak. A hitüket és nemzetüket megtartók gyülekező helye, az oltár hármass halom, rajta címerünk kettős keresztje, a nemzet megmaradásának a jelképe.

ΛϞΗΤ Λ†ΑϞΗΘϞΙ

41. ábra:
Csíksomlyó, Nagysomlyó hegy
hármass halma zárándokok vo-
nulása a nyeregbe, balra a Kis-
somlyó, Szent Antal kápolna fe-
lől

Magyarrá csak magyar nyelven lehet válni, hiszen mások nyelvében nincs „gy”, az „egy” fogalommal bíró jel, amit rovásértellemmel a kettős kereszt jelent, † ez a kettős kereszt három halmot ^^^ egyesít.

†

^^^

Az sss, ^^^ három őst Hunort, Magort, Bort jelképezik

Levegő, lélek, Hunor, Hunyor, madár jelképi szimbóluma. Föld és a mag, Magort, és a tűz, oroszlán. A vizet, forrásvizet, Bor, szarvas képviselte a néphagyományban, íme a három fiú, a három ős, a három király a három tulipán, ami lépten, nyomon sok helyen, felfedezhető, újraértelmezhető a népi díszítményeken. A somogyi tanítótáblán (rovásírásos palatábla) is a Ménrótfiak fel vannak sorolva, Borfi, Hunor, Magor az 1500-as években szolgált a rovott jelek oktatására ez a somogyi Csepregiektől származó oktató palatábla (erről más írásaimban részletesebben foglalkozom).

A csodaszarvas átváltozó, vezető a legendákban, ott jelenik meg, ahol vízforrás van, mutatja, pl. Szent Lászlónak is, átváltozva szép leánnyá a szarvakkal ábrázolt csodaszarvas, ő ténylegesen fiú, Borfi, a vizek forrásvizekben átváltozó, hívogató csalogató női alakká változó. A csodaszarvas átváltozó, vezető, a vadásznak, kalandozónak segít, az óhazába visszavezető szerepe van.

A KRÓNIKÁS HAGYOMÁNY

Az elveszett ősgesztára, vannak ilyen utalások, (lennie kellett, TARIHI ÜNGÜRÜSZ, ÉS AZON KÍVÜL is krónikáknak, nekünk is, a szomszédos népeknek is. Ilyen szomszédos nép akkoriban a dánok elődei, akik frízekként ismertek.(4000 év). A krónika, a frízek krónikája szerint, az „OREA LINDA” (négyezer év távolába nyúlik vissza, a frízek krónikája, melynek párhuzamában főszerep jut a magyaroknak, illetve elődeknek. Az Atland elsüllyedése utáni időszak, amikor az emberek a katasztrófa sújtotta területek visszafoglalásában játszanak szerepet). Voltak, mert lennie kellett, ősi krónikáknak, még olyanok is, melyekről nem ír a szakirodalom, hiszen több bejövételnek történetét mondja el, de ha a krónikák hitelességét vonják kétségbe, alapvetően a tisztességes remete életű papokat tesznek hiteltelenné. Állandóan hamisítással vádolva szegény másolókat, de csak azokat, kiknek írásai ellentmondanak a hivatalosnak vélt nézettel. A krónikairó akár magyar, akár külföldi saját korának szemléletét tükrözi, még ez nem jelent hamisítást. Hol van a kutatás szabadságának szentsége, ha mindig rosszakaratot feltételezünk, ahelyett, hogy az adott kor társadalmi szemléletével lennénk tisztában. [28] (Sebestyén László is felhívja a figyelmet a krónikák védelmében írt munkájában).

De a legmegdöbbentőbb Sir Jon Bowringnak az elemzése a magyar nyelvről pontosan az, ami számtalanszor hangoztatok én magam is, ismételve a hagyomány útján kutatókat, a magyar nyelvben csodálatos hangharmonizáció van, ezt már közhelyként szokták írni, ezért nem ismétlem.

SAJÁT HÁZUNK TÁJÉKÁN

Rendkívül nagy munka, de csak ez vezethet biztos eredményre, mert a kárpát-medencei ősi kapcsolatára ma már a genetikai kutatások olyan kérdéseket vetettek fel ami a saját házunk tájékán való kutakodást sürgeti a nyelvésztársadalomtól elvárja, hogy a ma már igen nagy számú írásos emlékek a tudományosság által rangján kezelt alapos kutatás legyen. Ehhez a dogmatikus, egyoldalú álláspontokat felül kell bírálni.

Mindig voltak, akik ezt megtették, milyen régen volt, azóta mennyi víz folyt le a Dunán, s finnugor elmélet, még mindig hirdeti magát. Arany János intelmei, s döbbenete Gárdonyi Géza írónak, de más költőinknek is, kinek foglalkozása a nyelv, romantikus-e Ady, aki azt írja „Góg és Magóg” fia vagyok, nemzetünk nagyjai mind elvetették a finnugor elméletet, no, de nyelvészek mint Varga Zsigmond, Aczél József, Orbán Árpád, Szöcs István, hogy a sok név közül csak egy párat említsek. S akik pedig ma ostromolják az akadémia elefántcsont tornyát, bevehetetlenek feltételezett várát: Marác László, Borbola János, [29] Kiss Dénes, [30] Varga Csaba, hogy a sok kutatóból valakiket megemlítek, semmiképp nem lekicsinyítve mások áldozatos munkásságát.

Volt e hatása az írásnak a nyelvre? Természetesen minden írás, mind hat saját módján a nyelvre, akkor is, ha nem saját logikai rendszer, hanem átvett betűkészlet, ha hiányos a betűkészlet az adott nyelv beszélt hangjaihoz képest, leronthatja az eredeti nyelvet.

A rovás abc-k, illetve eredendően jelsor, több száz évvel ez előttről is beszédhangjainkra szabottak, nem hiányos, beszélt hangjainkhoz képest, azaz minden hangra van jel, írásjel a betűkészletben. Nos itt Paulus Hungarikuszt, azaz Magyar Pált kell megemlíteni, aki a mellett, hogy szerzetesrend alapító, 13. században, korának igen nagy tudósa, elismerésben részesült. De talán ma is, ránk nézve is hatással lévő emberről van szó, aki a Bolonyai Egyetemen jogtudós, kétségtelen érdeme, hatása oktatásban nem csak hazánkba visszajövele után van, hanem

az egész Európára, a jogi alapokon kívül van, ugyanis az úgynevezett „bolonyai képzés” gyökerei egészen máig onnan ide vezetnek, aminek megalkotásában részt vett, a mai napig az oktatás jelen állapotára hatnak az akkor lerakott alapelvek. Lám ebből sem képesek kimaradni a magyarok. Nos Magyar Pál a rovásírás bevezetésén gondolkodott, miután az olaszoknál megismerte az etruszok írását, bevezetni hazánkban az általa alapított egyetemen az egyetemi oktatásba a rovást, mégsem javasolta, mint az ősi magyar írást. Azért nem javasolta, mert a magyarok elhanyagolnák a latint, ami a vallás akkori álláspontja szerint elsőbbséget élvezett a hagyományokkal, a régi írással, a nemzeti írással szemben ugyanis a latinoktatás részesült előnyben. Ez a felfogás szemléletében a mai napig tart, gátolja az ősi írás nemzeti jellegű írások bevezetését a nemzeti tantervbe. Mégis voltak nagy tudású emberek, akik szemléletüket nem osztották az akadémiai szemlélettel, akár írás akár a nyelvet eredendően más álláspontot képviseltek.

Akár tetszik, akár nem, Horvát Istvánnak adok igazat, „A magyar nyelvet magyar értelem szerint kell kutatni”.

Így vagyok én mag ör, ahogy ez mindig is a maghoz a magősökhöz vezet a magiúr magyart, mint magam is.

Horvát István a tudományos akadémia alapításakor könyvtáros tudós.

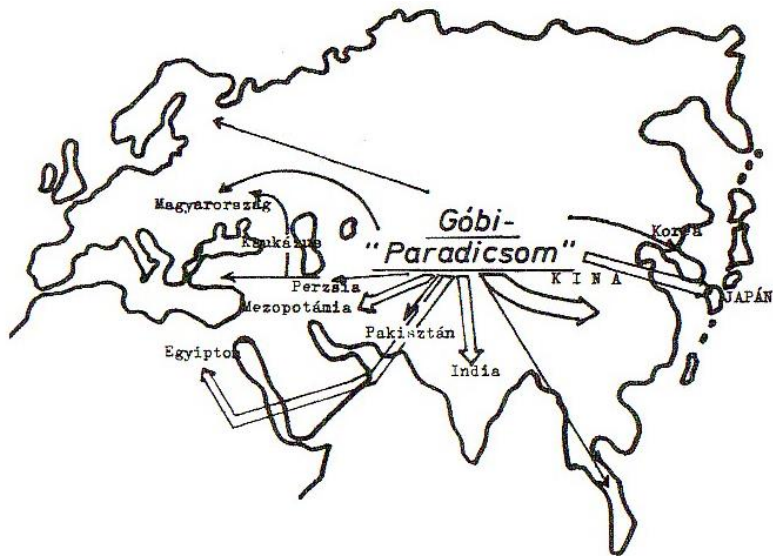
Hogyan ne lenne igaza Horvát Istvánnak, mikor bírálói anyanyelvében, még „gy” betű sincs, mint ahogy az a magyarban van. De talán, csak a vérszerződés árán nyert egyezségük révén, kaptuk meg a gy mint egy a gyarapító szó kezdő hangzóját? Majd a szentkorona által lettek mind magyarok?

Pedig egy földön, madában (föld hely, mező), egy uruságban (országban), egy honban, hunniában éltek a honosok. A mag urai, a magorok, magarok, agarok, agrárok, a bő ség urak, vizek urai hajósok (achájok) (haják), a források, borok, vigyázói.

A kunok, kabarok, a várurak, avarok > a váriak, város-ok, városiak, a juhász jászok, íjasok stb., akikben közös volt az, hogy betűvetésük, majd nyelvük is azonossá válhatott-egyesülhetett, mit címerük a hármassal, és a rovás „gy” ≠ egy fogalomkörében értelmez, aki elfogadja a fent írtakat.

Mert nem teszi ezt mindenki, annak egyre kevesebben annál hangosabbak, ki „cikinek” tart valakit, ha magyarságát dicsérő szóval illeti. Pedig ez a természetes minden jóra való népnek, nem is beszélve arról, ha büszkesége a nemzõben, õsapában látja felismerni múltját, hagyományában ismeri fel múltját, felismeri a nemzõben az õs apát, ezáltal a nemzetét.

Felismert õsapa-mítosz nélkül nemzetre hivatkozni nem lehet, hisz a nemzetnek az õs nemzõjét, õsapját meg kell nevezni. Anélkül alaptalan.

(Cimbalmos)

42. ábra:
 Romantikus feltételezés
 szerint, mások szerint a
 pallag kultúrában magas-
 hegyi
 800 m magas hegyek-
 ben vészelték át illetve
 alakítottak ki máig látható
 nyomokkal a székeket,
 pallagokat hegyek fenn-
 síki oldalán a kárpáti he-
 gyek oldalában

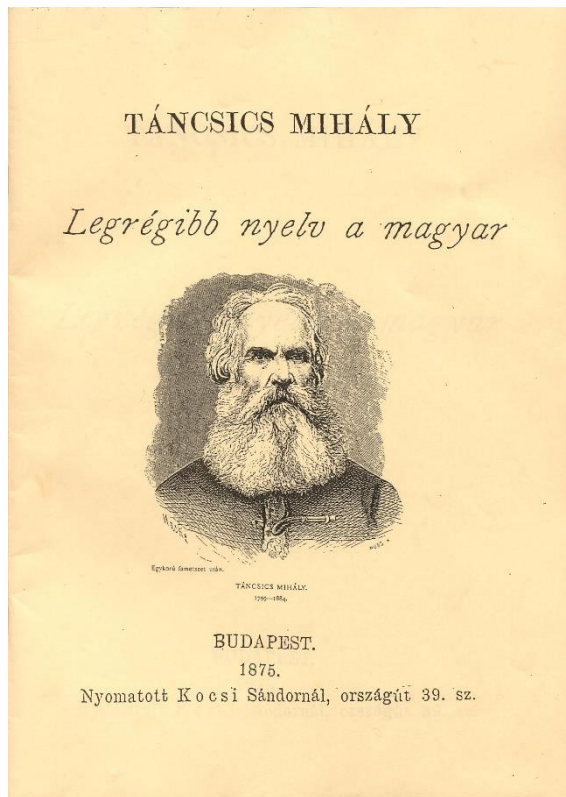
GÁTAK, GÁTLÁSOK

Írástörténet nélkül nem lehet nyelvészkedni, el kell fogadni írásunk egyszerű jeleinek szabályait, még ha az a magas kultúrákkal együtt fejlődik, abban alakít ki sajátos írásformát, átad, alakul olyanná amilyen ma is. Nekünk saját nyelvünk logikája szerint írásra alkalmazott jeleink is vannak, ezek saját szabályokat hordoznak. A latin átvett jelek kibővítettek, abc sorrend, ezzel együtt alkalmasak, alkalmazottak nyelvünkre. Csakhogy, ezek a szabályok már nem egy finn-ugor fantomnyelven, hanem a magyar értelemmel megalkotott nyelv szerint lehet, kellene, értelmezni, saját logika szerint. Szaktudósok kinevelésével, a kutató munkát szélesebb körben végezni, eddigi munkákat összegezve, bevonva a mellőzött irodalmat is, kell levonni a végső következtetéseket. Hiszen nem csak mi ébredünk rá milyen kincsek rejlenek nyelvünkben, hanem hétköznapi emberek is, ki hazánkba látogatnak, mint pl. egy brazil fiatalember, aki a „Megasztár zsűrije” előtt egyéves nyelvtanulás után helyes kiejtéssel mondja, csodálkozás közben, válaszolva a zsűri kérdésére: „Miért tanulta pont ezt a nyelvet?” „Mert a magyar egy kódnyelv számomra.”

Nekem azért furcsa, hogy nemzetinek nevezett kormányunk nemzeti televíziójába miért nem hívták meg ezt a fiatalembert beszélgetésre? Ha fontos lenne az angollal szemben idehaza a magyar nyelv. Nekik majdnem botrányos volt, hogy Márta Alex ragaszkodott ahhoz, hogy a „Kedvesem” számot magyar nyelven énekelte, nemzetközi dalversenyen, s utána magyar nyelven, a világon mindenütt a gyerekek, úgy, mint akik értik, amit énekelnek, adták elő, bár sohasem beszéltek magyarul, de lehet, van közöttük olyan, aki ezért megtanulta a dal szövegét, aztán elkezdte megtanulni a magyar nyelvet, mert megtetszett dallamossága.

Szégyen az, ha külföldi nyelvész figyelmeztet számtalan esetben nyelvünk ősi voltára, és arra a hazai felkent nyelvészek rá se hederítenek, mondván a mi nyelvünkben nem szükségesek újabb kutatások, hiszen ott már mindent kikutattak, ez van, ezt kell szeretni.

ELTITKOLT IRODALOM

43-44. ábra:

Táncsics Mihály nyelvészet, irodalom, könyvkiadás, sokoldalú munkássága mellett nyelvészeti tanulmányokat is írt. Munkássága jutalma börtön. Czucor, Kazinczy, a magyar nyelvben betöltött szerepe miatt börtönbe zárva is folytatják munkájukat. Itt most nem sorolom fel még milyen sok más szerző, kutatók, írók sora, akik magyarságuk megvallása miatt kényszerültek külföldre, börtönbe nem bűncselekmény miatt, hazája nyelvének ápolása miatt, hazájukat nem feledve. Hazafiságuk büszkeséggel párosul, köszönet érte. TÁNCSICS írja, idézet helyett a fenti című füzet bevezető szövegéből

Helyzetem javult, nem voltam annyira zaklatva. Nyomdász hitelezőimnek is fizethettem valamit, élelemre is került. Itt először hálásan kell Kocsai Sándorról megemlékeznem, ki a „Hunnia függetlensége“-t nyomta ki, de soha nem zaklatott, és még most is nagy részben adósa vagyok; az igazságnak tartozom vele megvallani, hogy mindazon nyomdászok közt, kikkel munkaviszonyban valék, ő az egyedüli, ki irányomban hazafiságának adta bizonyítványát.

Ettől fogva munkálkodásom kiválóan egy célra lett irányozva; javítottam, faragtam, hol szükségesnek látszott, a már előbb készült dolgozataimon is; de az csak mellékes foglalkozás volt, hanem egy, minden művem fölött kimagaslott, a magyar nyelv eredete ez. Mikor ebbe néha-néha mélyebbre merültem, minden más dolgozatom ehhez képest, vagy e mellett gyermekesnek, kicsiszorúnak tűnt fel; ez volt legutóbbi időben rám nézve a nap, a körül forogtak eszmém kerekai; ez volt önalkotta eszmevilágom. Nem állíthatom, hogy e munkám nincs a többivel összefüggésben; nem mondhatom, hogy ez csak történetesen, véletlenül született meg agyamban, hanem munkaközben egyik gondolat szülte a másikat, a másik a harmadikat és így tovább, míg végre az egymásból eredt gondolatok egész lánczolatá váltak; és utóbb e lánczolat egy önmagában különálló egésze képződött; és ezt neveztem el „Nyelveredet“-nek; más szóval kifejezve: hogyan keletkezett a nyelv? Nem tekintém előbb azt, melyik, miféle nyelv, hanem pusztán csak azt, miként kellett a legősibb időbeli embereknek a természetben megfigyelt hangokból nyelvet, beszédet alkotniok és midőn további megfigyelés folytán azt vettem észre, hogy hiszen a természet hangjaiból támadt szók a mi magyar nyelvünkben vannak meg leginkább, ennek következtében vizsgálódásom, észlelésem eredményét: A magyar nyelv eredetének, neveztem el de ebből önként következett, hogy tehát: „legrégibb nyelv a magyar.“

Jelen munkámnak következő szakaszát ez fogja tartalmazni:

Nagyfalusy Lajos S. J.
gimn. tanár.

Sajnovics János S. J.
és a kínai nyelvhasználat.

A kínai-magyar nyelvrokonság
kérdéséhez.

A KALOCSAI
JÉZUS-TÁRSASÁGI ÉRSEKI
SZENT ISTVÁN GIMNÁZIUM
ÉRTESÍTŐJE
AZ 1935-36. TANÉVBEN.
AZ 1936-37. TANÉVBEN.

NYOMATOTT ÁRPÁD RÉSZVÉNYTÁRSASÁG KÖNYVNYOMDÁJÁBAN, KALOCSÁN.

45-46. ábra:

Sajnovics János és a kínai nyelvhasználat

Sajnovics János S. J. és a kínai nyelvhasználat.

(A nagy tudós halálának 150 éves évfordulója alkalmából.)

(1785—1935.)¹⁾

Másfélszázad éve hunyt el a finn-ugor összehasonlító nyelvészeti kutatásoknak nagy úttörője, aki tudvalévőleg európai viszonylatban is megelőzte korát. 1768-ban kísérte Hell Miksa udvari csillagászt és rendfőnöket az északi sark felé vivő kutató-útján, hogy a Venusnak a nap korongja előtt való áthaladását vizsgálják; 1769-ben együtt folytatták csillagászati megfigyeléseiket. De a csillagászati megfigyeléseknél nagyobb szolgálatot tett Sajnovics a tudománynak, mikor a lappok nyelvét tette búvárkódos tárgyává és arra a meggyőződésre jutott, hogy a lappok nyelve a magyar nyelvvel (alapjában véve) egy. Búvárlatainak eredményét a dán kir. tudományos Akadémián felolvasta és könyv alakjában először Koppenhágában tette közzé 1770-ben. Alapvető művének jól ismert címe: *Demonstratio idioma ungarorum et lapponum idem esse*. A mű 1771-ben Nagyszombatban a második kiadást is megérte s bár szerzője életében nem sok hívet szerzett elméletének, az igazság elhíntett magva mégis kikelt s azóta terebélyes fává fejlődött. Ki hitte volna azon időben, hogy a Magyar Tudományos Akadémián, amely akkor még jóformán csírájában sem volt meg, távol-északi rokonaink bennünket valamikor majd saját nyelvünkön köszöntenek föl s a magyar nyelvet, mint a rokon nyelvek között vezetőnyelvet, irányítóul tekintik, s a rokonság kérdésének tanulmányozására még japán tudósok is megtanulnak és írnak is magyarul? Amilyen hihetetlennek látszhattak ezek Sajnovics korában, époly messzire hatott Sajnovics és társai tekintete, és ő maga a rokon nyelvek tanulmányozásától igen sokat várt. Bár csak a lapp nyelvet teszi behatóbb vizsgálata tárgyává, de egyáltalán nem maradt, hogy úgy mondjam, ennél a lapp látószögnél, hanem tekintete a messze Ázsián át elhatott egészen Kínáig és remélte, hogy a rokon nyelvek behatóbb búvárlására idővel a kínai nyelv tanulmányozása is világot fog vetni. Épen ebből a szempontból akarunk a jelen értekezésben Sajnovicscsal kissé behatóbban foglalkozni: lehet-e valami értéket tulajdonítani e tekintetben is Sajnovics némi irányításának vagy jövőbelátásának?

*

Magának Sajnovicsnak az ilyen kutatásokra nézve vérmes reményei voltak; ő maga azt véli, hogy a kínaiak, lappok s általában a finnek valamikor egy és ugyanazon nép voltak.²⁾ Meggyőződésére, (mint általában lapp-magyar kutatásaira,) rendtársa, Hell volt roppant hatással; ráhivatkozva ezt mondja: „His argumentationibus inductus (prosequitur idem R. Pater Hell) cupiebam inquirere, num et voces eadem nonnullae forent

¹⁾ Felolvasatott 1936 márc. 4-én a Társadalomtudományi Körben.

²⁾ *Demonstratio*, 47—48 skk.

MAGYAR ŐSTÖRTÉNETÍRÁS

A magyar nemzet elődeinek, a szkytháknak különfajúságát már Hippokratesz, a leghíresebb görög ó-kori orvos ismerte vala fel, a midőn azt jegyzé fel rólok: „A szkytha nép eltér a többi emberektől és önnönmagához hasonlít.“ Így tehát Hippokrateszt, a kinek már a bacillusokról, az emberi szervezetbe behatolt „idegen anyagok-“ról is volt sejtelve, nemcsak jeles orvosnak, hanem jeles anthropologusnak és ethnologusnak is kell elismernünk.

Kétségesnek tartom különben azt is, hogy dr. Jankó János, a milyen jeles anthropologiai érzéke volt, a koponyaméretekkkel meg tudta volna határozni a koponyák származását.

Tudjuk, hogy csak a magyar közrendű nép őrizte meg nyelvét hiven s becsületesen; ha csakugyan keveredett volna, csak némileg is nagyobb arányban, más népekkel, akkor nem őrizhette volna meg nyelvét eredeti, ősi tisztaságában; akkor a magyar nyelvben is találnánk oly rendhagyásokat, a milyen például a németben a bin, ist, sein, gut, besser, a latinban a fero, tuli, latum, a bonus, melior, optimus stb., mely rendhagyások mind csak a népek keveredéséből származtak. A nyelvek ezen tulajdonságáról Heyse ezt írja: „Azon nyelv (így tehát első sorban a magyar) régibb, melyben a ragok legkönnyebben elválaszthatók és a legvilágosabb s legerőteljesebb hangalakkal bírnak.“

A milyen elkülönítve áll tehát a magyar nyelv maga, oly elkülönítve áll maga a magyar nemzet is, jobban mondva annak közrendű osztálya.

ben kinevették. A rovott jelek hunnak nevezett abc-jéből 24-et ismert, melyet táblázatában mutat be, én is a későbbi fejezetben.

47-48. ábra:

Fischer Károly Antal a hun, szkyta népről

Több van tarsolyunkban. Az ősi írás, a rovásírás révén, sok megoldatlan kérdésre feleletet kapunk, ugyanis nem a holdról jöttünk, szervesen egyek vagyunk a földi kultúrákból jött tudással, hogy mely időben honnan merítettünk a tudás bugyrából ki lehet deríteni. Fischer Károly Antal nem csak a rovásírás, hanem a népi motívumok világát is ismerte Tőle ered az úgynevezett SZŰRELMÉLET, felvetette ugyanis, hogy a szűrők színe és mintája alapján a ma földrajzi területeken élő juhászok a hét törzs melyikének mintázatát viseli. Az urak e felvetése végett az országgyűlés-

Husadik fejezet.

A magyar nyelv ősrégiségének írott történelmi bizonyítékai.

57. §. A hunmagyarok berontásai ellen épített chinai fal; mit kell ebből a hunmagyaroknak a fal-építése előtti régibb multjára nézve következtetnünk	424
58. §. Chioami chinai császár Krisztus előtt 210 évben a már előbb épített kőfalat tornyokkal megerősített	424
59. §. A pártos magyarok (parthi) nagy birodalmat alkotnak Krisztus előtt 250 évvel	425
60. §. Az ázsiai magyarok Nagy Sándor ellen harcolnak Krisztus előtt 323 évben.	426
61. §. Krisztuse. 400-ban Yensi chinai császár építeti a híres chinai falat a hunmagyarok berontásai ellen	427
62. §. Krisztus előtt 557-ben II. Kyaxar-es (ko-ak szóra) pártos magyar fejedelem kezd uralkodni	428
63. §. A pártosok birodalma a hatalom magas fokán áll. Krisz. előtt 620	429

49. ábra:

Nem csak az Urál, hanem Urartu környékén is kutatni kell, a szabirok földjén. Azok a kutatók a mérvadók, akik félreteszik a finnis irányzat elhibázott tételeit, akik akár Dél-Amerikában is kutakodnak, főleg ha értik is az ott lakót, értik az őslakos nyelvét, mint Móricz János. Érthetetlen miért baj az, ha tudjuk, mit kerestek ott a magyar pánosok, milyen hatással voltak a múltbéli magyarságra, itthon és szerte a nagyvilágban, honnan jön, mely ősi gyökér tartja fenn az őstudás fáját, melynek ápolói a pánosok is voltak, minél többet tudunk, annál nagyobbra tárul nyelvünk kapuja. A papok, a magyar papok is, írástudók voltak, amire írtak papír, ugye értjük pap ír.

PAP ÍR PAPIRRA

𐎧𐎠𐎫𐎡𐎴 𐎠𐎲𐎠𐎫𐎡𐎴

Pap ír papírra, íme csodálatos nyelvünk bizonyítéka, kapcsolata kiterjed a szakrális világra, a pap ír, papírra, melyet papirusznak mond más nyelv is. Nem kételkedni, kutatni kell, felmutatni, nem tagadni népünk kultúraalakító képességét.

Visszásságot találunk, és nem feleletet a tudományosság képviselőitől, pl. a nemzetközi szaktudomány egyöntetűen megállapították, hogy az 1800-as években talált, és megfejtett sumer írások a ragozó nyelvekkel vethető össze, ennek rokonságára az ural-altáji ragozó típusú nyelveket jelölték ki, amelyekbe beletartozik a magyar nyelv is.

MEGKÉRDEZTÉK GULYA JÁNOST, az MTA nyelvtudományos főmunkatársát:

„– Mit bizonyít ebből a tudomány?

– Semmit.

– A sumír⁴¹⁰ a világ első kultúrája volt, amelyről írásos feljegyzések maradtak az utókorra. Az ősi Mezopotámiában ie. 4. évezred közepétől 2016-ig élő nép találta fel az írást, elsőként épített városokat, s az ebből a korból fennmaradt tárgyak, alkotások művészi értéke nem marad alatta a későbbi koroknak. A sumírok az írást az istenek ajándékának tartották és igen nagy jelentőséget tulajdonítottak neki. A sumír ékírást Georg Friedrich Grotefend a német Göttingen város középiskolájának segédtanára fejtette meg 1802-ben, fogadásból. Amikor a megfejtés a tudósok kezében volt, észrevették, hogy a sumír nyelv nem indoeurópai és nem azonos a semita-hamita nyelvekkel, arabbal, a héberrel. Ekkor kezdtek foglalkozni a gondolattal, hogy talán egy harmadik nyelvcsaládba, az ural-ajtájiba sorolható. Ide tartozik sok más nyelvvel együtt a magyar is. A sumír nyelv ragozása hasonlít a finnhez, magyarhoz, törökhöz, és az ősi kínai nyelvhez. A világ nyelveinek azonban legalább egyharmada – mintegy ezer nyelv – beletartozik ebbe a csoportba. **Bizonyosat a sumer nyelv eredetéről nem tudnak a kutatók.** Pontos választ arra a kérdésre sem lehet adni, honnan származott e nép.

Hasonlít a ragozása

Annyit azonban a tudományos tények alapján elmondhatok a sumír nyelv, nem függ össze, sem a magyarral, sem a finnugorral, sem az urálival, még a feltételezett ural-ajtájjal sincs közelebbi kapcsolata.

A sumír–magyar nyelvrokonságnak a második világháború után – főleg külföldön élő magyarok körében – valóságos iskolája támadt. Ennek az iskolának hívei szerint a magyar nyelv az ősi Mezopotámia nyelvének egyenes ágú folytatása, de legalábbis rokona.”

⁴¹⁰ A sumír, sumer, szumer elnevezések az adott idézetek szerint, a kutatót idézi, általános elnevezést kerestek, és ebben találták meg, szubiki, azaz a szabirok földjét hívták ki-en-gira, az országot Madának, népének nevét subarnak, semer, sumer a napbarnított subaroknak., kik Mezopotámiában, városállamokban éltek, mondták őket, subar, ba-bar, szubaroknak is. Bobula Ida, Badinyi Jós Ferenc, Zakar András, Szelényi Imre, Baráth Tibor nyomán.

Ellentmondás azért van, a fenti idézetben, mert egyik mondatában elismeri, másikkal már a kapcsolati szinten tagadja, hogy a magyar nyelvhez köze lenne.

Pedig a ragozó nyelv, jellemzője gyökrendszere, az, amit nem fogadott el „Cuczor-Fogarasi”-tól a finnis irányzat. Ha az nincs, nincs miről beszélni, hisz az indogermán módszert alkalmazták a magyar nyelvre is, a kitalált hangtörvény fejlődése alapján, kitalált finnugor alapnyelvvel összehasonlítva a magyart. Ezelőtt az elmélet előtt, természetes volt hogy a magyar szittya eredetű (főúri nyelvpoénkodásnak tartották). Ősi gyöke kap toldalékot, ami tartalmazza a hozzá alkalmazott ragokat. Csak a gyök állandó, ehhez ma is, a beszéd, írás, fogalmazás, alkalmával építi fel a szót, a szavakból az alkalomhoz illő mondatot, nem egy betanult szótári, ragozott szókészlet, hanem a fogalmazótól függő, alkalmazkodó nyelv. Ezért nehéz annak, aki kész szavak megtanulásával akarja elsajátítani a magyar nyelvet, az adott pillanat, az adott alkalommal árnyalva, vagy egyenes válasszal fogalmazza meg mondandóját. Nem azt mondom, hogy nem lenne kész szótári szókészlet, (ragozott szótári alak), de aki anyanyelvi szinten beszél a magyart, az minden nap ragozva beszél, hiszen ismeri az alapfogalmakat. Nos, ez az, ami a sumer nyelvben azonos a magyarral, ami az ősi gyökökben megvan, ahogy a fogalomjelek alkalmasak az összevetésre, melyet Röné Labat nyomán Gosztonyi Kálmán már a 2. világháború előtt kimutatott, sőt összevetette sok nyelv, közte a magyar nyelvet is nyelvtani szempontból a magyar tartalmazott a legtöbb módozatot.

Megint csak elhallgatja a fenti megkérdezett, a kolozsvári születésű, jezsuita pap, Varga Zsigmond nevét, „Sok ezer év távolából”, a sumer nyelv és a magyar nyelv rokonságát bizonyítja. De őt is megelőzi Torma Zsófia a világ első régésznője, aki ezekkel a „Göttingai urakkal”, ahol Kőrösi Csoma is járt, tartotta a kapcsolatot, mintegy hírnevet szerezve a női nemnek, ő is mekkora sikert ért el, felkutatva a tordosi környéket, kicsit hosszabb idővel, talán megelőzi Vlasát, aki feltárja Tatárlakát.

Az agyagkorongon már kétségtelen sumer párhuzamokat találtak. Amit elhallgatunk, az ugye nincs, de bizony van, és csak ezután jöhetnek a valóban létező külföldi iskolák, Argentínában a jezsuita egyetemen Badinyi, aki legfőbbképpen szintén egy nagy egyéniség, Bobula Ida nyomdokában kutat, ide lehet venni Tomori Zsuzsát, de lehet az USA-ban működött könyvkiadást, Püskit, Szatmárit megnevezni, amellet, hogy az emigráns irodalomnak nyitnak teret, az őstörténettel foglalkozók munkásságát is támogatták. A zürichi magyarok is kitétek magukért, úgy hogy ezek a gondolatok már nem elszigetelt térben elpufogtatott szólamok, hanem komoly igényességgel, külföldi, akár vatikáni levéltárból származó dokumentumokkal is dolgoznak. Ez már az őstörténeti kutatások részét képezik, nem lehet semmiféle adatot letagadni, mert az interneten, már mindennek nyoma marad.

Milyen is ez a magyar nyelv?

GÁTAK, GÁTLÁSOK, ELŐÍTÉLETEK

A nyelvtörténeti kutatást kísérő jelenségek.

Itt idézeteket vettem görcső alá, rábízva az olvasóra, saját maga fogalmazza meg véleményét. Azt azonban el kell mondanom a véleménynyilvánítás szabadsága nagy kincs, ezt a tudományos körökben is gyakorolni kell, mert éppen Torma Zsófia példája az, ami elgondolkodtató. Mit is tanítottak eddig az iskolákban a világ első régésznőjéről nagyon jól tudom a tv nyilvánossága után népszerű lesz, de itt az érdek, hogy a kitarítás mellette milyen fontos volt, az Friedrich Klára érdeme is, ki töretlen buzgalommal felhívta rá a rovást tanulni szándékozók figyelmét, aki a rovásoktatás közben mindig példaképpen állította a gyerekek, felnőttek elé. Látható, hogy van mit átvezetni a nemzeti tantervbe, ha van kormányzati akarat, akkor őstörténeti kutatás is megfelelő helyre kerül.

De ahhoz tudni kell azt, hogy milyen magasak a gátak, vannak előtte akadályok, ha az előítéletek falát nem döntik le, akkor nem haladhat előre az, ami mindig gátolta, érdemtelen elhallgatásba burkolta azt, ki más utak felé nyitott kaput, mint az elfogadottnak ítélt és csak azt tanított irányzat. Mik voltak ezek a gátló tényezők, erről maguk a kutatók nyilatkoznak.

És most az idézetek következnek.

Elsőként [31] Szőcs István – Kolozsvár – *Antiszumir álláspontok kritikája* című kéziratban így vall magáról: „Végigböngésztem az összes hozzáférhető ’déliabosokat’, Ortokócsi Fóris Ferenctől Velics Antalig, s hogy milyen veszélyesek az előítéletek, azt magam kárán tapasztaltam. Mivel Czuczor és Fogarasi az ’akadémiai’ nagyszótár szerkesztői voltak, az AKADÉMIA szótól való viszolygásom miatt kikerültem őket! Csak a hatvanas évek vége felé, amikor nyelvünket népszerűsítő cikkeim kezdtek az „Utunkban” megjelenni és kezdtem a spanyolviaszt feltalálni, gyökelméletet, hívta fel figyelmemet Szabó Zoltán kolozsvári tanár Czuczor és Fogarasi nézeteire.

Dr. Varga Zsigmondot azért kerültem ki mindig messze ívben, mert teológus volt, mint eredetileg Szabó T. Attila, én meg Kassák hívó és így erősen antiklerikális beállítottságú voltam. Amikor viszont megjelentek első cikkeim *Júlia szép leány* balladáról, amelyben nyílt, járható utat találtam a magyar népköltészet tájairól az ókori görög és egyiptomi világba, dr. Gálfy Zoltán főiskolai héber tanár figyelmeztetésére kézbe vettem dr. Varga Zsigmond vallástörténeti munkáit is, amelyeknek sok sumír vonatkozásuk van.”

Ha tudta volna Szőcs Czuczorról, hogy ő is papvolt, vele szemben is előítélete lett volna? Szent Benedek rendi szerzetes, epikus és lírai költő született Andódon 1800. dec. 17-én, Pesten halt meg, 1866-ban. És most figyelem, egyszerű földművesek voltak szülei, írja Kőrösi Csoma Sándor Magyar Egyetem jegyzetében, Pap László Miklós, aki így fogalmazza meg véleményét: „A kedvező előzmények, a felfokozott várakozás és Czuczor igényessége, kiemelkedő színvonal ellenére a 19. század végére a gyökelmélet és a Nagyszótár a magyar tudományos közgondolkodásból nyomtalanul eltűnt, mintha sohasem létezett volna. Szinte összeesküvészerű elhallgatásában a szakmai közélet elképesztően egységes ítélete nyilvánul meg. A gyökelméletre itthon soha, még túlhaladott vagy megcáfolt elméletként sem hivatkoztak.”

...Mármint a finnugrázók, mert a hagyományt tisztelő nyelvészek mindig számon tartották, amint fent említettem, manapság pedig igen sokan alapműnek tartják, mint Maráczy László nyelvész is... a fent említett szótárt.

2012-ben tv-adásban bemutatott veremlakások, amit a jurták megunása után, hirtelen lakhatóvá tettek, mert itt a hozott jurtáikból átköltöznek vizes verembe, hasonlóba, mint nyáron az idényjellegű dinnyések földkunyhói. Alkalmassá tették téli szálásként is? Hiszen az itt élő szlávoktól már kapálni is megtanultak csak kell télen is hálni valahol, valami földbe vájt lyukban. Ott, ahol kövek garmada is van építkezéshez, ahol kiváló vályogot, téglát lehet égetni? 1974-ben ezzel szemben már leírja László Gyula: „Nemhogy száz évvel a honfoglalás előtt nem voltak őseink kezdetleges fokozott élő halászok és vadászok, de több ezer évvel ez előtt is már nagy erdőkben, jól épített házakban éltek, földet műveltek, állatot tenyésztettek...” (p 233). Ehhez Makay László ad megerősítést, a Csodakút c. könyvben elemzi a „Fehér ló fiai” c. mesét, melyben három ősi foglalkozás, „fanyűvő, kőmorzsoló, vasgyúró” szerepel. Ősi foglalkozások megteremtőinek elnevezései ezek, mint ahogy a szkítákról írják a görögök kortárs történetírók, mint Herodotos, „...van köztük szántó-vető érckeverő, királyos szkíták”. Jelzőket személynévvé alakítással, éltek, de még ha ide vesszük, Thargiatosznak is három fia nevét, Arpoxes, Lipoxes, Coloxes, árpa és a köles magvakkal azonosíthatóak, ami szintén mezőgazdaságból eredeztethető (Grandpierre K Endre: aranyeső hullott Hargitára).

Nos, a magyart alacsony műveltségű népnek beállító nyelvésztörténész mit sem törődik a régésszel. A hagyományra, hagyományápolókra, pedig csak legyint. Szokásokra pedig, azt mondja, nem kell mindig magyarkodni.

ÍRÁSEREDET-KUTATÁS KÉRDÉSKÖRE

Már az 1800-as években felmerült a magyar nyelv eredetének kérdése, nálunk is szótárak készültek. A magyar nyelv szerkezetére a Czuczor-Fogarasy szótárban a gyökös nyelvszerkezet vizsgálati alapul szolgál. Ez alapot ad a mai nyelvkutatásnak is. A korszerű követelményeket kielégítő igényének, alaposabb, mélyebb, minden szempontot figyelembe vevő kutatást segíti, régi szó gyökelemei az ősi eredet kutatásához kézzelfogható szótári, nyelvészeti eszköz.

Előtte is voltak szótárak már, de e helyen erről nem beszélek, az íráskutatás kérdésköréről azonban így ír:

[32] Zakar András írja, az 1945-ös évben: „Mindjárt le kell szögeznünk, hogy nem a rovás- és képírás eredetéről van szó, ezek kialakulásának története évszázazernyi messzeség homályában vész el. Azt keressük, hogy hol alakult ki az írás abban az értelemben, ahogyan ma ezt a szót használjuk. Más szóval: hogyan alakult ki a rovásból, képírásból az ékírás, és ezzel kapcsolatban hogyan alakultak ki a fogalomra utaló képek sorozatából a beszélt nyelv szavainak, szótagjainak hangértéket jelölő ékírás jelek, illetve jelkomplexumok, melyből azután később a hangzók jelei fejlődtek ki.

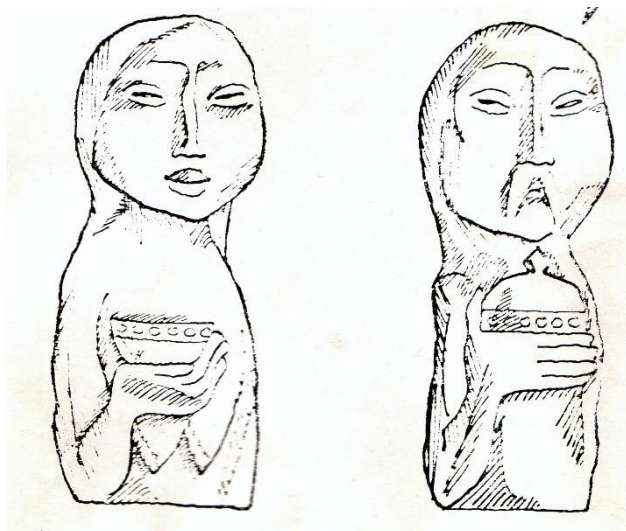
Ezt a lépést először a Tigris és az Eufrátesz között ötezer évvel ezelőtt az a nép tette meg, melyet a később felemelkedő babiloni birodalomban sumérokként emlegettek, ők viszont önmagukat az ország népének, vagyis „mada-er (úr)”-nak, az országukat „nemes földnek”, azaz „ki-engir”-nek nevezték.

Bezold, Oppert, Hincks, Lenormant, Budge, Poebel, Gadd, P. Deimel, Labat, Kramer szerint: „a sumer nyelv, szerkezeti felépítése tekintetében, az ural-ajtájinak nevezett nyelvekkel azonos ragozó rendszerű”.

Megállapítják, hogy az Ural-Altáj vidékéről érkeznek Mezopotámiába, már a történelem előtti időben élénk kereskedelmi viszony van közöttük, ennek a kereskedelemnek a központja ARATTA nevű városállam. Az ural-ajtáji nyelvcsaládba tartozó népek rokona egyenes leszármazottja a magyar. Mi sem könnyebb az okfejtést követni, mint tájilag az otthonában kutató kazah költő nyelvészeti könyvéből a témát érintő kérdést megvizsgálni. Így tesz Olzas Szulejmanov kazah költő, nyelvész „*Az íja*” (*Ázsia*) c könyvében.⁴¹¹ Buda Ferenc költőnek, mint fordítónak is van a könyvben előszava, aki azt írja AZ ÍJA-RÓL: A KEZDET ÉS A VÉG. Én és én.

EMEL EMLŐ MELL fogalom, gyök vonatkozásai. A nő és férfi viszonya.

⁴¹¹ Dr. Érdy Miklós a könyv előszavában méltatja „Kifejezetten magyar szempontból is érdekes a munka, hisz a magyarság nem csak az onogurokon keresztül van vérségi rokonságban a török népekkel, hanem az ezredforduló körüli perzsa és arab kútfők, sőt a Szentkorona alsó részében lévő vésett szöveg, és számos más érv miatt a magyarok is nagyrészt török etnikumúak. Ezt fokozzák avar és hun rokoni kötelékeink. Kétségtelen azonban, hogy a sumer-ural-ajtáji rokonság magába foglalja a finn-ugor népeket is.

50. ábra:

Olzas Szulejmanov kazah nyelvész könyvének borítóján található rajzok

A nő *emel*, *mel*-léhez *emeli* az edényt, kézzel *emel*. A férfi *fed*, a *fedőt* emeli el a nő mellétől majd, melléhez.

Ha kalapja van, kalapot *emel*, úgy fejezi ki tiszteletét. Szemével sandán néz a feleségére, akit félt, meg ne égesse kezét a meleg edény... (a mell-től az ég felé *emel* a meleg... *mel*...)

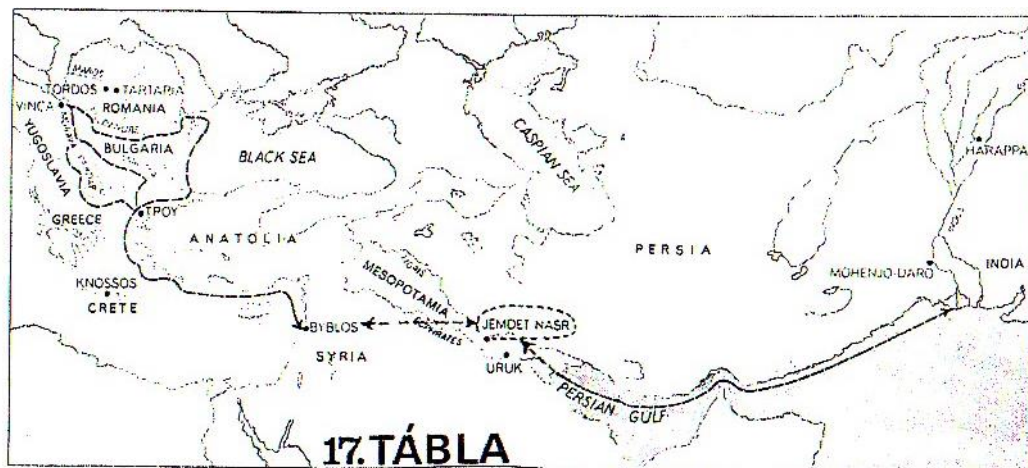
A „*mel*” gyök, mint szóbokor gyök jó példa nyelvi sajátosság bemutatására. A képirás mozdulati képekből áll, ez a mozdulatsor leolvasható a képpel írott rajzokról.

A sumer nyelv nem halt ki, az ural-altáji nyelvben él tovább, mint a ragozó nyelv. Az írást rovott jelekkel találjuk meg a Talas-völgytől a Kárpátok határain túl is keletre, de nyugatra is, még Portugáliában Almodovárban is. Régiségét illetően azonban e két szobor nálunk is Alföldön, a kunbabákra emlékeztet, ahol egymás mellett áll női férfi szobor.

Ennek a két rajznak a párhuzama a kunok hagyatékaként van számon tartva. Együtt a nő és férfi melyek az alföldi táj ékei lehettek egykoron.

Mondandója a képpel leirt szó a „*mel*” szó származékaira hívja fel a figyelmet, *mell*: *mell*-léhez *emel*, *elemel*, ahogy a férfi és a nő az edény tartásával ezt láttatja. A képirás e remek példája a nő és férfi viszonyában kutatható, ez indította el ez irányba az értelmezhetőséget más ábrázolások fő mondanivalójához, közlési módjához gondolkodásom.

Itt helyénvaló, ha a tatárlakai korongról, mint a Kárpát-medence első, értelmezhető írásemlékéről ejtünk szót, (mivel a sumer szétraajzás a Duna, Tisza folyók felé is, de az egész Kárpát-medence felé is kirajzást, azaz gyarmatosítást mutat). 4000 évvel ezelőtt, a réz korban, ugyanakkor ezelőtt a 7000 éves datálás érvényes a tatárlakai agyagtárgyakra. Elsődlegesen a tatárlakai, majd a későbbi tordosi, vincsai kultúrára vonatkozik a déli irányban való terjedésére is az írásnak, visszafelé útra is lehetőség van. Lehetőség van, 6000 évvel ezelőtt, tehát akár viszsza-költözés is lehetséges ebben az óriási térségben, kereskedés útján. Ez az oda-vissza hatás a mezőgazdaság terjedése is egyben.

51. ábra:

A térkép az írás terjedése, mintha összefüggne a mezőgazdaság terjedésével

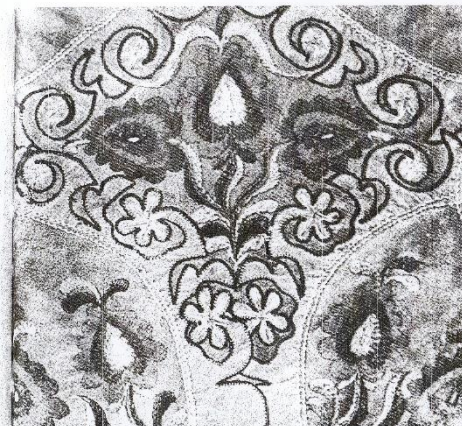
Az írás jelenléte mindjárt szembe tűnik, a tatárlakai korongon. A korongon első látásra, hogy a fenti táblázat segítségével értelmezni tudjuk, amit sokan megtettek már különböző módon, más eredménnyel, itt nem sorolnám fel, kik hogyan próbálkoztak, milyen eredményre jutottak, hiszen jól látható az olvasás is megkísérelhető, már nem csupán képirás, ami a tatárlakai két négyszögletes amuletten, hanem a korong, nyakba akasztható amulettjén, a rovásírás jeleivel beazonosítható, tehát olvasatot adó. A két négyszögletes összevetése a sumerbeni írás, al ubaidi írás korszakához, de a Jemdet-nas korhoz is párhuzamokat lehet vonni.

Ami feltűnő, az életfa megjelenése, tovább élése a magyar kultúrában.

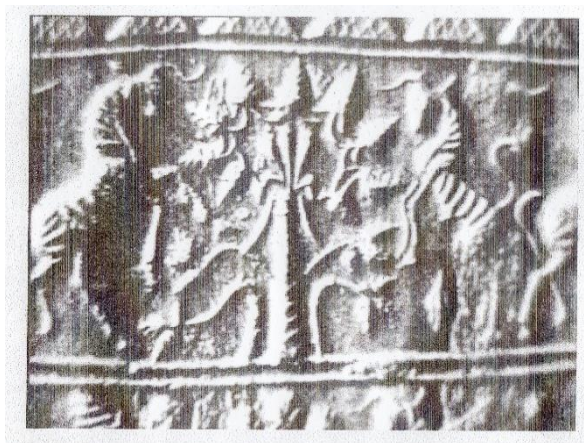
52. ábra:

Tatárlakai táblácskán megjelenő életfa a nemző állatot mutatja, középen az egyiptomi táblán kígyó, négylábú, nő fejű alak mögött párja, a másik tatárlakai táblácskán is ott az életfa, mégpedig mindkét szögletes tárgyon

53-54. ábra:

A sumer párhuzam az életfa motívuma, a termékenységi szimbólumok, növényi és állati megnyilvánulásai is hasonlóak, a nemző állat mellett az életfa szimbólum századokon átível, a naszvaji mennyezetkazettán is látható

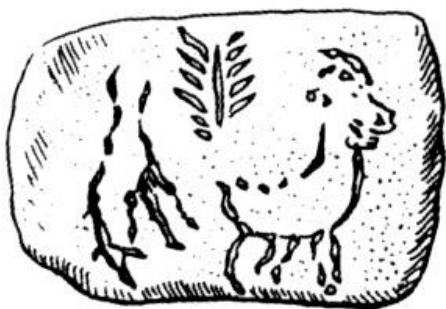

55. ábra

56. ábra:

A naszvaji mennyezetkazetta. [33] képe, a pelikán a nemző. A tulipánszerű életfa, melyen a mag, makk alakja is látható. A pelikán taraja virág, tűzvirág, mintha az életfa része lenne. A szarvassá változott mesék idézőjét hordozza ez a naszvaji mennyezetkazetta, itt a szarvasnak üdő alakja van, nincs szarva.

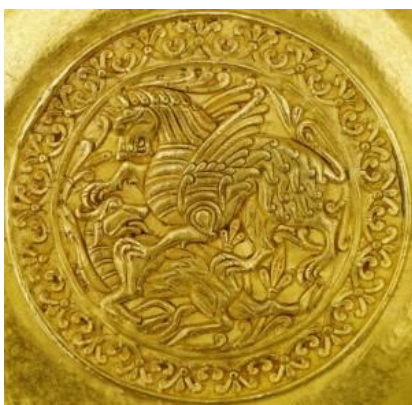

57. ábra:

58. ábra:
Tatárlaka, életfa, nemző kecske alak

Székesfehérvár templom griff és szarvas

59. ábra:
A nagyszentmiklósi csésze alján szintén griff

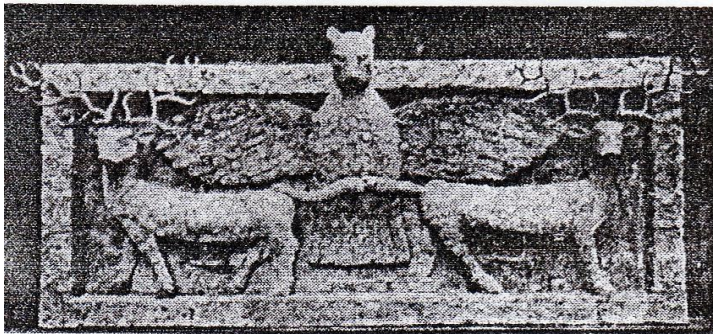

60. ábra

61. ábra:
Szkíta aranylemez

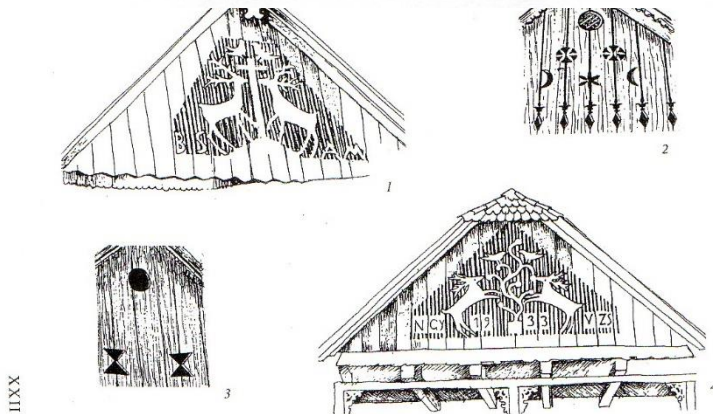
Az előző ábrákon az állatfigurák a magyar népi hagyományból ismertek, a naszvaji menyegyzetkazetta pelikánjához vezetnek. Az égi eredetű állatfigurák szerepköre a nemzést szimbolizálja, a nemes mag átadásának lényegét. Az állatfigurák az égitestek állásának megfelelő csillagképi mítoszt elevenítik meg, az uralkodó égövi szereplővel. Az eredeti bak átalakulásával égi madár napmadár, de mindegyik esetében a nemzés kivitelezését, égi kapcsolatát láthatjuk. Ábrák sorában kezdet már a tatárlakai egyik tárgyon is, mutatja, ahol az életfának különös kapcsolata van, a nemzés két alakja mellett. Istenfa, életfa Istárral, kinek szerepköre a szerelem, a fogantatás, égi országában orvoslásra alkalmas fáját oroszlánok őrzik. Ahol Istár női alakja nincs, csak az életfa helyettesíti, személye alakul át életfává, állatok veszik körül, legtöbbször az oroszlán két oldalán életfát, ahol a jelenlétet az életfa ága jelenti csak, ez az ősi mítoszban keresett jelenség gyakorta előfordul a népmesék világában a helynevek elnevezésének legendájában maga az Istennő átalakulásával vagy ráutalással.

62. ábra:

Archaikus réz dombormű az Al-Ubaid-i templomból (British Museum).

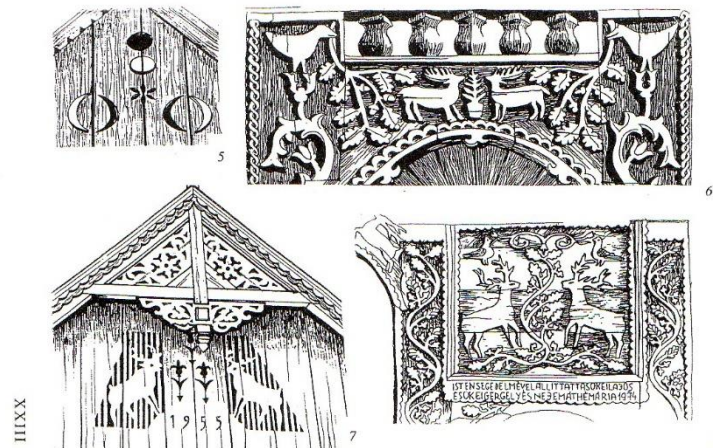
A Nap oroszlán jelképében, a föld, a víz a szarvasok jelenlétében. Imdugud madár.

IIIX

63. ábra:

Magyar párhuzam, a szarvasok az életfa mellett, hun völgy Svájcban. Kiszely kutatása nyomán.[34]

IIIX

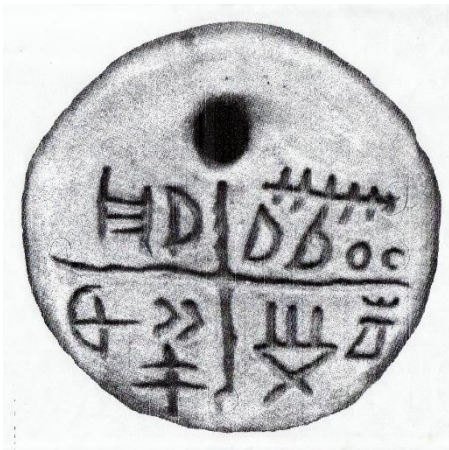

64. ábra:
Életfa őrzők

65. ábra:
*[32] Életfa őrzők, a sumer Gilgames találkozása
Utnapistimmal, az égi vizekre evezett a bibliai NOÉ
kapujában, két őrző van*

TATÁRLAKA ÜZENETE

66. ábra:
*Tatárlakai korong, leírja a fenti eseményeket, a földi
történet a ház leírása után ezen a nyakba akasztható
amulett rajzán a helyszín, a föld, ⊕ van megjelölve*

Látható, hogy nyakba akasztható amulett, ennek védő szerepe lehetett (mint későbbi időben a rakamazi turulnak), ugyanakkor a kör négy részre osztása, már eleve a rovás szerinti

F ⊕ ⊕ F,

föld fogalom jelével azonosítható be, (a körben a rovás D jele: †).

Hely értelemmel kereszt jelöli az adott helyet, ami lehet útkereszteződés, de bármely hely, ahol a kereszteződés helyét jelöli. A D ezért helynevekben gyakori helyhatározó, pl. KÖRÖND, a körben lévő hely fő hely, együtt D, F, FD, FÖD, fogalmi olvasata: föld, kör és d együtt jelentik a föld fogalmát, ami fő hely az emberélet számára kijelölt hely.

⊕ ⊕

F jelölője: ⊕. ⊕†

⌘, L nem föld, föld, ahogy hold. Hód, hódoló jelentést is ad a fő helynek, a földnek hódol a hód.

Mozgató hanggal „l” föld nem azonos a fő hely, a föld szerepkörével, ahonnan értelemszerűen kimarad az „L”), tehát a rovásírásban meglévő sajátosságokat kizárni nem lehet, mert a fogalmak lefedik a rovásban használt jelek formai beazonosíthatóságát. Ugyanakkor a régi magyar nyelv, amiből a paraszti nyelv örzi a rovott jel fogalmi és formai értelmét, formai alakjára visszavezethető a gyökszó alkotó elemeit eredeti nyelvi környezetbe helyezi. Ahogy FŐD, HÓD, SZÓD, LÓD (luód, lovad) stb. eseteiben.

Tehát a körben kereszt a föld fogalmát jelenti, amint a szó összefügg a fejed, azaz föld kifejezéssel is, uralkodói kifejezéssel fejedelem, fő hatóság, itt a földön. Fődbirtokos két értelmével, hiszen a szántott föld felfogatott hely, amely szóban már értelmezhető az 1.

A korong négy szegmense írásjeleket tartalmaz, melyek beazonosítható jelek a sumer írásra emlékeztetve, azonban a székely magyar rovás jeleivel is némelyik jel teljesen azonos, más esetben összevont ligatúra, más esetben képírásos jel, bizonyos szinten szótagjel.

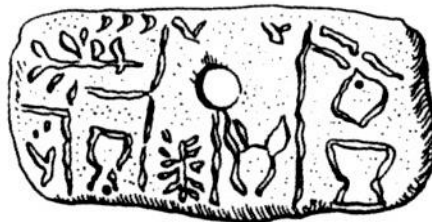
A négyszögletes tárgyak kép és szótagjeleket tartalmaz. A három agyagtárgy, az amulettel, a koronggal együtt elemezhető.

Együttese egy fogalomcsoportba tartozik, mondandója kiegészíti, mintsem tagadná az értelmezés lehetőségét. Ennek mind három tárgy egységes értelmezése indokolt, hiszen a valóságos emberi környezetet kell velük együtt felismerni, ahogy a kunbabáknál tehetjük. Nem elvont gondolatok szintjén, hanem a mindennapos élettel járó gondolatok szintjén is értelmezhető, ami lehetőség a kor kultúrájába illeszthető, e szerint értelmezhető. A mezőgazdálkodás szempontjai szerint értelmezhető. Az ember, állat, növény, környezeti és szellemi, isteni világkép szimbólumainak összefüggéseit láthatjuk ezeken a tudósító, üzenő agyagtárgyakon. Kezdjük az életfa és a nemzést szimbolizáló állatokkal, kecske anyával és bakjával.

Az 57. ábrán látható táblácska jelenetet ábrázol, az ágaskodó bak és társa, nemzés, ahogy ennek párhuzamát későbbi évszázadokban is ábrázolták, csupán az állatok változók. A jelenet értelme a nemzést hangsúlyozza, a szimbólum lehet madár, griff, szarvas, oroszlán, és vegyes, nem azonos fajta, de még alsó felső testében változó is, mind előzménye a fenti jelenet, melyet az 58. ábrán lévő táblácska jelei, szimbólumai tesznek egyértelművé. Ahol egy életterben vannak együtt a más alkalmakkor különálló, önálló szimbólumok. Együtt vannak, egymást egészítik ki, teljes életkép, életter a ház szerepének, a magyar ház tagoltságával a benne lévő szimbólumaival.

Az életfa jelenléte az élet istennőjére utal, ha jelen van, a mozdulatot, a nemző mozdulatot kétségtelenné teszi. Istár istennő életfává alakulását más szimbólummal már összevetettük. Az önálló értelmezés az életanya égi országából származó magból, az életfa segítségével az égi földi élet egyesítésével képességével, új élet létrejöttének lehetősége a fogantatás a nemzés útján ábrázolását látjuk, az új élettel járó befogadás fontosságára hívja fel a figyelmet. Ezért e két táblácska értelmezhető az összevetéssel.

Az új élet színtere a ház.

67. ábra:

A táblácskán a magyar ház hármass felosztásának alaprajzolatát látjuk

A tárgy lukas négyszöge olvasata is egyszerű, az életteréből égbe jutó magvak a földre szállnak, ahol fa és állat életre kél, álló helyzetű lesz a fa, és az anyasági szimbólum, a rombusz, az u alakú kehely az élet körforgását jelképezi, ezt a következő fejezetben részletezem.

A 66. ábrán látható korong a földi életteret szimbolizálja, tatárlakai korongként ismert írásos nyakba akasztható agyagkorongocska. Ennek a medalionnak védő szerepet tulajdoníthattak, rajta vannak azok, szimbolikusan, akiknek a védelmébe ajánlja magát viselője.

A korong olvasata: A földön **ebben** az **időben** a **ház asszonya** a földön **nad** **ősök**, **egyesüléséből** a földön **három piu**, fiu, **növekedve abák**, a **felkelő nap szem** országában vigyázzák a földet, uralkodók, **abák** lesznek, voltak, ősök.

Ennek részletező leírása eltér az eddig ismert olvasatoktól, én a mezőgazdának gondolkodása szerint próbáltam egyértelmű választ adni. A mezőgazdasági ember kultúráját szimbólumok segítségével mutatja be, származásának eredetére világít rá, itt is, mely égi kapcsolat állandóságára a vigyázókra hívja fel a figyelmet a meghalt és születő ember menybéli kapcsolataira, éppen úgy, ahogy a ma élő ember is gondol az élet körforgásában elhunyt szeretteire. Őseink üzenete egyértelmű: az ősök megismerése és tisztelete a családi modellen keresztül, melyet az életfa is tartalmaz a népi minták világában..

A regevilágunk őseire így mutat rá, az ősökön keresztül, így lettek ők a nemzet ősei, ősanya ősapa, ősfiái. És ez a későbbi idők regevilágában újra előjön. Az állatszimbolikán keresztül, az ősanyán és az ősnevezőn túl a háromfiúságra utalva.

A KORONGON LÉVŐ ÍRÁS

A ROVÁSÍRÁS jeleinek fogalmi értelme szerint leírható.

Elemzéséhez kiemeltem a négy szegmens jeleit, baloldali szegmensben a Z és az NY rovásírásunkkal azonos jelei 𐎠𐎡

68. ábra:

A négy szegmens balról jobbra olvasandó, erre a „𐎠z” előtti ékjel biztat, a z jel után a „D ny”

Ennek sumer olvasata 𐎠 ház jelentést ad. R. Labat, szótárában, az 𐎠 aza: haza, ház vonatkozása, ha a h elmarad: az önálló hangként z, önálló a rovásban z betűnek felel meg. (Fogalomjel értelme a magyar nyelvben a rovásjelnek van, a latin betűnek csak olvasati szerepe van.) Itt a ház fogalomértelme szerint e jel értelme ház, így a házban élő anya fogalomjele szintén érthető.

N Y D jellel összeolvasva ház -ony -eny -enye -any anya, a z vel **az anya** olvasata azany az anya z > sz hasonulással asszony, asszony. Ismert végződéses –any, -ony, -eny, oni, honi származékai. Hasonulással az asszony szavunk: azhoni, asszony (zé és há egybeolvad, ssz hanggá asszony, azhony, házhony asszony) szavunkkal, a szó képzésének nyelvünkben meglévő szabállyal egyezően.

Tehát: házhoni, azhoni, asszony értelmét adja a 𐎠D

A korongot osztó D helynévképző +

Ez a nagy D NÉGY RÉSZRE OSZTJA a korongot A FŐ HELY, ⊕ A FŐD értelmét adja, tehát azt jelenti, nem égi, hanem a földi országban történnek az események, melyek a korong szegmenseiben vannak megírva.

Jobboldali szegmens. Az életfa fekvő, ahogy a másik tárgyon is láttuk, ágai: középső összerótt az NY D jelével, többi jel naptári szerepe az égi anyára, annak ünnepnapjaira, a naptárra lehet következtetni, tehát évszámot lehet kutatni.

A jobb felső szegmensben, oldalon található, naptár, évszám lehet, (Varga Csaba szerint). Tehát naptári ünnepnapot jelölő szerepe van. Az ny jele van az életfa alatt, Tehát a boldoganya ünnepnapjait jelenti, talán ezt következtette ki Barát Tibor, a napvárta megfejtése szerint.

Visszatérve a baloldalon alsó szegmens az nd, †) nad, olvasata, hely növekedés, nagyobbodás helye, vagyis **nagy**, olvasat. A növekedő hely †) †) †) **n nd**

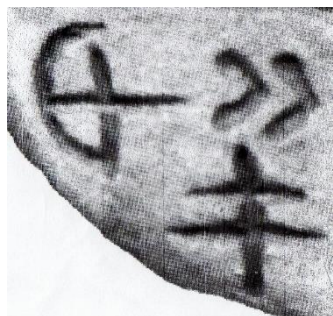
†) dn s ebben az összerótt jelben újabb bizonyíték a magyar nyelvben az a sajátosság, ami az N hangunk társulásának bizonyító ereje, ami abban a szóban, szavakban nyilvánul meg, amelyik a növekedéssel van összefüggésben.

Az n, †) †) a növekedés, nagyobbodás kifejező fogalomjele, ezt a növekedést az anyává válás n-ből, nő-ből nyő, nyő-é anyává válás küszöböli a szülőanyává válás, mely a magzati növekedés kifejezésével van összefüggésben. A leány növekedésével lesz nő, nyő, a nő képes anya lenni. Az élet e körforgásában fontosságával, szimbolikus értelemben még erre is képes a rovott jel, a fogalomértelme szerint. (jány, jövő anya, leány: lesz szülő anya)

|) †) sz n > asszony (mint ahogy könyvem más fejezetében már bőven tárgyaltam),

Itt a növekedés a d † vel együtt a helyet jelöli †) †) **növekedő hely, ahol kiegyesül a növekedés iránya**, ráadásul a két ék >> is ott van a korongon, melyek jelentése ősök, az ősök növekedése még irányultságot is ad.

És a csoda folytatódik, hiszen az egy, † az egyesülés, egyesítés, jele, mint címerünkben a kettős kereszt egyesíti a hármas halmot, ennél nagyobb bizonyíték kell-e az ősi írásunk már hét ezeréves, amennyi a tatárlakai korong.

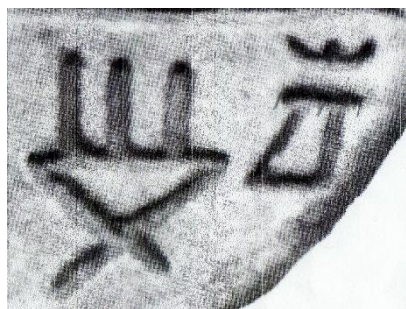

69. ábra:

A fenti helyek növekedése egyesüléssel valósul meg

Itt még egyszer ND (növekedő hely”, †) †) nad SS ^ ^ ősök GY † EGYESÜLÉSE)

Bizonyára a képolvasat nyilazó alakot ad, a nagy vadász nem más, mint Nimród. E név lenne, ND, †) †) és a Nim—r—D, az ND, MINT NIMRÓD ŐSAPA (Nyilazó Nimród a Lehel kürtön is látható, de csillag mítosz is, nyilas). Lehet, akkor Ő az ősapa, és az ősanya is megvan a fentebbi képen, AZ ANY: †) †) D olvasattal a z ny, így az olvasás teljesen egyértelmű, hiszen ezen ősök egyesülése s-ek ^ és a gy † rovás jele révén, logikus továbbá a folytatása, a három pi, piu, (puja), fiú olvasatát is látjuk a következő szegmensben.

70. ábra: A három fiú, kikkől apa, aba lesz. Látó a (harmadik szegmensben) vigyázó urak, három fiú mesei alakja tehát a három ősapa lesz királyfiak, ez a képzet mindenkori háromfiúságra utal, ha a népnek ilyen küldetéstudati fiukra van szükség a népnek, hazának, nemzetnek. Hiszen ezektől az ősapától származik a nemzet. Az anya fiai lányai a nép, az apa fia utódai a nemzők, azaz a nemzet ősapjai.

†) †) Fi , pi aba aba fiai lenyugvó szem, nap, vagy a kelő nap földjén.

A különválasztott szegmensek tehát összevethetők, mint az esztergomi oroszlánon, >>>>, ezek összevonása a rombusz, ösanyai szimbólum, ami mint rombusz a 2. tábláskán rajta is van: ◊

Fényeslitkén talált, nyakban viselhető rombusz fontossága a kebel fölött viselt ék alakú szer, apa-anya házassági szerződésére utal, az égszer, ékszer előképe. Éggel és földdel kötött szerződés arra, hogy a teremtésben, az utódlásban társak, házasodnak össze a fentiek akaratával egyezően, a menyegzővel tartva meg e szokást. Ékek éke ő, ékesség asszonya boldogasszony. Ékek, vagy ösök >>, sumerben is ismert Enlil, lélek, önlélek, lelket adó, Én Ki én, aki a földi életű, földi énnű. Én Lil, én lelkű önlékű,

A ROMBUSZ szimbóluma mind a földi élet, mind a lélek testben való fogadás esetében. Értelme a földre szálló lélek a föld és égiek kapcsa, kapcsolatát erősíti, személy helyett, mint szimbólum van jelen másik tábláskán is.

Ezekon a tábláskákon tehát ősi képek lélek kapuját, lelkek jeleit látjuk. Ezért az agyag tárgyacsákákon olvasatok a magyar írás jeleivel értelmezhetők. Megfelelője az ösök tiszteletén alapul. (A rovás az egyenes vagy görbült jelein ék < jelet helyezve személyesít, az ö, vagy ő betűt hozva létre, pl. Ɔ ^ Ɔ), az ékeket >> követi, melyek egymásba fordulással a rombusz jelét adják, tehát az ösök többesszám jellel k (◊) egyesíti őket az ösöket,

AZ EGY FOGALOM JELÉVEL † gy , EGY fogalom, egyesülés értelemmel.

A három fiú szülőanyja és apja van a korongon, mint ősszülők megörökítve, akik az égiek.

A 70. ábrán (X – P B) el van fordítva a kép, a rovás b, p X hangok jeleit láthatjuk, „piu, fiu, puja, pi, api”, ennek olvasata abafi.

71. ábra:

Jobboldalra visszatérve, három, fi, alatta aba van összeróva, Majd a sumer szem szótag, alatta úr, egybeolvasva szemúr. Szem (sun, suny, sunyít, szuny, szunnyad stb. szavak) a szem a nap elnevezése, a vigyázó, figyelő égi szem, felkelő nap, míg a nyugvó nap fordítva van a sumer jelekben, napként ábrázolva, de a vigyázó szem atya jelével az uralkodóra utal. A jelnek aba olvasata is van. A lenyugvó nap országában a három fiúból abák, apák lesznek.

TATÁR. LAK	SUMIR	HANGZAS	JELENTÉS	L.
𐎠	𐎠𐎠	DÜR TUR	település fundament	436
D	D	DIŠ	dics egyetlen	480
𐎠𐎠	𐎠𐎠𐎠	SAL-AŠ	bűbajos asszony	TM. 329
O	O	ŠAR	teljesség	396
C	C	BUZUR	titok	411
𐎠	𐎠	PIR UD	pír fény	381
𐎠	𐎠	AB	atya	128
𐎠	𐎠𐎠𐎠	ŠA	arc ügyelni	353
𐎠	𐎠	IGI	szem	449
>>	<<<<	MIN	kettő	471
†	†	PA KÜN	pár	295
+	+	PÁR MÁŠ	pár más	74

72. ábra:

E táblázat szerint a tatárlakai korong a sumer szótagolvasat kivonatát látjuk, ehhez hozzáillesztett, kikövetkeztetett olvasatot, Badinyi-féle olvasatot. (Badinyi Jós Ferenc)

Kétségtelen, sok megközelítése van, mind ez azonban nem lezárható folyamat, főleg úgy nem magyarázható a sumer nyelvből, hogy onnan erednek a jelek, hiszen a tatárlakai leletek korban előbb megvoltak, 7000 évesek, mint a mezopotámiai sumer, amit 6000 évesek. Ezért a rovott jelek fogalomértelmével is kísérletet tehattünk, hiszen azokkal egyezéseket találunk Erdélyben a székelyek írásában, rovásírásában található meg e jelek többsége. Itt a megfejtő, e fenti sumer szótag jeleket hasonlít, és ebből következteti ki olvasatát Röné Labat nyomán. Hasonló üzenete van, de nem ugyan az, mint a jelek olvasata. A ház úrnőjének védelmező szerepe átvált a napatya vigyázó szemére, de a folytonosság olvasata elmarad, pedig az előbbi fejezet ezt is az atyáról fiúra, mint figyelő vigyázó ősökre örökösök lényegére gondolhatunk. A fenti kiemelt olvasat tehát megállja helyét, de nem teljes, míg a teljes olvasatból kimarad éppen a rovásírásban lévő sajátosság az összerovás, mint a nd esetében láttuk. A kárpáti haza első egybefüggő olvasatát kapjuk, ha jelek fogalomértelmével, jelek olvasatát vesszük figyelembe, melyek a másik két tárgyon lévő szimbolikus képi olvasatokkal együtt értelmezhető. A magyar nyelv logikájának, szimbolikáinak népi gyökereinek megfelelő, organikus gondolkodás olvasatának felel meg. A rovásjelek fogalomértelmének felelnek meg a sumer szótagolvasatok is. Amire Forrai Sándor hívja fel a figyelmet, az „nd” 𐎠) igenis az olvasat magyar értelme szerint a legfontosabb jelenségre, a jelösszerovás lehetőségére, a jel fogalomértelme az „n” jel szerepkörének a növekedés fogalmkörében van jelentősége. Bármilyen jelenségben lévő folytonosság a növekedő értelemben kifejezhető, itt a növekedő hely értelmére: – nad – hívja fel a figyelmet, ezért az olvasat lényegesen pontosabb, ha ezt az irányelvet alkalmazzuk, és nem a hozzávetőleges olvasatot. Ezt a jelenséget nd, ng, nt, stb mássalhangzók társulását éppen az n nő értelmében társult hangok, melyek összerovása megtalálható a rovásírásban.

Társulásokat a Dési féle rovástáblán is megtaláljuk, mint példákat. Az n a többi mássalhangzó társuláskor is megfigyelhető, jelenség, nyelvünk egyik tanútétele, hogy már több ezer évvel ezelőtt kialakult, s a mai napig be is tölti szerepét nyelvtanunkban. Nyelvünk egyik bizonyítéka az ősnyelv kérdéskörének tárgyalásakor is a mássalhangzókkal társuló n... nd, ng, nt, ngy, nc, nk, ncs, nz, nzs, nj társulás ny nt társulás ty.

Nincs társulása az n-nek az r, az l mozgató hangokkal, hiszen azok önálló mozgató szerepéhez nem kell a növekedés hangját társítani. Nyelvünk még ilyen látszólag nem fontos jelenségre is pontos választ ad.

73. ábra:

A tordosi 7000 éves agyagszobor a nap sugaraival a napba öltözött anya képét adja, nos, ezen a szobron is rovásírás jeleire bukkanunk, a nap sugarai alatt két szem, orr és száj rajzolata van, nyak vonalát egy n jel adja, abból egy sz a mellek, pedig két s formát rajzolják ki, ebben az olvasatban a két őst (fiút) szülő anya vonatkozása olvasható.

D |) ^ ^ – e jelek jelentősége a két halom, ami a földanyára utal. Itt is a születés utáni növekedés képi megfogalmazása a fontos.

^^ ◊ – a mellek rombusza rajzolódik ki.

A másik szobrocscsa a kökénydombi Vénusz, ahol vonalrajzolat van a szobrocskán.

A FÖD szülőanyja hasán és térdein kirajzolódik a három halom, ami a három s, három ős halom, a három ős szimbóluma ^^ ^

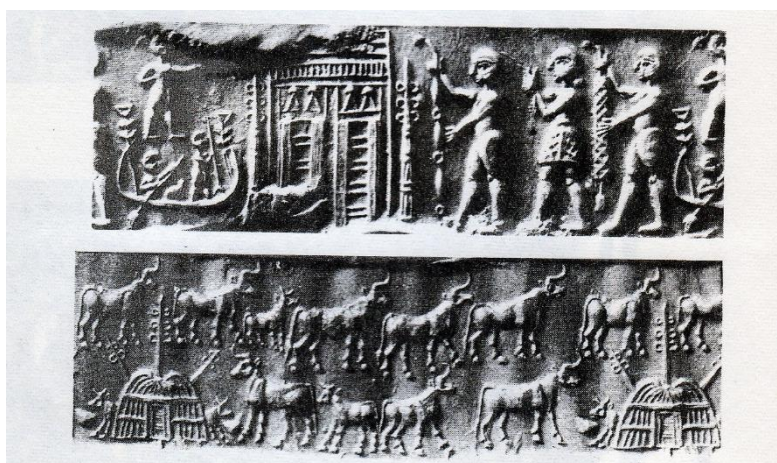
A kökénydombi Vénuszon és más jellegzetes szobrocskán mint itt:

74. ábra:

Egy asszony két állat között ülve szül, melleinek halma az ős anya háromszögét mutatja. Istár istennő két oroszlán őrzi így, ahogy e képen látjuk majd később az istennő alakja növény, de mellette a két állatalak a továbbiakban is őrzik e méltóság szimbólumai, ahogy az esztergomi oroszlánok is istennő fáját az élet égi magját termő fáját vigyázzák.

A MEZŐ GAZDÁINAK ADOMÁNYAI

75. ábra:

[37]Sumer, három fiú talán Noé három fia, SÉM, KÁM, JAPHÉT a bárkába rakodik az új ember Noéban személyesülő ősapa kép, ebben nincs helye az ősanának, ezért a korong a Nimródi ősanység kinek felesége Ene, és a Nimródi ősapaság gondolatának közvetítője, ilyenformán a magyarság legeredendőbb ereklényei a tatárlakai agyag tárgyak, hiszen eredet-hagyományunk legelső elbeszélője. Ami a legfontosabb: címerünk szimbólumát találjuk meg, több ezer évvel itt a Kárpát-medencében, ez pedig a hármas halom és a kettős kereszt, a három őt egyesítő kettős kereszt.

A TATÁRLAKAI KORONG

Egészének olvasata tehát, „Az *anya föld...* idejében a *földön nagy ősök* egyesültek a *földön három fiú* lett a *szem atyától* akiből *szemurak* azaz *látó* uralkodók lettek”.

Nemzeti gondolkodásunk pillére.

Gondoljunk itt a háromfiúságra, kiből az uralkodó ősapákra, pl. **Hunor, Magor, Bor**, -fiak, kiből ősapák lettek, lehet következtetni, de lehet Noé fiaira Sém, Kám és Japhetre is, akiktől származnak nemzetségeink, kiktől vagyunk mi egy nemzet, az egyesülés, vérszerződés útján is. Noéban természetesen a sumer megfelelőjét Útnapistim-t (útnap estem – nyugatinapút) kiváló magyar olvasat, misztifikáció nélkül). Magyar vonatkozása Nimród, a nemzet ősapja.

EBBEN SZEREPLŐ ENECH.

Szép ENÉT idézi, vagy Ankiszát, Innannát, Anahitát, Annát, kit nagyboldogasszonynak tisztelhetünk, ősanyaként. Szűz anyaként értelmezve a mindenség ős szűzi állapotából, minden élő teremtmény anyját.

No de honnan tudná Győrffy György, kire a népi mondás illik, oly messze esett fájától, tudnivaló Győrffy István apjától, kiváló néprajzostól, mert ha az apjától tanult volna, nem ír ilyen mókásan, olvassuk: „Enech (Eneth, Enee) a magyar ünő „fiatal tehén” jelentésű szónak régibb, enech inech alakjából keletkezett személynév”.

És itt most kijelenti, „Ünő szavunk honfoglalás előtti török jövevényszó...” Most akkor magyar, vagy török? A lényeg, hogy jövevény legyen. A finnugraszok, mindig csakis azt kutatják, mit honnan vettünk át, mert a nomád életkultúrához illesztenek mindent, ha kell szárazság, ami a legelhető füvet, szárítja ki az őslakosokkal együtt, de mire jönnek magyarjaink, a füvek is dúsan burjánzanak. Szárazság, ami elpusztít minden „avar-t”, hogy még csak hírmondójuk se maradjon a vár, a váriaknak, falakat építőknak (falu), várakozásra alkalmas építmények építőinek, a városoknak, városiaknak. Csakhogy egy szál honos, hun utód se maradjon, hun vót, hun nem vót, mesevilágba utalva a néphagyományt. Álláspontjuk töretlen nomád lakóház nélküli sátoros nomád, kik nem hurcolkodnak szállásról szállásra, az avarok, várföld, kővár, földvár, nyoma se legyen, így se nyelv, se kultúra, minek az a magyarnak? A másik okosnál pedig, tv nyilatkozatban halljuk, „elhagyják a huzatos erdőt”, mármint ott északon Szibériában, tehát annyira makacsul, ragaszkodnak a finnségi rokonsághoz, alacsonyán tartott műveltséghez beköltözést is ennek a rablóbandának egyszer engedélyeznek, csak egy alkalommal honfoglaláskor tolakodtak be ide a fejlett nyugati „kulczúrába”. De hova lehet tenni azokat, akik kritika nélkül ezekre alapozva, tanítják a honfoglalást? L. B mert egyetlen krónikánk sincs, amelyik honfoglalásról írna, visszatérés, (reditus, Anonimusnál), a „Thárhi üngürüs”(magyarok története), több visszatérésről tud, az „Arvisurák”, a palócok regevilága számtalan rokónlátogatóról tesz említést a „Melegvizek birodalmába”.

Nem csoda, ha manapság elhagyják asszonyaink asszonynévjelölőjüket, a „-né”-t, hiszen ha tudnák, milyen tisztesség asszonynak lenni, és volt a régi időkben, nem tennék.

Mert a -né tisztesség eredője szó jelentése, a nő, a növekedést jelenti. () n, { né, é: övé a nő, ha ő nőé, ☉)

Szimbóluma anyaságot fejezi ki, nincs annál szentségesebb dolog, mint méhébe fogadni a magzatot és e növekedés a női mivoltban képes csak igazán a boldog anyaságban megvalósulni. Az asszonnyá válás, nyitás az élet folytatása felé, a magzati növekedés, a gyermekáldás, a lélek gyermekébe fogadása, is rajta van a amulett tatárlakai egyikén. A családi élet szentsége, egybefoglalja a házhoz kötött asszony méltóságát, a ház úrnőjének méltóságát. A gyarapodás feletti örökös, az élet hordozója, a mag-átadó társ velejáró tisztelete, a férfié, kinek fele a felesége, együtt egészek a családban, vagyonban, mindenben. Né, a -nál, -nél nélkül kötőszavainkban is visszhangozzák fontosságát.

NOS A RÉGI IDŐBEN ENNEK AZ ŐSANYÁNAK E NŐ, -Né, E NŐ, E NÉ FERINÉ, VAGY BÉLÁNÉ, VAGY BALOG GÉZÁNÉ, a növekedő nő, e né.

E NŐ a -né a jelölője. Őt nevezi szép Enének Nimród feleségének, ősanyának nemzetünk. Vallásosságában Nagyboldogasszonyának, tiszteli az ős szüzet, mindenek szülőanyját. A sumerek Anu, még a nemtelen szüzen szülője mindeneknek. A kereszténység Mária anyjának, Annának nagyboldogasszonyi méltóságot ad. Anna szerepkörét lehet felismerni a Nagyboldogasszonyosságban. Kinek kápolnái vannak, Szent Anna tó, Anna rét, Gilitka kápolna. Ugye mennyire nem misztikus, ha magyarul szeretnénk érteni magyarságunkat! Asszonynévben lévő megnevezés magyar nyelvünk szerinti fogalom. Nem kell mindent idegenből venni, mert ha valóban környezet határozza meg a szót, magyar a szó, értjük is. Ahogy ez szép ENÉ, Ü NŐ, Ő NŐ. A növekedő lét, lit, élet adója, életanya. Jó nő, Junó, de ennek nincs itt a helye most, mert nagyon sok jelzője, elnevezése van, szerte e nagyvilágban, minden nép nemzet saját maga általi megfogalmazásban, mi magyarok ezt örököltük, ezt kívánjuk, e szerint kívánunk élni, ahogy tették elődeink, őseink, most is vallva hitvallásunk szerint.

ÉS AKKOR VEGYÜK IDE, aki érti a dolgát, ilyen Sebestyén Gyula, ki a „Csillagmítosban” megjelenő Hunor, Magor ikerpár kapcsán a szarvas üzésre magyarázatot ad, nos ez megvan a kazettás mennyezetek világában, visszamegy i.e. 7. évezred végére, az ókori mitológiákon a védákon át, a bibliát is beleértve. „Mindkét rege a téli napforduló rítusát őrzi, amikor az állatkör őszi csillagképével; küzdő, haladó nap, újra születik, a legyengült téli napot szarva között, kiemelve a vízből, hozza a napot, és sorban legyőzi az égbolt szárnyetegeit”

„Nem nehéz kitalálni, hogy a nagy fényes út az állatkör, a halastó állás a vízöntő jegye, a csodafejű szarvas, a benne gázoló bak, őt legyőzi a fölkelő fényes nap, a maga útján vonja a holdat, és az összes csillagokat.”

AHOL ÉL A KRÓNIKÁS HAGYOMÁNY, OTT A NEMZETTUDAT KIFEJEZŐJE AZ ELSŐ NEMZŐ, ŐSAPA, NIMRÓD (nemúra régi helyi), DE UGYANÍGY MÉNRÓT (ménúr régi területi, MÉNES, mén ős Egyiptomban). A MAGYAROK ESETÉBEN, RÁADÁSUL MAG (magúr), IVADÉK MAG-ÓG (mag régi égi ---- föld és ég régi úr) –tól ered nemzettsége. Ugyanakkor az is igaz, Ma istennőnek Góg a férfi párja. A „magóg”, egyesíti a női és férfi mivoltot, földi és égi magot, (a japheti leszármazás biblikus forma, patriarkális gondolkodású embereknél, ahol nincs helye az ősiség eredőjében a nőt, az anyát is látni az atyai úrsággal, a nyugati világ képéből eltűnik, szembe kerül, az őszövetségi biblia ezen uton, haladva más értelmezést ad. Ha ezt hűen átvesszük, és csak ebben gondolkodunk, így a két név esetében, Góg és Magóg, külön-külön is, egy-egy fiú, kkből ősapa lesz). Adynak nem két apja van egyszerre Góg és Magóg, hanem Góg atyja, és Magóg anyja, örökségben, a föld és ég anyja, a kereszténységben: MA ÚRNŐJE, mauria, ma urja, maurjam, mirjam: MÁRIA. Keresztény boldogasszony anyánk, hiszen a magyaroknak nem csak ATYJA, ANYJA is van, akiket a leghívebben tisztelnek.

A fiú, mint nemző is szerepel, mint égi úrfi, égi ügyek intézője.

GRIF

⊕⊕HΛ

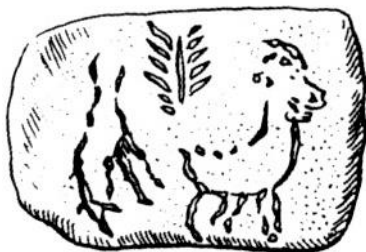

76. ábra:
Székita aranylemezek

Mitikus madár, legtöbb esetben nemző, itt szeretném a vadászni szeretők kedvét szegni, nem teperi le, a madár a szarvast, nem evés szándékú a griff, hanem nemző, hiszen ő az égi urfi—grif>fi úr égi. Azért van szárnya, mert tulajdonsága az, hogy égi eredetű, az égből ereszkedő szárnyas lény, aki angyal, mint Gábriel. Az égi magot, gab ona (égi aba hona) hozzák, a szárnyas lényként ábrázolt lények. Nemző, neme, nemes, nemzőképes magot az égi atyától hozó. Királyi uralkodók égi eredetének férfit jelző átlényegült alakjai, fiú, de mint nemző- madar, madár, magor. G R F = ÉGI ÚR FI, (A GRIF ugyan úgy csak elterelő a két, ff, mint a TELE, TELJES, A TELE, Atila esetében nem Attila, és nem Atilla, hanem Etele, e teljes, a til (tilalmas, a lit (lét) a teljes élet értelemmel. Tehát az étellel teljes ata, atya, ataila, (ila-élő, ata az élő, ataila, atyaéletű: Atila. És nem tilla, ami tilost a tilla, tilalmast jelent.

Értelmezhetőség bizonyítéka

A legrégebbi ábrázolásban a tatárlakai amuletten a nemző egyértelműen a bak, hogy ez menyire egyértelmű, azt a későbbiekben is igen gyakran megjelenő fácska életfa jelenléte szimbolikusan jelöli. Legelső esetben a tatárlakai amulettek közül a következő.

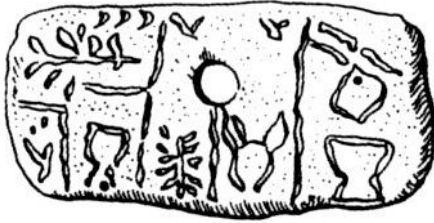

77. ábra:
Tatárlaka táblácskája időben először ábrázolja azt, ami a nagyszentmiklósi kincsen, más székita kincsen, de a naszvaji mennyezetkazettán is van.

A SZARVAS ÜNŐ a nemzöt fogadja, az égi úrfit, az életfácska jelöli az utódlást, a folytonosságot. Ez a táblácska a bizonyosság arról, hogy az amulett olvasata helyes.

A MAGYAR HÁZ

𐄂𐄃 𐄄𐄅𐄆𐄇 𐄈

78. ábra:
A magyar ház alaprajza

A magyar ház alaprajzolatára Molnár V. József előadása hívta fel a figyelmemet, a magyar ház három helyiségének, organikus egységére. Az élő ház kultikus szerepére, hívja fel a figyelmet a ház hármass felosztása, nem véletlen, hanem sok ezer éve kialakult léttér, amiben mindennek és mindenkinek megtalálható helye a családi szerepvállalásban. Csodálatos az, hogy szimbolikus jele e ház hármass felosztásban a tatárlakai ház modelljeként értelmezhető a fenti rajzon, összevethető a magyar ház vonatkozásában. A hátsó, a középső, és az első, utcafelőli tisztaszobára utal ez a hármass felosztás, ugyanúgy, ahogy ez Jóska bácsi előadásaiból tudjuk meg. Ráillik a jelképek sora erre a hármass felosztásra. Az élet mozzanatai itt a föld szintjén a házban, az asszony otthonában történő események szimbolikái.

Ennél egyértelműbb magyarázat, mint a ház élete, organikussága, földi és égi dolgok összekapcsolása, ezen van, egy másik tatárlakai agyagtáblácskán van, egy jelenet az életfával, a nemzés jelenete, így függ össze e táblácskával, nem is lehet ennél jobban szemléltetni, természetesen a szimbólumok ismeretével beazonosítva. A három tárgynak együtt is értelmezhető üzenete van.

Balról jobbra haladó képolvasás bal alsó sarokban a rovás t betűje van, ez a tér 𐄂 az élet terét jelenti, a fogalomban őstérnek számít. Itt az ember mindennapjaihoz a tűzhely, tűz tere, ábrája, fentebb az életfa az emberi ágyasságot, azzal járó tevékenységre utal. Az életfával, ahonnan átszállnak a magok a pitvar terébe. Ott egy lyuk van, ebben az őstérben magok szállnak fel, ennek párhuzamát láthatjuk egy-egy sumer pecsétengeren, párhuzamán is, fekvő az életfa, ilyen vízszintes, mint itt. A megtermékenyülés színhelyéről, az ágyról, mely az életfa teréből, a magok szállnak az ég felé, a lyukon és vissza át. A második részbe, ahol az álló fűcska van, az állatka feje mellett. Látható ekét növény-állat szimbólum fel a küszöbön belül, a többi rész kint van, a pitvarból nem látható, csak ami bent van, de mivel e tevékenység az udvaron folytatódik, a kinti házon kívüli munkával köti össze a házat, ami kint folytatható, oda kell gondolni. Életfogások bizonyítékai az ember környezetében növényi, állati, a pitvaron át, tart kapcsolatot. (pi = víz, t = terület, var = vár, várás – vízvárás helye, ud = út, várás = udvar az utas váró helye). Továbbhalad a harmadik térbe is, a kis sss-ek rajzolata madárkákka alakulva a lyukon át, a pitvarba, onnan át az első szobába érkeznek ahol a rombusz a lélek kapuja felé hullanak a tisztaszoba szülőszoba, és ravatalozószoba, a lélek és a lélek távozásának színtere, itt indítják égi útjára a halott ember lelkét, virrasztással búcsúztatják a háztól.

Tehát a látott képek szegmensei a ház három helyiségének fontosságára hívja fel a figyelmet Mintha az égből jönne a pitvarba, beérkezne a földre, ahol jelen van az állat nagy füllel, és az életfa, immáron álló helyzetben, növény szimbólumként, ahogy az állattal a pitvar küszöbén a foglalatosság folytatására, az udvarra hívja fel a figyelmet, a házon kívüli munkára.

A harmadik szegmens világa a tisztaszoba, ide átszálló jelképek madarak, lélek madárkák, itt fogadja a szülő asszony a lelket, ábrázolása a legősibb rombusz 𐄄 ábrázolását illetően, amivel eddig a Vénuszokon láthattunk, itt a rombuszon, amin lyukacska is van a lélek kapuja, nyakba akasztható jelkép is, ékszer, égszer, éggel kötött szerződés az életre, az életadó boldoganya

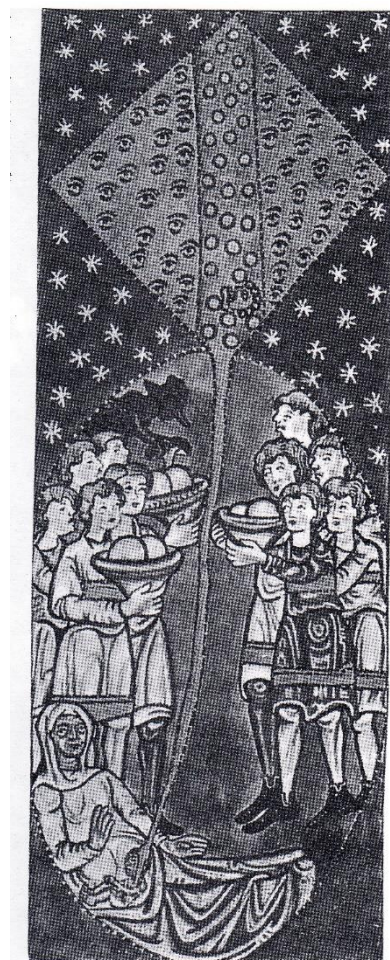
jelképe. Itt van a kehely, ami urna is lehet, a rovásírás u betűje \mathfrak{M} , a vonalak pedig, az ég felé mutatnak.

Mivel itt mindegyik szimbólum jelen van, alapszimbólumoknak tekinthetjük, más tárgyakon látott szimbólumot ebből kiindulva értelmezhetjük. Ezért, történelmi jelentősége az emberiség számára is fontos üzenetet hordoz, amikor e két táblácskát elemeztük. A magyar szimbolikáknak sok eredője van itt. Jelképesen, az istennő Istár—ősmagtárából életfa, a földi növény és állat, a rombusz, mint a boldoganyaság földi megjelenítői.

A legfontosabb az, ami egyszerűségében is kimutatható, a magyar ház felépítésének az alaprajzolatából kiolvasható, hátsó szoba az élettere, ahol fekszik, nemző, tűzhelye van, mikor a pitvarból kilógó növény és állatból csak a gondoskodás képe, addig a tisztaszobában a szülő asszonyi szimbólum a rombusz egyben a lélek fogadásának helye, de itt van a helye a ravatalnak, melyet az urna szimbolizál. Magyar ember logikáját, életterét látjuk, ami az egységes olvasatnak is segítségre van.

Felsoroljuk más oldalakon is párhuzamait, milyen sok esetben van ábrázolva, még a népi motívumon is a nemzés jelenete

A TATÁRLAKAI KORONG és a két tárgy összefoglalóan egy rendkívül fontos üzenetet hordoz, de a jelenetek mindhárom táblácska együtt értelmezésével ad jelentős felvilágosítást arról, ami több ezer évvel ezelőtti ember gondolkodásában is alapvetően olyan, mint amilyenek mai nap emberének gondolkodása.

Isten négyzet alakú bölcsességéből cresszkedik le a lélek az

FÖLD ÉS ÉG

Föld és az ég egyesülésének mitikus megszemélyesítője a földanya, és a napatya, amikor maga a nap termékenyíti meg sugarával a földet. A mag szóban is benne van, a ma a föld, a g az égi sugarat jelzi.

A magyar néphagyomány fenntartója a „ma-úr-i-a” ban Móriában egyesíti, a hármasságból az anyát, csak a patrióta-gondolkodás veszi ki az anyát a Szentháromságból, az anya ugyanis a lélekfogadó, lélekhordozó, átadó szent fiát szül.

79. ábra:

A szent lélek fogadása [38]

A nő méhébe fogadja a szent lelket, a nő eltüntetés az ősiség gondolkodásából, a magyar néphitből nem sikerült, sem a reformáció, sem az ellenreformációval. „Üdvözlégy Mária”-nak megmaradt imádsága „malasztal teljes, áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus”.

MAGZÓ, MAGÓRZŐ, MAGÚR

A CSALÁD FONTOSSÁGÁBAN AZ ÉLET

Ezt az egyesülést, az emberi szemérmesség a megszemélyesített, növény és az állat-szimbolika viszi tovább, egyesítés az életfával gyakori az ágaskodó állatok, a másik táblán is érzékelteti. Kiválóan érthető magyar nyelvünk szerit e nevek mindegyike a nemző a maghozó, a magörző. Az egy más dolog, hogy tudományosságunk egy idő után mindent valakitől átvettnek nyilvánított, ezért már népvünk sem tudjuk mit jelent *magyarul*, értelmezgetni kell, holott magunkat, magnak, azaz mindig *magurnak* neveztük, a honurak pedig *hunúrnak* mondták magukat, amikor egyesültek, akkor lettek magi urakká, *magyarokká*. (Figyelmeztetés: megszólító szavunk: úr, uram.)

És hogy mi magelvetők vagyunk, ezt Tatárlakán is tudták már, de előttük a még a sumeroknak is, hiszen korban előbbi, mint egy ezer évvel korábbi a tatárlakai lelet 7000 évet datál. Ahogy a víz sem mosta el a tordosi korongocskák mindegyikét, ahogy mondja az írás a „víz szalad, de a kő marad”, némelyikén a jel az írás üzenet, az ősanjáról ősapától szóló üzenet.

80. ábra:

Madaras és sumérföldön Kiengiraban, ahol az égi magok fogadása után összeáll az életfa, rajta a madár, alattuk még a vizek hullámoznak. Szemúr növekedő íve, és a nyolcszirmú rozetták az ősi spirálok az élet kapuját őrzik. A tatárlakai korongon nemző ágaskodó állat az életfával, ennél világosabban jelöli a másik tatárlakai tábla, hogy hasonló mondani valója van az utókor számára, mint Mezopotámiában is volt. [40]

A tér ősi magvait az égi madarak szórják, ma-da-úr, madár nem véletlen elnevezés. A korongon lévő értelmezést megelőző magyarázatok, melyek napjaink népi életfáihoz vezetnek, pontosan azt tudatja az ősi velünk, amit a nemzésben fontosnak tart, az őseket tisztelni kell, hiszen ők a túlvilági élet emelkedettjei, ősi magasok, magősök, a mennyeknek országának lakói, hozzájuk a madarak, madarak repítenek. A sólyom, mint lélek madár, igen fontos a magyar szimbólumvilágban.

Magok oltalmára épültek a templomok köré az erődvárak, palánkok, kisebbek, nagyobbak várak, úr uruk, városok, védelmének úr örnek való értésére Novotny Elemér hívja fel a figyelmet, mit sem jelent tehát a magur, mint maguk őrzése védelme. A padár, bíró padur, jogvédőt jelent, aki úr és pados az urpados, méltósága kiterjed az utódokra az árpád házra. Ez a jog tehát már a szemurak az égből kapott magvak védelmében, a napisten védelmében állnak, de a levegő, En lil.

Őn lél, en lél, önlélek, (sajátlelkű, önmaga lelkű) „LÉL kürtje védelmében is”, ugyan úgy, Enlitt (önmagából lett asszony), (szűz anya, mindnek szülőanyja sumerben Anu, a Szűz szülőanyja ANNA), (kinek nevét a palóc hagyományból ismerjük, helynevek őrzik Gilitka kápolna, Szent Anna kápolnájának névadóját, az égi lét anyjának nevét Gilitkának mondja. Helynevek

őrzi a lét a születés helyeinek nevét, Litke, Litka, Fényeslitke őrzi. 1700-as okirat Litt-ké-nek írja Fényeslitke nevét Littké, lét anya életanyaként értelmezhető, s ad védőszentsége a helynek nevet, temploma a Boldogságos Szűzanya tiszteletére szentelték Fényeslitke első templomát). A fényes jelző valószínű jelenési helyre utal. Bár egyetlen jelenés sincs feljegyezve, szűk családi körben három jelenésről tudok.

ENLIT: Vízistennő, a tudás istennője, aki a vízözön után a földet körbeutazó Csaba segítője, ezüsthajú, bölcs öregasszony képe már teljesen elhalványult, inkább a sumer istenségeket ismerjük, a sajátunkét feledjük.

81. ábra [40]

Égistennő párja Ea, Enki földisten, Erős EROSZ-BAN AZ ERŐNY, az energia, élet és anyai Inana, ÖN anya ős szűz, a szerelem Istárjában, ÖSTÁR (élet tárolója a mag, istenek életörzők égi österéből származó mag. Az élet tápláló nap, fény megszemélyesülései az ősi istenek, de láthatjuk személyesen is a „Napbaöltözött” boldoganyában is és az ő napfiában is, a fényfiában látható a megtestesülésben. Az, hogy az ösgondolkodás elválaszthatatlanul benne van a magyar nép gondolkodásában, a négy őselem tiszteletén túl, a működtető isteni akarat is megnyilvánul. Az ősi hitvilágban szó sem lehet „egyistenben gondolkodni”, hiszen istenségben több a megnyilvánulás, több az isteni megnyilatkoztatás, közvetlenebb isten és ember kapcsolata. Életen túli világ is ország, hiszen a mennyország, nem egy tulajdonság, hanem minden tulajdonság hazája, a hazatérő lelkek otthona. S ha a tulajdonságnak neve van, azt a magyar meg is nevezi az ős térben, tárban, magtárban, néha bizony kecsketárnak is nevezheti, ami megmaradhat dülő névben.

Ezt vissza is tükrözi a hely nevének elnevezése alkalmával, hiszen minden helynév emlékeztet, tisztelt védelmezőt lát abban, aki az égi mezők világából is védelmezhet, ez az ősök tisztelete, nem mágia, varázslat, hanem az örök élet reménye, ami meg is valósul az úr védelmében lévő ősökön keresztül. az utódokban. Ezért fontos nem csak a test, hanem a földi, megtestesült lélek gondozása is.

Magvetés

Álmos magvetése Vass Albert nyomán, mely mesében Álmos szánt, átadja a búzát fiának, Árpádnak, vesse el. Legelső, legfontosabb mozzanat a hazába visszatérőknek a mag elvetése. Nos, ez kizárja az állatot legelőről legelőre terelő kóbor nomád képét.

Az égiek parancsát teljesítve Álmos küldi fehér táltos-lovát a túlvilágra, jelentse odaát a fentinek mit végeztünk eddig. Ő a fenti hatalmas mása, almása, a fenti, fenni, fény, fény, örök-létű atya földi helytartója, helyettese.

Mindez pogány gondolatként éli meg a keresztény hittörténész, Vass Albert gondolatai számára eretnek, hiszen ő a hittudós elkötelezett az egy isten hitében.

Hiszen a földön túl is van világ, heted–hét ország, ennek reális ábrázolása az univerzális világ, a mennyország, a mennyezetkazetták elképzelt világát mutatják be. Az amulettek előképei egymás kiegészítői, a sumer világban már ismert, szótagolvasatok, ősi szimbólum rendszerű értelmezéssel olvasható. Százszázalékos olvasatok nem lehetnek, minden jelenség ugyanis az egyén felkészültségi szintjének megfelelő gondolatiságot fogalmaz meg. A dogma csak egy megoldást ismer. Égi eredetű üzeneti értékkel a szimbólumokon keresztül lehetséges, jelképes világlátáson keresztül a már ismert mondavilághoz kapcsolni az ősi üzeneteket. Ami nem függ a nemiség anyai vagy atyai elsőbbségétől. Mert nem csupán férfi ősből, hanem a nemiségek együttesében gondolkodik

Több ábrán láthattuk, a rombuszok az anyaság ékei, kötik össze a boldoganyákat az égiekkel, A szűzanya kapuja, kupája. „Ma” földanyát földi helyén madán, madonna, mamát, Máriát a matériával, a földdel, Mátrával, mint matrónával földrajzi elnevezésekben is megtaláljuk, ahogy Tátra az atya úrral, mindez karjaik a karral patronált, karoló apa területe, apa Fatra, Kar pát KARRAL PATRONÁLT, védett földrajzi nevekben őrző védő szerepkörben jelenik meg. Összefügg az őstér >< Istár, istáp, ispán, asszonyával, apjával, a szerelemmel, a föld és ég Nagyboldog asszonyával, Anuval, Űő (összűz), Annával, a legfelsőbb asszonyi mivolttal, mint az ATYA URUságával, az országgal..

A 78. ábrán látható tatárlakai korong, mellette másik két négyszögletes tárgy, amelyiken az anyai szimbolikát, boldoganyai szimbolikát, a rombuszt is mutatja. Ez is bizonyítja, nem véletlen e képelek sora, ezeken a tárgyakon, bár 7 ezer évesek. Ez is megmutatja, a szimbolikus képek értelmezése után, hogy a rajta lévő írás nem más, mint üzenet. Az ősi üzenet fontos számkra, hiszen a megfogant utódnak az anyán (ősanyaképe a szülő anya szimbólumán keresztül), ami a rombusz, ugyanúgy a szentlélek szimbóluma is nem más, mint a szentlélek fogadása, itt a tatárlakai amuletten is, a tisztaszobában történik a születés szertartása, és a ravatalozás szertartása. Halálakor ebben a szobában ravataloznak, innen távozik a lélek a szentlélek kapuján, kupáján keresztül, a búcsúztatás, a lélek útjának ima által való megtisztítása virrasztás idején. Együtt van az urna, a halál szimbólumával. Ott van a kehely felett, mint kapu, mint kupa. A rombusz kebel fölött viselt jelkép, szimbólum, ami a későbbiekben nyakban viselt ék, ékszer. Az ék alak ékessége az ékszer szavunk bizonyítéka.

A három tatárlakai írásos egymástól nem eltérő gondolatiság, hanem egymásból következő gondolatiság, mely szimbólummal adja vissza a szóképeket egymásba illeszhető módon. Ezen a táblácskán a bal alsó sarokból indulva van egy rovás t, a tér fogalomjele, ami fölfelé magot szór, ott fekvő életfa magvai átszállnak a lukas szegmensbe, ott álló fa, és egy állatka feje van, tovább repülve a harmadik szegmensbe, nyakba akasztható rombusz a boldoganyaság jelképe, és az urna jelképe világít rá az élet körforgására.

82. ábra:

Fényeslőkén talált cserép nyakék-medál. Petőfi utca fotó L. B.

Ahogy ez a rombusz is boldoganyas nyakba akasztható, viselhető éke. Ilyen formában az emberi védelem, védelmező az ősihez vezethető tisztelben nyilvánul meg, ahol az Istár istennői szerepkör, az életfával együtt, az oroszlánokkal együtt az élet fogamzásával a befogadó, és a bevívó, nemzés, a nemzett általános ősi jellegévé válik (gondoljunk Istárgomra, Esztergom jelentőségére a magyar szakralitásban). Esztergomi jelképen az oroszlán mellett Istár Istennő fája, életfája van, rajta az oroszlánon négy ék, és az oroszlán tomporán a nyolcas szegmensű rozetta, a nyolc boldogasszonyi tulajdonság szimbóluma.

De az efezusi kebeles istennő, szintén viselője a rombusznak, mint némely képeken Máriának is van ilyen rombusz nyakéke.

Az esztergomi oroszlán életfával, ezt az életfát őrzi az oroszlán, ez az életfává átlényegült Istár, aki ha ágából szakajt valaki termékennyé válik, gondoljunk Etana sumer királyfi égi útjára.

82. ábra [41]

83. ábra

A korsón látható alak az életfának ágát tartja kezében, amit Istár országából hoz. Etana útjára emlékeztet a korsón körbefutó jelenetsor. Egymásutáni jelenetsor égi utazásra, Istár istennő égi országába, küzdelmére, útjára emlékeztet a „nagyszentmiklósi kincs” egyik korsóján, ott is a naphajú oroszlán, le kell győzni a kígyót, hej de sok próbatevő mese alapja.

84. ábra [41]

A növényi és állati szimbolikák ezt örökérvényűvé teszik. Hogyne tiltakoznának a nemteleknek ez ellen, neki se legyen, ha már nekem nem adatott meg, ilyen ősi múlt, bár ha utánanézne, lehet, hogy ő a nemesebb, mint ki annak tartja magát. Elfogadás kérdése, hogy mily módon tartozom a nemzethez, hiszen a népnek tagja vagyok, ezáltal akár nemessé is válhatok.

MIÉRT FONTOS A 21. SZÁZAD emberének a nemzeti tudat? Miért nem tagozódunk be az UNIÓBA? Ennek feladása árán mit kapunk: nyelvet, gondolkodásmódot nem lehet feladni, mert a mai gondolkodást a pártoskodásban az ígéret, mit kapunk szava a fontos, nem az mit

teszünk? Milyen silány absztrakt világ az, ami ez után ránk marad? Mert családi hagyományok azt követelik tőlünk, hogy ami több ezer éve fontos volt az őseinknek, azt tisztelni vagyunk kötelesek. És azt vagyunk kötelesek megcselekedni éppen az élet törvénye szerint, az ősök tisztelete szerint, tisztelve mások belső hitéből származó ősi képét, nem csak a magunkét. Azért, mert csak ez őrzi meg a nyelvet, a nyelv pedig az igaz gondolkodás képességét, a kifejezőképesség színvonalát. A magyar nyelv régiségét, kapcsolatát a kultúra első írásos nyelvét, a sumert szerkezetében nyelvtanában a ragozó jellegében őrizte meg éppen a ma magyarnak mondott nyelv, benne a hangzók kevesebbet változtak, gyökei megmaradtak, ezt vagyunk kötelesek tovább vinni, mert már a sumer műszaki tudományok olyan ismereteket örökítettek ránk, amit ápolni vagyunk kötelesek, ahogy ezt Bobula Ida tanácsolja nekünk. Ezért még sok feladat vár ránk, mit be kell, be fog tölteni a jövőben az, ki a tudományok világában dolgozik. Ha megmutatjuk a világnak, milyen kincsünk a mi nyelvünk, értésével az emberiség szolgálatában állunk. Mert embert szolgálni annyi, mint Isten teremtett lényeit, az isteni munkát, isteni művet tisztelni.

Megszületett már a kis szivárvány, ahogy ezt az unokám mondta is anyjának – te vagy a nagy szivárvány, én a kicsi szivárvány vagyok.

Nincs jogunkban, hogy a szimbólumok világát megtagadjuk, utódainknak ne adjuk át. Azzal, hogy az ősi gondolkodás megértésére hívjuk fel a figyelmet, hisz a gyerekek igen is fogékonyak az élet teljességét megmutató szimbólumokra, melyeket a természetben maguk is megtalálnak saját maguk, és embertársaikat gyönyörködtetve, telve a bizalommal, nem az elől elkullogva másokat lesve, irigykedve, nem értve, az most minek örül, miért örüljek annak, nekem mi közöm van mások öröméhez, ne talán sikeréhez. Szeretettel közelítve mások munkálkodását tisztelve eredményesebbek lehetünk. Megértéssel kezelve néha eltérő gondolatokat is, hiszen ezerféleképpen fejezhetjük ki magunkat.

Gazdag érzelemvilággal rendelkezünk, felfedezhető mindez az ősidőből származó hagyományban. Sok dolgot ismerünk fel régi tárgyakon, szimbólumaiban, fontosak ezek a felismerések, üzenetek. Ezért kell feltárni, van értelme a régészeti munkának.

Ugyan ezt kell tenni nyelvünkkel is, feltárni, ahogy az ősi múltat, de erre, csak az a nyelv képes, amelyik a legtöbbet őrizte meg abból az ősi nyelvből, aminek létezését több jeles tudós ősnyelvnek mondta, támogatta, mint Josef Kranz is.

Az újabban kialakult nyelvekkel szemben, nincs erős flektációja (hangzóváltozása, hajlítása), hanem gyökérszavain keresztül őrzi az ősi hangok vázát, hangsúlyát a beszédben is e gyökre teszi, toldalékolását, a hangok fogalomképeire képes levezetni. Nem azért ragoz, mert a nyelvtan ezt előírja, hanem azért, mert a fogalom a fogalmazáskor a képvitelét képhez, jelképhez tudja társítani, és ehhez formailag illeszkedő írásjele van. (ezt tudja a rovásírás, de a népi és a vallási képi beszéd is, melyek a mese, rege, monda, ballada, költemény, ének, dal, de bármilyen kézműves termék). A szólások mondások, mondókák, példabeszédek, mely a szimbólumok népi mondavilágából merít, a modern ember sem nélkülözi, „a falra hányt borsó” esete, „a ne szólj szám, nem fáj fejem”, igazságai örökérvényűek...

Marác László ezt így fogalmazza meg:

A VONALAK nem csupán díszek a régi kultúrák edényein, hanem jelentéssel bírnak, kifejezői a természeti jelenségnek a használati tárgyon, majd szakrális tárgyon való megjelenítésben a víz, a föld, a hegy az ég, a tűz állandósult jelzői. *Ugyanakkor mindegyik az alapfogalom jelölője is. (Szintek mint vízszint.)*

Jelölője nem a sík, vízfelület, hanem a hullám, nem a jég síkja, hanem a hullámozó tenger adja a természet tulajdonságát a víznek, ezért a hullámvonal állandósultsága déli és nem északi ember fogalmában ilyen.

Úgy, mint a föld se a sík, hanem a kiemelkedésben látja az ősi képet, hegyekben, hármas halomban gondolkodik már a teremtésmítoszban is, ez akár a három halom, hármasával kiemelkedő hegy, földi őst, annak három fiát, a sikeres harmadik fiút, vagy a háromkirályt, három őst

jelképezi, ahogy rege és mesevilágunkban él. Nem hullám, hanem síkból való kiemelkedéssel, AHOGY CSÍKSOMLYÓN a Nagysomlyó is három hegynek látszik.

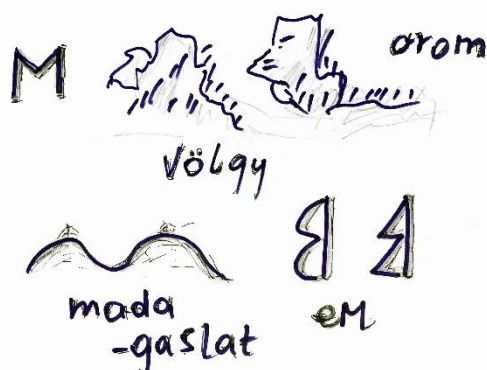
A SOMLYÓ, sólyomhegyek elnevezései nagyon gyakori, mint Máriaradna mellett is a Lip-pai vár, Sólyomvár. Jerusolima pedig, Jeruzsálem régi neve. (Fényeslitkén a zsidók temetkezési helyét Zsályom-hegynek nevezték.) Milyen büszke öröm tölt el, hogy az a háromezer zsidó ember, amikor kiköltöztek magyar hazájukból az ígéret földjére, Jeruzsálembe, nem felejtették el honnan, hitközségük nevét, ugyanis ahonnan elköltöztek, annak a helynek nevével nevezték el, megtartották, mint ahogy magyar anyanyelvüket, ezt iskoláikban ma is tanítják gyerekeikkel. Ugye a hazaszeretet megnyilvánulása az, ha valaki tudja, zsidó vagyok, de magyar is, mert Békéscsaba, Szatmár, Ungvár, Budapest elfeledhetetlenül ott él a nemzettudatban, ki tart régi hazája emléke sok esetben meg is tartja második hazaként, az új haza mellett. A hit közössége tarthat fenn, érzelmi kötődéseket, bárhol a világon. A Magyarországon, magyar kultúrában élt zsidók, tudják miért fontos a héber, és miért fontos a magyar nyelv ápolása, mert a magyar nyelven gondolkodni annyit jelent, hogy megértem vele a világot apró rezdülésein keresztül, mert a magyar nyelv kifejezőképessége rendkívül gazdag annak főleg, aki azt, anyanyelvi szinten tanulta. Ahogy a csángó is mondja csángó es vagyok magyar es.

épségében, egészségében képes létezni. (És ahogy látják, a rovásírás fogalomjelével voltunk képesek, most már az olvasóval együtt, erre a kérdésre is felelni. Látható volt az n), mint a növekedés formai jelének fontos szerepét nyelvünkben. A hold növekedésével érzékeltetni lehet, a természettel kapcsolja össze fogalmait, alkotva meg írásjeleit, jel alkalmazásával, mint más fogalomjellel, más alkalommal is, e könyvben, az organikus gondolkodás jellemzi. (A Lip-pai Bertalan által írt írásokban, ahol a rovásírás fogalomjeleire hívja fel a figyelmet, e logikai út vezérelt.) A régi és új szavak értelmezhetővé, válnak ehhez képessé a rovásírás fogalomjelei, vezetnek el. A szó régi értelmével, tételével nem kell a „náció” szóból levezetni a nemzet szót, mert nyilvánvalóan magyar értelmű gyöke a nem (n, növekedő, em—ember), és eredetű szó, nemzöt jelöl). A nemzet képessége nyelvének képessége, mennyire értjük múltunkat, az attól is függ mennyire értjük a mindennapi használt, és a már csak kódexekben a nép régi rétegében használt, úgynevezett szótári alakot, ha nem vesszük figyelembe az úgynevezett elfeledett szavainkat, nem érhetjük meg az ősnyelvet.. A nyelv újraértelmezésének lehetősége a nyelv elemezhetőségének, képes voltának látása gyökértől a fa lombozatán túl, égi magasokig való értelmezhetőségének kérdése (ahogy Makoveczi megfogalmazásban „összeér a föld és az ég”). Minél több elemből vizsgáljuk a nyelvet, annál több, picike, rejtőző, fogalomhoz jutunk el, immáron az írás, a rovásírás fogalomjelein keresztül is. Segítség ez a nyelvészeknek, (hiszen kétségtelen előnye a magyar nyelvnek, hogy világosan tagozható, hangjai elkülöníthető, a hangzásban és leírt jelével, együtt is külön is, értelmezhető. A hang szerepe a gyökben sem véletlen, hanem meghatározott, a hang leképzése pedig, a fogalomjel szerepén keresztül igen fontos, hiszen a fogalom ősi állapotok felidézésére képes) nem tudnak ők se mindent. Az okosság képessége a nyíltság képessége, mely feltárja az ok, és okozat közötti különbséget (más), különbséget (jobb, a gép nem érti a külömb = jobb, külömb> más, elkülönülő).

A nyelvben megtartott sajátosságok a szimbólumokkal együtt világítanak rá az ősi hagyományra. A könyv fejezeteiben hivatkozások találhatóak a nyelvi és a tárgyi emlékek hozott vagy őshonos voltára figyelmeztetnek. Itt most egy dicsőséges, fényes, Fényeslitke 4000 évre visszanyúló múltjának tárgyait mutattam meg az előbbi fejezetben, a fizikai valóság és a szellemi élet viszonyában, ugyanis mint a 100. évében járó Patay Pál régész fogalmazta meg: „intenzív mezőgazdálkodást folytatnak” 4000 évvel ezelőtt. Fontos összekötő láncszem, a folyók alföldi terében onnan terjeszkedő, éppen az intenzív mezőgazdasági kultúra egyik helyszíne. Aminek kiértékelése nem vonatkoztatható el a ma is élő ember őseinek tekintem, tehát az őseim teljesítményét tisztelem bennük is, és minden itt élt, és alkotott elődeinkben.

Gondolatok, SZIMBÓLUMOK

FÖLDSZINT SÍK ÉS EMELKEDÉS

85. ábra:

A három, mint három hegy, benne van a magyar halom, orom, domb, miben a közös kifejező az -om ilyenformában változatlan, tehát egy szótagú gyök, gyökök az alapfogalom gyökei.

Ebben az alapfogalomban a m jelenti a földet, megy> megye, mada, de még a matéria is, mama,

az anyag pedig, csak a magyarban anya, melyben az any, a g vel az ég fogalommal együtt anyag, földanya növekedése az éggel együtt a lélek kapcsolatában van. Ilyen formában hite szerint a földanya, anyja az embernek. Miáltal mindenek szülője, őszanya. Ha tehát a szimbólumok összefüggnek, ilyen formában kereshetjük, az ősi összefüggéseket az írásban is, a fogalomjelekben.

...Az ósumér írásban volt egy hieroglifa: , amelyet két szóval olvastak: „kur” — hegy, „kir”
 Az ótörök betu-hieroglifa — jer — föld (néhány feliraton — jir), nézetem szerint az ósumér
 — sany — kínai hieroglifáit (In korszak, i. e. 15. sz.), — sany — (i. e. 1. évezred) az
 egyiptomi hierog-lifával — skim — (domb, idegen ország). Szerkezetileg a kínai és az
 lata el is veszett. Ám kiegészült egyébbel — a vízével. (A föníciai hieroglifa — „mum” — vizet
 jelentett, a vonal nélkül pedig „sin” (fog, hegy?); ők már megkísérelték, hogy egy jelből

86. ábra:
 Olsas Szulejmanov szerinti sumer, ural-ajtáji, türk jelek

HÁROM HALOM

^^^
 +
 ^^^
 †
 ^^^

Három halom, három halom és a hely, három halom, mint három ős egyesítése, bizony ez a jelképi értelme a címerünk hármashalmának.

hettita	székely	hettita	székely	hettita	székely
					
					
					
					
					
					

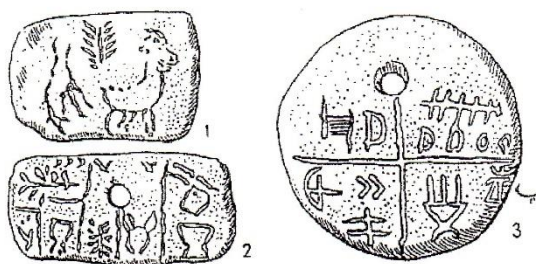
87. ábra:
 A hettiták jelei [42]

Óstörténeti szempontból mér-
 földkönek számít a 2012-ben
 készült film a kulturális mi-

nisztérium kérésére. Rózsa György kommentálásával a film kosztümös színészekkel mutatja be a világ első régésznojét, Torma Zsófiát, aki Tordostól Tróján át, a Mezopotámiai kultúra felé nyitja meg az utat, nem csak a nőknek, hanem a világ legnagyobb tudósainak is példát mutatva a kitartó, következetes munkásságával. Követték őt jeles hölgyek, mint Bobula Ida Tomori Zsuzsa, Telekiné Kovács Zsuzsa, Érdi Kinga, Czeglédi Katalin, Aradi Éva, Hankó Ildikó, Friedrich Klára, Fehérné Walter Anna, Marton Veronika, Obrusánszky Borbála, és sorolhatnám még a kiemelkedő munkásságú, a női nemet képviselő kutatókat.

TORMA ZSÓFIÁT követőket az elismerés nem minden esetben érte el, a tisztelet nem mindig övezhette hazájában, mert a magyarság őstörténetének útját más irányból közelítették meg, keresve más utat, mint a hivatalos. A régészet és nyelvészet összefüggéseit sem megkerülve, nem csak a finnugor nyelvészet útján hanem délebbi tájakat is figyelembe véve nagy szorgalommal vizsgálták. Többjük egyetért a nagy előd, Torma Zsófia korszakalkotó megállapításával, amit még ma is csodálat övez, előrelátó munkássága miatt. Felismerte az addig el nem ismert, fogadott kutatók igazát is, mert olyan barátja is volt, mint a Tróját feltáró Schliemann. Munkásságának világraszóló eredményéről Amerikában is hallottak (emigrációban élő Kossuth levélben üdvözli munkásságát, Torma Zsófiának).⁴¹³

Torma Zsófia régészetben elért, korában elismert, majd elhallgatott eredményével az írás keletre megalapozta, de sajnos nem követték az elsősorban Mezopotámia felé mutató irányvonalát, mégpedig úgy, hogy annak oda-vissza útja van. Tordostól nem messze, Tatárlakán is még korábbi korszakból, írásos korongot találtak, ahol fényes bizonyítékát találták meg már Zsófia halála után. A régészek Vlassa román régész nyomán vizsgálódhatnak Kolozsváron, a kétségtelen kapcsolat bizonyítékaként a sumer írással párhuzamot mutató agyagtárgyakon. Ez a korong azonban megelőzi a mezopotámiai írást, a sumer írást, mert a kormeghatározás idősebbnek állapította meg. Ugyanakkor egyezésekről is lehet beszélni, ami a székelyrovás jelekben is megtalálható.

A tatárlakai képrásos agyagtáblák (Forrás, 1981/11. sz.)

További emlékeket találtak a Kr.e. 2500-as évekből Tordos, Vinca környékén és a Balkán más részein is. A képrásra utaló jelek jórésze alaki egyezőséget mutat a magyar rovásírás jeleivel.

	tatárlakai mezopotámiai	tordosi székely
1	☞	☞
2	D	D
3	###	###
4	•	•
5	☞	☞
6	☞	☞
7	☞	☞
8	☞	☞
9	☞	☞
10	☞	☞
11	☞	☞
12	☞	☞
13	☞	☞
14	☞	☞
15	☞	☞
16	☞	☞
17	☞	☞
18	☞	☞
19	☞	☞

Kárpát-medencei és mezopotámiai írásjegyek összehasonlítása (Varga G. i.m. 147. o.)

88. ábra: Jelek összevetése a korongról [42]

⁴¹³ Hoffman Rózsa tevékenységének látható eredménye, hogy a nemzeti tantervbe kerüljön be a rovásírás is, hogy az eddig elhallgatott történelmi igazságok nemzeti érdek szerint, a valóságnak megfelelően taníthatók legyenek. Ma már tudjuk Hoffman Rózsa még nem vezette be a nemzeti alaptantervbe, más fórumok is kérik már a közoktatásért felelősöket ez irányban, hiszen nem ördögtől való a rovás ismerete, csak egy új gondolkodás nyíltságára jó orvosság.

89. ábra:

Imdugud, Istar madár alakja a két oroszlánnal, ami a továbbiakban az „esztergomi oroszlánok”-ig vezet, amiről Novotny Elemér írja

„IS-TAR-GA-MU = Istar háza, vagyis temploma. Istar istennőnek régebbi nevét is őrzi.

90. ábra:

Inana[41]

Dunapart, NANA, PÁRKÁNYNÁNA szemben éppen Esztergommal. Helytörténet kutató révén mondhatom nincsenek véletlenek, ősi szavainkat leghívebben éppen a helynevekben találjuk meg, erre mutat rá, hogy akár a közel-keleten található helynevek nem csupán a honfoglalókkal érkezett, hanem a mindinkább délről folyamatosan érkezők kapcsolatrendszerében van. Így mutat rá a pálosok eredetére, az hogy van kapcsolat az őskeresztényekkel, akár Egyiptom, akár azon túl, Etiópiáig menő kapcsolatai a kereszténység múltja, ahova a rovásírás jelei is mutatnak, nem csak térképi értelemben

Ábra az AXUM- mi vagy föníciai írás.

„Életbiztosítás”, holott az illető, halála után fizet a biztosító.

Hal és csali – Haláleset üzlettel, a csalás fortélyon alapul.

Ügyfél valóban fél az életére játszanak, a profit érdekében (valójában az ügy nem tud félni, az fél, akire rászóznak, a másik fél, a valamire rászédett: ügyefogyott, balek, balság. Ha vigyáz, megfontolt, jóra való, balság, balgaság és jobbság jóra való, jobb ágyból származó jobbágy, Kivéd ma? Milyen hat-óságunk van ilyen hat-alma (almáskert), hatalma, ki véd hathatósan,

óv-(h)atosság, óv-atosság, óvhatóság, óvottság. egymásnak ellentmondó szavak, a fogalmak fonákja, fordítottja.

Ma már, bármilyen ügyet intézünk, hatóságtól függünk, félünk, ilyen formában vagyunk ügyfelek, és nem úgy, ahogy kellene, a teher fele az ügyintéző, és a kivel az ügyet intézi, az ügyfél, nem el-intézi, intézi, hanem egységben teszi, az ügy érdekében nem az ügy fél, hiszen az ügy mitől félne? A személy érdekében van az intéző, ügyintéző. Rossz szájíz, mondja egy mondás, keserű a gyümölcs, igen manapság nyakra, főre ezt hallja az ember, nem kéne. Tiszta szó, tiszta erkölcsöt akar, mindenben azt akarja a magyar. Mégis csal, becsap, romlása, mint a gyümölcs. Erkölcsben tisztaságot, tisztességet, tisztséget, tisztelettel akar, de ő nem az, nem a más szennyesét mossa, máséba piszkít. Micsoda szövevény. Ki maga után takarítana, ha hagynák, ha nem írnák elő, melyik kezébe vegye a seprőt, hogy milyen seprőt akar, használhat saját

portáján belül. Ha esze van a magyarnak, nem engedi meg, hogy előírják neki, mikor mehet elvégezni a kis dolgát, s hogy hova. Ilyenkor érzi az ember, mindaz, amit a fentiekben íródott, elavult, semmi értelme, más világot élünk, és valóban, mert nem egyedi, más népek is hasonlóképpen gondolkodnak, ha megírják saját képességük történetét. Mindenki a sajátját, és nem a más történetét. Ekkor értenék meg, mit lehet elvenni, mi a másé, mi a más, amihez semmi közünk. A rablónak persze mindenhez van köze, az mindig a máséból élt, ő így más, mint a többi ki évezredek kínjával dolgozott bízván jobb lesz holnap, apja összehordta, rabló elrabolta. És ez így volt és azt hiszem így is lesz. Ha saját joggal élhet a nemzet, csak akkor maradhat fenn, ha lesz még valamije. Vigyázzunk a joglító tisztánlátó emberekre, ha őket többséggel védjük, ügyünket jól képviselik, a fel–hat–al–ma–zás, isten országának hat almáskertjéből származik népi hitünk szerint, kapják az almások a fentiek másai, az ország almáját, az uralkodás-jogarát, ezért hatalmasok, hatalmasok, mert isten hét szintjéből a hetedikre, ahol élünk, érkezett az hat almáskertből a mag, hogy a hetediket is megszentelje. A kertek őrei ezért hatalmasok, kik tisztelettel vannak egymás irányában, istenben emberben saját maguk képét látják. Minden irányában jól viselkednek.

Hiszen Isten gyermekei hat almáskert gyümölcseinek magvait képviselik viseletben, tisztességgel, tisztasággal. Így van értelme a magyar nyelvnek, ha az az isteni igéből származik, így van képessége a magyar nyelvnek, ha Isten szándékát képviseli, így lehet képviselni a magyar nemzetet, mely örökidőtől nemzett. A magyar népet, a bor átváltozásának képességén, a hon lélekemelő képességén, a mag örökletességén, egy hazában lehet elképzelni, ma -egy- úr -us-ág-ban, az úr országában, Magyarországon.

Ez az ország a Bobula Ida által említett északi Média, a görögöktől északra? Alinei könyvében olvassuk: „e népek egyébként szükségszerűen Délkelet-európából származtak. Tehát a magyarok mindig is ott voltak, ahogy Krantz idézetéből is feltételezzük.” – Aki a Kárpátokban jelöli ki a magyarok eredetét. Mindez a jégkorszak utáni délről északra terjedés egész Európában, az Urálig is igaznak vélhető, mint a mezőgazdaság gyarmatosainak terjedésében elfogadott lehet, lehetne már hivatalosan is, ha ez irányú kutatást nem kezelnék tabuként.

ABC TÁBLÁZATOK

◊◊Y4H4ΛX4Y ↑X4

Characteres Siculorum

<i>Alpa</i>	<i>Pappa</i>	<i>Pici</i>	<i>Arpa</i>	<i>Umb</i>	<i>Marra</i>	<i>Abi</i>	<i>Alina</i>	<i>Colui</i>	<i>Pohu</i>	<i>Puin</i>		
4	4	4	4	4	4	α	4	4	λ	λ	A	
X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	B	
И	↑	↑	4	4	↑	4	↑	И	↓	↓	C.	
↑	И	И	Λ	4	И	И	И	↑			G	
f	+	+	f	f	+	+	+	+	q	7	D	
⊗	⊙	⊙	⊙	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	X	ε+	E	<i>Long</i>
	⊙			⊙		⊙					E	<i>Proc</i>
⊕	⊗	⊗	⊗	⊕	⊕	⊕	⊕	⊕	v	v	F	
Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	P	YX	G	
‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	‡	.		GX	
⊗	⊗	⊗	⊗	X	⊗	⊗	⊗	⊗	*	X	H	
†	†	†	†	†	†	†	†	†	/	I†	I	
7	7	7	7	7	7	7	7	7			J	
◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊	◊		†	K	
Z	N	N	Z	Z	N	N	N	7	P	PY	K.	
Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	L	
⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙			LY	
B	4	4	B	4	4	4	4	4	φ	φ	M	
⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	Λ	Λ	N	
⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙			NY	
2	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	⊙	Λ	‡	O	
X	X	⊙	X	X	⊙	⊙	⊙	X			Ö	
E	E	E	E	E	E	E	E	E	B	B	P	
H	/	И	H	H		/	/		R	R	R	
	И	И			И	K	X	И		h	R	
Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	Λ	q		Sch	
/	λ	7	7	7	7	λ	λ	7		q	Sz	
Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	↑	7-P	T	
X	X	X	X	X	X	X	X	X			Ty	
⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	M	Ω		U	
4	4	4	4		4	4	4	4			Ü	
M	M	M	M	M	M	M	M	⊗		ψ	W	
И	И	И	И	И	И	И	И	И	⊥		Z	
ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ			Zs	<i>x. 62</i>

91. ábra:
Marosvásárhelyi kézirat. Kilenc székegy ABC

92. ábra
ból

Fig.	Son.	Pot.	Fig.	Son.	Pot.
1. Q.	e.	E.	10. A.	eg.	G.
2. T.	ed.	D.	11. ⊕	ef.	F.
3. H.	ets.	Ts.	12. C.	en.	N.
4. A.	etz.	Tz.	13. E.	em.	M.
5. X.	eb.	B.	14. O.	ely.	Ly.
6. Q.	a.	A.	15. F.	el.	L.
7. T.	i.	I.	16. ◊	ek.	K.
8. C.	eh.	H.	17. J.	ej.	J.
9. F.	egy.	Gy.	18. Λ.	es.	S.

Fig.	Son.	Pot.	Fig.	Son.	Pot.
19. H.	er.	R.	26. M.	u.	U.
20. Z.	ep.	P.	27. X.	ety.	Ty.
21. C.	ö.	Ö.	28. Y.	et.	T.
22. S.	o.	O.	29. Z.	esz.	Sz.
23. D.	eny.	Ny.	30. V.	ess.	Ss.
24. M.	ev.	V.	31. H.	ez.	Z.
25. S.	ü.	Ü.			

93. ábra: *Retegi István ABC-je 1743-*

Ordo	Polestas	Nomen	Figura	Ordo	Polestas	Nomen	Figura
1.	a	a	A	17.	m	em	⋈
2.	b	eb	X	18.	n	en	C
3.	c	etz	H	19.	ny	eny	9
4.	ts	ets	↑ A	20.	o	o	o
5.	d	ed	+	21.	ô	eô	X
6.	e	e	♀ ♀	22.	p	ep	F
7.	f	ef	⊕	23.	r	er	H
8.	gh	egh	Λ	24.	β	es	Λ
9.	gy	egy	=	25.	sch	esch	∨
10.	h	ah	ξ	26.	s	es	I
11.	i	i	γ	27.	t	et	Y
12.	j	ej	γ	28.	ty	ety	*
13.	k	ek	◊	29.	v	ev	∞
14.	k	ak	<	30.	ü	üv	M
15.	l	el	7	31.	u	ov	U
16.	ly	ely	⊙	32.	z	ez	B

94. ábra:
Kiejtés szerinti ABC

A SZÉKELY MAGYAR ÍRÁS

A magyar (székely) rovásírás betűi

4,1	a	á	3	m	4	a	4	du	4	nt
X	b	o	n	Y	es	4	go	4	si	
↑	c	nb	székely	4	nt	4	sk			
H	cs	D	ny	X	ab	↑	it	4	sm	
↑,↑	d	o	o	X	al	4	le	4	sp	
3	e	X	o	o	na	4	it	4	st	
⊗	f	3	p	H	ar	↑	nc	4	sta	
4	g	H	r	↑	art	4	ncs	4	oit	
#	gy	4	o	X	be	↑	nd	4	ti	
2	h	↑	sz	X	bet	4	ny	4	tye	
↑	i	↑	t	X	bo	4	nk	4	ul	
↑	j	X	ty	3	ck	3	ap	4	ur	
◇	k	4	ui	4	eri	↑	nt	4	va-	
↑	kg	X	4	da	4	os	4	rei		
4	l	M	v	↑	ders	4	resi	4	zajt.	

95. ábra:
Nagy Sándor szerint lejegyzett, ligatúrákat is tartalmazó ABC

Tizenkét hun-magyar alphabet Fischer Károly Antal

	I. Kéjvel	II. Kéjvel	Harmadyl	I. Kéjvel	II. Kéjvel	Gerle- jele	Ánoor- ma	Dal	Dobal	Vérsz- haly	Gal- mikiel	4
a, d	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	a, d
á	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	á
az	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	az
ca	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	ca
cá	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f	f	cá
ca	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	ca
cá	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	cá
ca	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	ca
ca	#	#	#	#	#	#	#	#	#	#	#	ca
ca	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ca
ca	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	ca
ca	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	ca
ca	◇	◇	◇	◇	◇	◇	◇	◇	◇	◇	◇	ca
ca	Z	Z	Z	Z	Z	Z	Z	Z	Z	Z	Z	ca
ca	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	ca
ca	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	⊗	ca
ca	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	B	ca
ca	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	ca
ca	G	G	G	G	G	G	G	G	G	G	G	ca
ca	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	ca
ca	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ca
ca	E	E	E	E	E	E	E	E	E	E	E	ca
ca	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	H	ca
ca	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	ca
ca	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	↑	ca
ca	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	Y	ca
ca	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	ca
ca	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	ca
ca	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	ca
ca	M	M	M	M	M	M	M	M	M	M	M	ca
ca	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	ca
ca	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ψ	ca

96. ábra:
Fisher Károly Antal szerinti hun alfabet

ÍRÁSOS EMLÉKEKBŐL MEGFEJTETT ABC-K

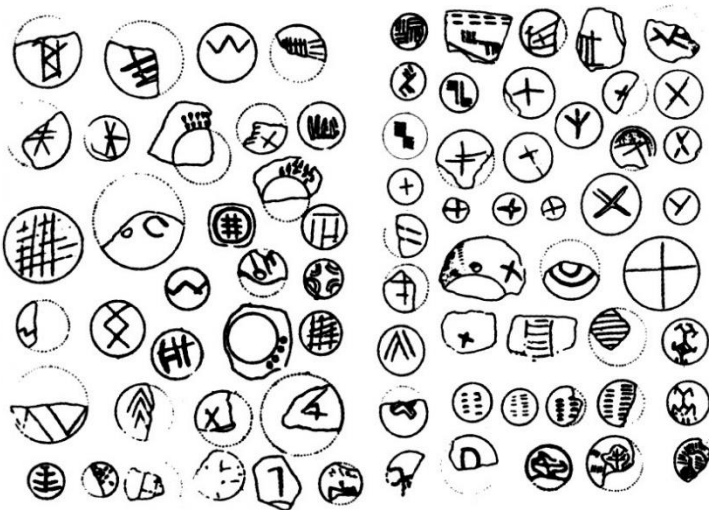
Rendhagyó módon az írás történetét a fent vázoltak ismeretében tesszük, így az olvasó a továbbiakat már nem az elfogultság látszatát keltő szerző nyomdokában járva olvassa, hanem ő maga is, megtévesztés nélkül el tud igazodni a történelmi háttér ismerete nélkül, csak az emberiség igen fontos alkotása, az írás megjelenési formáit illetően. Elfogadja már, hogy fontos szerepet töltött be az a nép, amelyikhez éppen tartozik, megismeri ősi gondolatait, fogalmait. Kiválaszthatja magának, mikor kapcsolódik össze a jel a fogalom útján, mikor válik kulturális mozgatóerővé, mikor romboltatik le, mikor újítja meg a társadalmi szükség, ennek kapcsán már ismerkedhet a történelmi háttérrel is, hiszen sok ok, következmény világosabbá válik.

ÍRÁSOS EMLÉKEINK

Először a Kárpát-medence legfontosabb írásos emlékeit vesszük sorra.

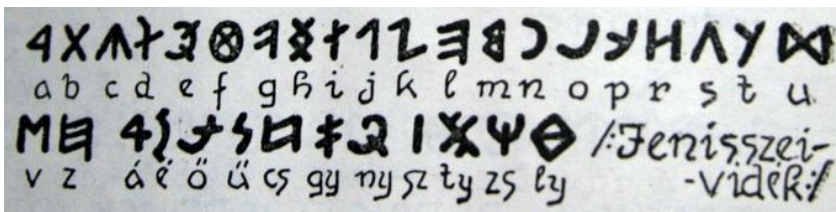
97. ábra:
Tatárlakai amulettek

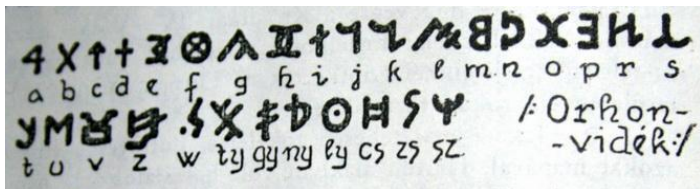
98. ábra:
Tordos, Friedrich Klára nyomán

99. ábra:
Szkyta baltatok

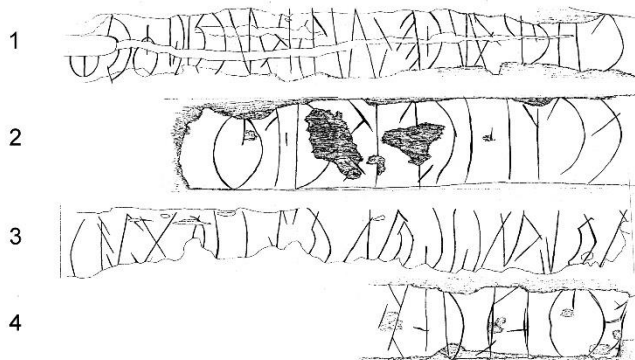
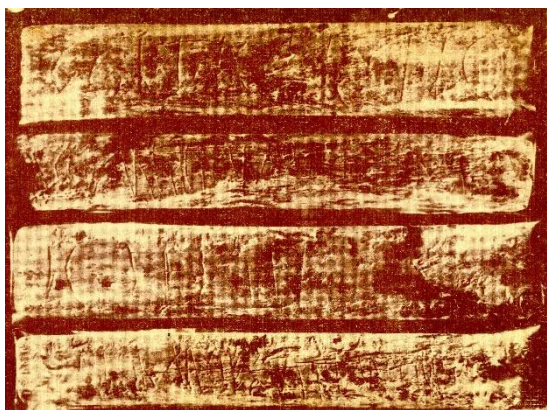
100. ábra:
Jenisszei-vidék

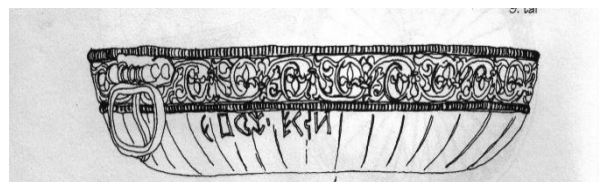
101. ábra:
Orhon-vidék

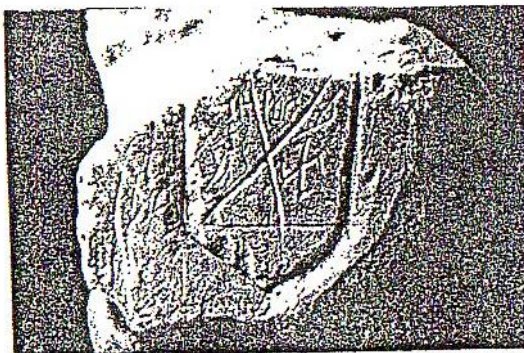
102. ábra:
Tászoki írás abc

103-104. ábra: *Szarvasi tőrtartó*

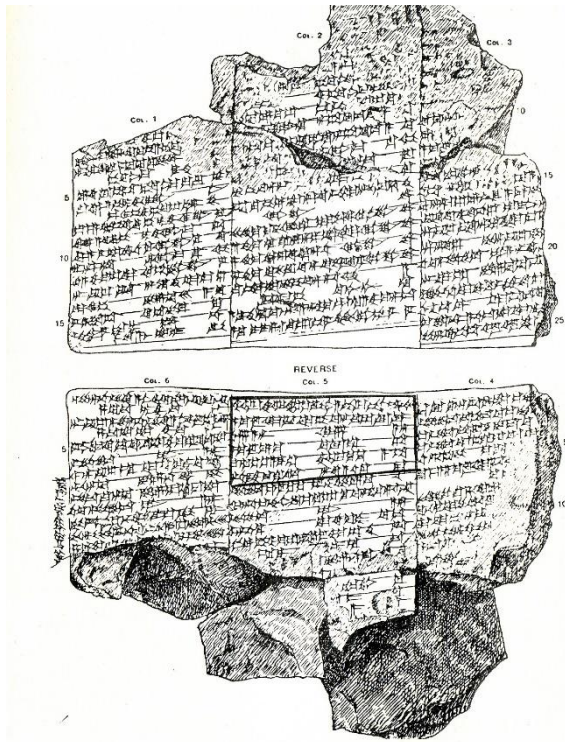

105. ábra: *Nagyszentmiklósi csésze, Pataky László szerint*

106. ábra: Pécsi kőbe vésett rovásírásos címerpajzs (1200-as évek vége)

DÉL-KELETI ÍRÁS

111. ábra:
Mezopotámiai ékírás agyagtablán a vízözön
leírását tartalmazza

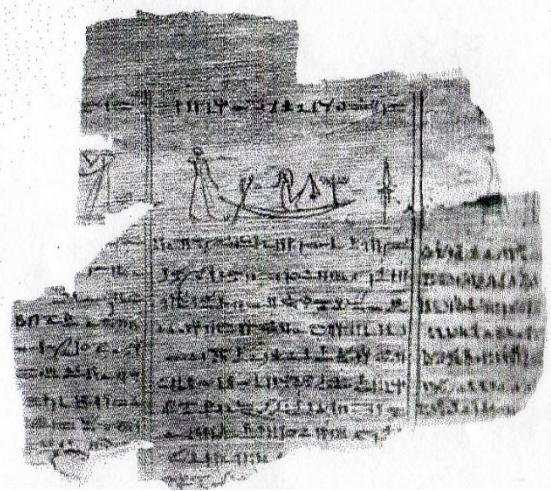
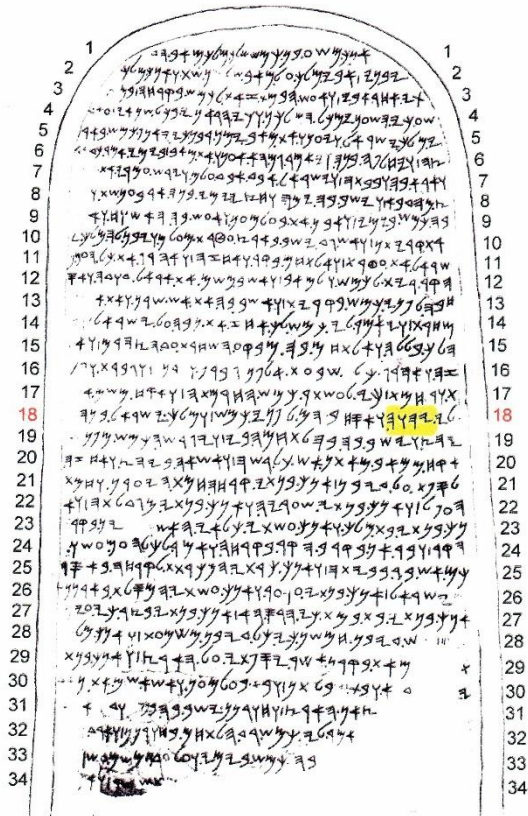
አኑሃ፡ለአሙ፡ወሰዳማ፡ዖዕቆብ፡
 ለራሱል፡ወደርኑ፡በቀሉ፡ወበ
 ክዩ፡ወዋድአ፡ለራሱል፡ክመ፡
 ወልደ፡እገቱ፡ለላባ፡ወእቱ፡ወ
 ክመ፡ወልደ፡ርብቀ፡ወእቱ፡
 ወሮዳት፡ራሱል፡ወአጸድዳቶ፡
 ለአቡሃ፡ዘኋት፡ጎገረ፡ወሰባ፡
 ሰመዳ፡ጠቀሉ፡ሰመ፡ዖዕቆብ፡ወ
 ልደ፡ርብቀ፡እገቱ፡ሮዳ፡ወተቀ
 ቤሎ፡ወሐቀሮ፡ወሰዳዎ፡ወወሰ
 ዩ፡ቤቶ፡ወጎገሮ፡ለላባ፡ካሎ፡
 ዘኋት፡ጎገረ፡ወደቤሎ፡ለባ፡ለ
 ዖዕቆብ፡እመኑ፡ዐደመዎ፡ወእመ
 ኑ፡ሠጋዩ፡አኋት፡ወጎገረ፡መስሌ
 ሆ፡ሠላሳ፡መዎዕለ፡
 ወደቤሎ፡ለባ፡ለዖዕቆብ፡እ
 ሰመ፡አኑዩ፡አኋት፡አተቀኋ፡
 ሊተ፡በክ፡ጎገረ፡ዐስበክ፡መ
 ኋት፡ወእቱ፡ወዐቱ፡ለላባ፡ክል
 ኤ፡አዋልደ፡ሰማ፡ለእኋት፡ቀል

⊗ alcmoy	χ inthalech
⋈ becach.	† thoachimor
⌈ cathy.	Ⓞ azachor. p.r.
⋈ delfoy	Ⓢ inchoy;
⋈ effothy	Ⓢ zothychuy
⋈ fco. xchy	Explicit Liber.
⋈ gorphoy	αethici philosophi.
⋈ hoebmy	chosoro gaap nario
⋈ iofthy	ne schetica nozile
⋈ kaethy	prosapia parentū
⋈ lahfy	abeo enio echicaphi
⋈ malachy	logophia areligas
⋈ mabolech	sapientibus
⋈ ozaby	origineo traxit;
⋈ chorizech.	2. 050/maulder Beantchrift
⋈ ptharin	philosophus & gefer
⋈ reclachy	germaniae maxime

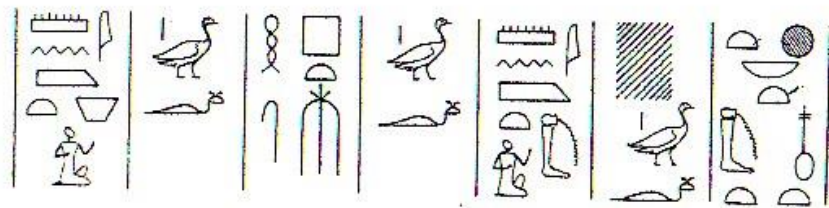
112. ábra: Etiópiai írás

113. ábra: Etióp írás

114. ábra: Urnammu sztéléjének írása

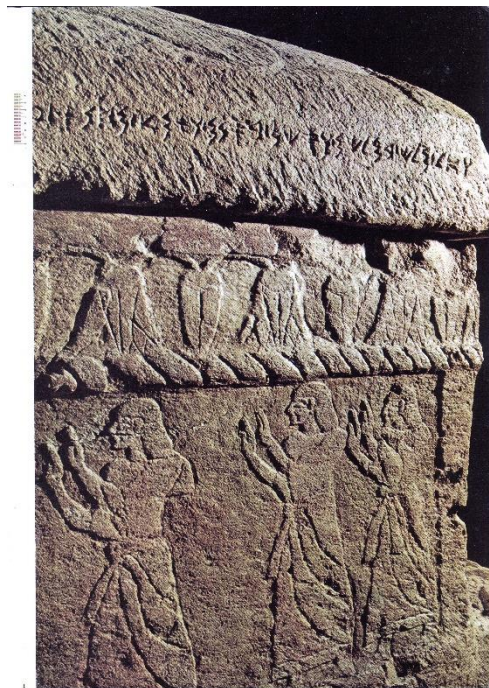
115. ábra: Egyiptom

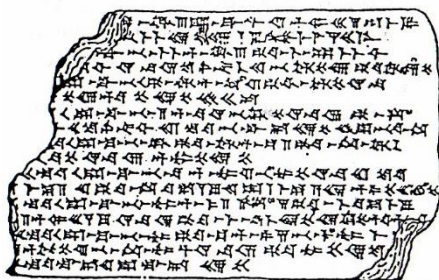
116. ábra: Baráth Tibor könyvéből

		moabit	sidoni		
1.	א	aleph	𐤀	𐤁	א
2.	ב	béth	𐤁	𐤂	ב
3.	ג	gimel	𐤂	𐤃	ג
4.	ד	dāleth	𐤃	𐤄	ד
5.	ה	hē	𐤄	𐤅	ה
6.	ו	woāw	𐤅	𐤆	ו
7.	ז	zajin	𐤆	𐤇	ז
8.	ח	h'ēth	𐤇	𐤈	ח
9.	ט	tēth	(⊕)	𐤈	ט
10.	י	jōd	𐤈	𐤉	י
11.	כ (ך)	kaph	𐤉	𐤊	כ
12.	ל	lāmed	𐤊	𐤋	ל
13.	מ (ם)	mēin	𐤋	𐤌	מ
14.	נ (ן)	nūn	𐤌	𐤍	נ
15.	ס	sāmekh	𐤍	𐤎	ס
16.	ע	'ajin	𐤎	𐤏	arab ע
17.	פ (ף)	pē	𐤏	𐤐	פ
18.	צ (ץ)	sādē	𐤐	𐤑	צ
19.	ק	qōph	𐤑	𐤒	ק
20.	ר	rēš	𐤒	𐤓	ר
21.	ש	sin (šīn)	𐤓	𐤔	ש (š)
22.	ת	tāw	𐤔	𐤕	ת

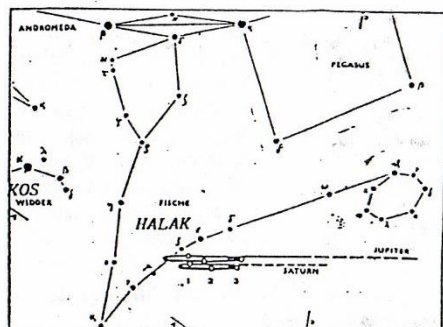
117. ábra:
Phöniciai (sidoni), moabi és héber szöglet-
írás betűi

118. ábra:
Fönícia, alul képirás, fent rovásírás egymásra tett kövön, mintha más kort idézne

1. ábra: A pártos babiloni ékíratos kalendárium.

119. ábra:
Pártus, babiloni ékíratos kalendárium, együttállás a
bolygók szerint Jézus születésének évében,
Badiny Jós Ferenc szerint

120. ábra:

1	Ɑ	Ɱ		
2		Ɱ		Ɱ
3	Ɱ	z	Ɱ	Ɱ z̄s
4	Ɱ	n	Ɱ	
5	Ɱ	o	Ɱ	Ɱ
6	Ɱ	p	Ɱ	
7	Ɱ	r	Ɱ	
8	Ɱ	c	Ɱ	Ɱ
9	Ɱ	ju	Ɱ	Ɱ
10	Ɱ		Ɱ	n

GLAGOLICA KAZÁR ROVÁSÍRÁS NAGYSZENTMIKLÓS SZÉKELY ROVÁSÍRÁS

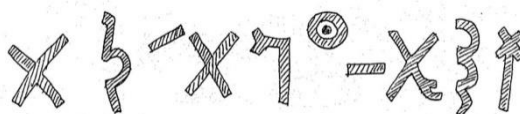
Összehasonlító táblázat: balról a glagolita, majd a kazár, utána Nagyszentmiklósi és jobbról a székely-magyar rovásbetűk

Ɱ	aleph	Α	alpha	Α	alpha
Ɱ	bet	Β	bela	Β	bela
Ɱ	gimel	Γ	gamma	Γ	gamma
Ɱ	daleth	Δ	delta	Δ	delta
Ɱ	he	Ε	epsilon	Ε	epsilon
Ɱ	vau	Ϝ	vau	Ϝ	vau
Ɱ	zain	Ζ	zeta	Ζ	zeta
Ɱ	cheth	Η	ēta	Η	ēta
Ɱ	tet	Θ	theta	Θ	theta
Ɱ	yod	Ι	iota	Ι	iota
Ɱ	kaph	Κ	kappa	Κ	kappa
Ɱ	lamed	Λ	lambda	Λ	lambda
Ɱ	mem	Μ	mü	Μ	mü
Ɱ	nun	Ν	nü	Ν	nü
Ɱ	samech	Ξ	ksi	Ξ	ksi
Ɱ	ain	Ο	omikron	Ο	omikron
Ɱ	phe	Π	pi	Π	pi
Ɱ	tsade	Ϟ	koppa	Ϟ	koppa
Ɱ	qoph	Ρ	rho	Ρ	rho
Ɱ	reš	Σ	sigma	Σ	sigma
Ɱ	šin	Τ	tau	Τ	tau
Ɱ	thav	Υ	üpsilon	Υ	üpsilon
		Φ	phi	Φ	phi
		Χ	xi	Χ	xi
		Ψ	psi	Ψ	psi
		Ω	omega	Ω	omega
		Ϸ	sampi	Ϸ	sampi

121. ábra: Ósémita, a görög és a latin abc

122. ábra: Felirattöredék Kül-Tegin emlékkövééről

123. ábra: *Gelencei templom rovásfelirata. Fotó L. B.*

Akik jeles kutatói voltak az írástörténetnek és sokat tettek ősi írásunk megismertetésének érdekében, a felhasznált irodalom szerzői.

Közelmúlt írásos emlékein a régi szimbólumok mellett a rovás is megjelent, pl. írás pólón, írás a falon, írás a fán, írás a sportszarnokban, írás helynévtáblákon, levelezés az iskolában.

Botra rovás – Marcsival a Hír Televízió műsorában:

Mind ez a mai napok valósága az írás, ősi magyar írás használatára díszítmény, jelkép nemcsak fán, ahogy a rovást szokták, nem csak székelyek kapuján, hanem sétálva az utcán, pólón, más szimbólummal együtt, mint pl. a „rakamazi turul”, vagy tarsolyokon a régi motívum. Van, akinek ez jobban tetszik, mintha az amerikai zászló virítana a mellén, mellényén. Van, aki saját népe szimbólumaitól viszolyog, magyarkodik, mondja, tele minden irtózatossal halálfejes, angol szöveggel, arra nem mondja senki, „angolkodik” egyszerűen azt fogadja el, hogy divatosan öltözködik. „Ízlések és pofonok különböznek („n” használata lenne helyesebb, ha az elkülönülést hangsúlyozza, ha viszont valami különb, MINT MINŐSÉG, mint a másiktól jobb, akkor különbözik), ime a mássalhangzó különböző, különböző változata.

Ha a régi írásunk oktatási rendszerünk részét képezi majd, ahogy ezt Hofman Rózsa, oktatási államtitkár tervezte (sajnos az álságosság lebeszélte róla, képes volt változtatni véleményén, mert valami rossz irányba fordította a történeti kérdéskörét is, a rovásírás szabványosításának háborúja is közbejött, elsőbbséget élveznek a gazdasági tere terelői stb.) akkor egy lépéssel előbbre jutunk önbecsülésünk terén. Egyetlen népet sem sérthet, ha az igazi megismerés útját járjuk, úgy e teljesítmények tükrében, ha tisztelettel kezeljük azt, ami a miénk, nem félve attól, amit őseink ránk hagytak, nem egy nemzeti hőbörgésnek tartjuk, ha gondját viseljük. Ezek az örökérvényű jelképek alkalmasak arra, hogy utódaink is tudják, honnan jöttek elődeik, hova tartanak utódként, a jövő ugyanis a múltban gyökerezik, akinek nem erős a gyökere, azt a szél könnyen arrébb sodorja még akkor is, ha a mában élünk, hiszen minden percben ott a múlt, és a jövő.....

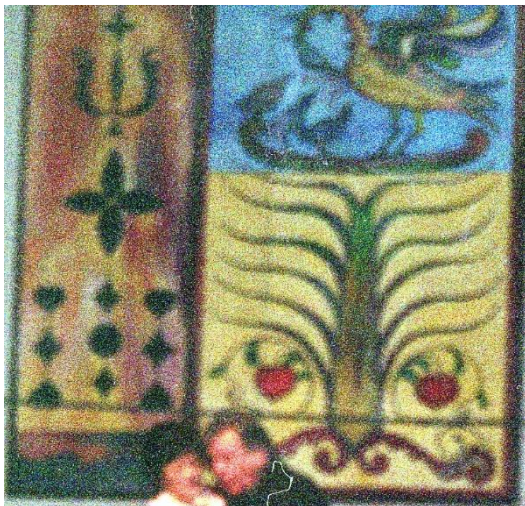
A MAGYAR NYELV AZ IDENTITÁS ZÁLOGA

A MAGYAR NYELV az identitás legfontosabb eszköze. A megmaradás kulcsa az ősi írás, sohasem volt fontosabb, mint manapság. Bizonyíték arra, mindig is ott voltunk, ahol az őskultúra jelen volt. Ez a jelek bizonyítéka, ezek a jelek örökölt értékeink részét képezik.

Anyország < **viszony:** nemzeti
Globális, nemzetnélküli
Elhanyagolható, idegen nyelvekkel szemben
Külhon: elcsatolt területek
Diaszpórák

A **külhon viszonyában** fontos szerepe van a kultúrának, óhazai és helyben művelt kapcsolati lehetőségei.

A vallásnak anyanyelven való szertartásai egyházközösségekben szerveződött közösségekben

124. ábra:
*Egy amerikai református egyházközösségben
Koós János énekel, a háttérben magyar népi
motívum van*

125. ábra:
Csíksomlyó

Van-e még fel nem kutatott emlék?

Erre a kérdésre az íráskutatók és a régészek tudásuk javát adva válaszolnak, hiszen számtalan tárlat pénz hiányában vissza lett temetve, leletmentés címén sok feltáratlan, vagy már feltárt, de még megfejtetlen emlék vár a kutatókra. Múltunk megvilágítását az írott emlékek érthetőbbé, értékesebbé teszik, élővé az ősi írást, nem sehonnani a magyar, emlékei elevenítik a múltat. A biológia számos területe, mint a génkutatás, megváltoztathatja az eddig választott kutatási irányt, a népi jellemző a rassz, kutatása nem a felsőbbrendű rassz kutatását kell hogy szolgálja, hanem az emberi tulajdonság általános vagy attól eltérőt kell kiindulási alapnak tekinteni, arra ösztökél, magunkból kell kiindulni. Minden népnek magát kell képviselni, a múltban elfoglalt helye pedig, a teljesítmény lehet. Azt hogy mit teljesített, a régészet igazolja. Ha írástudománya is van, és az önálló eredetre vall, az még inkább kell, hogy sarkallja a kutatót, hogy helye hol van az emberiség fejlődéstörténetében. Mindig a terület, a földrajz, miből mit birtokolhat, országolhat joggal. A múltból jövő örökség határozza meg, ezért nem mindegy ki írja a történelmet, azt hogyan tálalja szomszédjainak. Megtűrt, hont foglaló (haddal más hazáját elfoglaló, leigázó, hazát megszerző, egész népével beköltöző, mástól javait elvevő, más birtokát bitorló, bozgor, jött-ment, szolgasorban tartó stb. nézetek nem tartható, nem engedhető meg). Ahogy ezt rosszul értelmezett történelmünk még tanítja is. Pedig krónikáink sem honfoglalást, hanem „reditus”-t, azaz visszatérést írnak. Anonymus és a Tarihi Üngürüş több bejöveteletről ír, nem is beszélve a palócok regevilágáról, az Arvisurákról, ebben folyamatos a rokonlátogatások száma. Vagy örökös jog birtokában van jelen egy régi nép, vagy az új néppé szerveződés álláspontja az lesz igaz. Nos, ez aktuális kérdés, akár tetszik, akár nem. Ma éppen olyan súlyú, mint századokkal ezelőtt is sommás kérdés volt. Népek lenni érzés, amit a nemzettudat erősít, az ellenszenv ezzel szemben, gyengít, Az egészséges nemzettudat múlhatatlan vággyal, örzi hagyományát, s ez genetikusan minden emberben benne van, független attól, hogy tagadja vagy nem tagadja. „Én azért vagyok magyar, mert annak születtem, köldökszinórom köt az anyaföldhöz” – vallja magáról Jósa Judit keramikus művész.

Vannak új érzések (Szlovákia viselkedését új érzelmek irányítják, még a közelmúlt történelmét is úgy festik le, mintha a Felvidék nem Magyarország felvidéke lett volna, mintha, akár évezredekkel ezelőtt is fontos néperedetnek szláv vonatkozása volna, hivatkoznak nem létező Nagy-morva birodalomra. Cirill és Metódra, kinek jelképe a kettős kereszt, címerük alapjául ezt a jelképet használják, elfeledve, hogy az a kettős kereszt nem a hármas halmon áll, csak egy halmon, de ők ezt mégis úgy használják eltérve a magyar zöld hármas földhalmoktól, kék halmokat festettek a kettős kereszt alá. Még el is fogadnánk a Kékes tető neve után, csakhogy ez magyar, és nem szláv szóból eredeztethető. A mi környezetünk birtoklása is fontos volt, nem csak a szkíta időkben, Krisztus előtt, hanem még a „Tisza-kultúrában, Duna-kultúrában” meghonosodott intenzív mezőgazdaságban is. A mag központ a Kárpát-medence. Távolabbi, beláthatatlan időbe megy vissza. A helyben meglévő kultúrák időben egymásra épülnek. Nem halnak ki, és újak jönnek helyettük. A népek tömege itt egyesült, több ezer év során, az a magyar, mag ősi, magzó, sejtjeiben, méltóságában is, aki örökölt vagy szerzett ősiségét magára vonatkoztatja. Nem csak a nyelv, a szokás is magyarrá tesz, kiegyezővé csak az érték elismerése útján lehet. Múlt ismerete nélkül béna kacsa az ember, csak hápog, de előre menni nem képes. A számítógép nyilvános adattára mindenki által elérhető. A tabukat ledönti, rejtélyes, tiltott, dogmatikus titkok új megvilágításba kerülnek, a fantasztákról kiderül nem azok, csak más úton járnak, mint a kijelölt hivatalos. Amatőrnek nevezett kutatás nincs, csak kutatás van, más, új utakat keresők vannak. A tudomány dolga leszűrni, nem rostálni a kutatási eredményeket, a rég felállított tételek felülvizsgálata, kiigazítása, átírása, feladata a rendszerezésben van, a hivatalnak feladata az értékelésben van, nem a tagadásban, hanem a régen járt utak feltárásában. Nem tiltás kell, hogy ezen a területen nem lehet kutatni, mert már mi mindent bebizonyítottunk, ja

hogy a tehén sánta, a ló kehes, kiláthatta előre, nos, ettől véd a minden oldal egyenrangú vizsgálata, a „horvátistváni” utak újragondolása, mint ahogy László Gyula szokta volt mondani: „Ha ezt másként tudják, miért ne lehetne úgy”. Ezt ő pontosan a székelyekre értette, Csabamondakör, mondjuk, vagy a hun leszármazástudat, miért ne lehetne úgy, ahogy a hagyomány tartja. Az a nép, aki úgy nemzett, hogy ősapjaira rámutat, mélyen a beláthatatlan múltban vannak életfájának gyökerei, koronáját a vihar tépázza, de gyökeréből új nemzedékek sarjadnak, elpusztítani nem lehet, hisz az egész világot behálózza. Amelyik nép hagyja, hogy mások írják meg történelmét, azok másként fogják megírni. A végén még el is hiszi, a kiteszített az újak nyelvén fog beszélni, saját népét fogja szégyellni, nemzete nemességét feledni, nem tud már őszintén beszélni, mások nyelvén kezd beszélni, az bár túri, jöttmentnek tekinti, úgy lehet egy hazát feladni, ha az újak a régít kitérítik saját otthonából, az meg túri, de csak kesereg, mert nem lehet felejteni. Ami ma fontos, holnap is fontos, a büszke nép felemelkedik, ott van mögötte a tudás, tapasztalat természetes volta. A jó gazda nem felélte, hanem megélte, ha hagyta, jól élte életét. „Jól kell sáfárkodni emlékeinkkel”, ahogy ezt Hasznan Pali bácsi tartja ott a végeken, Alsócsernátonban, édesapja alapította néprajzi múzeumban, az értékek veteményes kertjéhez szükséges magvak kamrájában. Nyissuk ki a kapukat máshol is. Ahogy Zágon volt régen, ma Záhony kelet kapuja.

126. ábra:

*Délkelet kapuja tárva-nyitva, Zágon szeretettel fogadja a távolból érkezőt – hirdeti:
 „Zágonban béke van”. ЯМ ЯОХ ЯХЦАА
 Ahogy Csíkkozmás is három felirattal, köztük rovással, „Isten hozott Csíkkozmásra”,
 „Jó utat az ide látogatónak”*

Egy és más, jó egymásra találni, múltban, jelenben, jövőben.

ЯХЦАА ЯХЦАА ЯХЦАА ЯХЦАА ЯХЦАА ЯХЦАА ЯХЦАА ЯХЦАА ЯХЦАА ЯХЦАА

Fent írottak tanúságtevői, kiknek tudása segített ily merész következtetések levonásában, s milyen sokan vannak még, kiket forrásként fel nem használhattam, hiszen se szeri, se száma az érdemi kutatómunkának, szerény tudásom morzsákat csipegetett, bár nem vagyok vak tyúk, mégis találtam szemeket, egészen más utakat is, mint amit tanulhatunk a jelen történelem hivatalsnak mondott könyveiben.

HIVATKOZÁSOK

- [1] Ceglédi Katalin: A Magyar–hun nyelvviszony (Farkas Lőrinc könyvkiadó, 2012)
- [2] Orbán Árpád: Őstörténelmünk 12 kútfője (MN Könyvtár 3108/ 1962. sz. fol. Hung.)
- [3] László Gyula: Árpád népe (Helikon)
- [4] Orbán Balázs: HÁROMSZÉK, kiegészítések Székelyföld leírására 2002.
- [5], [20], [21], [22] Patay Pál: Fényeslitkei aranytárgyak a javarézskorból, Fényeslitke története L.B. 2002.
- [6] Dr. Nagy Sándor: A magyar nép kialakulásának története. 1956, Transzilvánia.
- [7] Barát Tibor: Magyar népek őstörténete, 1993, Somogyi Zoltán, USA.
- [8] Marác László: Magyar nyelvi és képi gyökök, Ökotály, 2002.
- [9] Bakay Kornél: Magyaroknak lenni büszke gyönyörűség.
- [10] Kézai Simon: MAGYAR KRÓNIKÁJA. Magyar Ház Bt., Budapest, 1999.
- [11] Magyar Adorján: Lelkiismeretünk aranytükre, Duna Könyvkiadó, Svájc.
- [12] Mahmud Terdzüman: Tarihi Üngürüş, Blaskovics József fordítása.
- [13] Horvát István: Rajzolatok a magyar nemzet legrégebbi történeteiből.
- [14] Götcz László: Keleten kel a nap 1-2. kötet
- [15] Varga Zsigmond: Ötezer év távolából, Debrecen, 1942
- [16] Gosztonyi Kálmán: Összehasonlító sumer nyelvten, Duna könyvkiadó, SVÁJC, 1975
- [17] Marton Veronika: A sumir kultúra története
- [18], [42] Zakar András: A sumér hitvilág és a Biblia, Szatmári István kiadása
- [19] Fehérné Walter Anna: A sumer ékjelektől a székely rovásírásig.
- [23] Marió Alinei: Ősi kapocs, A magyar–etruszk nyelvrokonság, Alprint Kiadó, 2005
- [24] Dr. Acél József: Szittyá-görög eredetünk
- [25] Torma Zsófia: A Maros-mente régésznöje
- [26], [27], [42] Varga Géza: A székelység eredete, Bronzkori írásbeliség.
- [30] Varga Csaba: Az ősi írás könyve, Frig kiadó, 2002
- [28] Sebestyén László: Kézai Simon védelmében, előadás, vitairat.
- [29] Kis Dénes: Ős egy titka és hatalma, avagy a magyar nyelv tana, Püski, Bp., 1995
- [30] Varga Csaba: Jel, jel, jel. Frig kiadó, Varga Csaba, 2000.
- [31] Szöcs István: Vitairat. Délibáb, Válasz Komoróczy Gézának
- [32], [39], [40] Zakar András: A sumér hitvilág és a Biblia.
- [33] Pap Gábor: Csodakút
- [34] Kiszely István: A svájci hun völgy
- [35] Badinyi Jós Ferenc: R. Labat nyomán
- [36] Forrai Sándor: A tatárlakai korongon a székely rovás jeleire híja fel a figyelmet, Friedrich Klára: Kárpát-medencei birtoklevelünk a rovásírás.
- [37] Bobula Ida: Sumer műszaki tudományok
- [38] Falvay Károly: Nagyboldogasszony
- [41] László Gyula: Nagyszentmiklósi kincs

FORRÁSOK

- ACÉL FÓZSEF: Szittyá-görög eredetünk, Turán, GARFIELD, USA, 1926
- BARÁTH TIBOR: Magyar népek őstörténete. Somogyi Zoltán. P.o. Box 190 USA, 1993
- BADINYI JÓZSEF FERENC: Káldeától Esztergomig, betlehem herceg
- BAKAY KORNÉL: Őstörténetünk régészeti forrása Miskolc Bölcsész Egyesület, 1997
- BARÁTOSI BALOG BENEDEK: Szumírok szittyák, ősturánok, Fabó László, San Francisco, ca 94114 USA
- BARTAL GYÖRGY, Pártus és magyar scytákról, Pest, Anahita-Ninti, 1860
- BIRÓ LAJOS: Kerek Isten fája, 2002 Debrecen. A magyar nyelv elfelejtett bölcsessége. Táltosok könyve Frig Kiadó, 1977
- BIRÓ JÓZSEF: Szabirok, Kőrösi Csoma és a szabirok, Budapest, 1998
- BOGNÁR LÁSZLÓ: Szabirok a tudás népe, Farkas Lőrinc Imre, 2009
- BOBULA IDA: Sumir magyar rokonság kérdése, kétezer magyar név sumir eredete, Sumir műszaki tudományok. Buenos Aires, Editor, 1961
- BORBOLA JÁNOS: Egyiptomi ősmagyar nyelv és a piramisok geometriája
- CSŐKE SÁNDOR: Szlovák nyelv, ragozó nyelv. Turáni Akadémia, Buenos Aires, 1977.
- CSALLÁNY DEZSŐ: Székely rovás, Nagyszentmiklósi kincsek rovásfelirata. Nyíregyháza, múzeumi évkönyvek
- CUCZOR GERGELY–FOGARASI JÁNOS, A magyar nyelv szótára, Emich Gusztáv, Pest, 1862
- DOROZSMAI IMRE: Magyarság útja Perzsiától Pannoniáig, Magyar Adorján Baráti Kör, 1995
- ERDÉLYI ISTVÁN: Sumer rokonság, Akadémia. Bp, 1989
- GOSZTONYI KÁLMÁN: Összehasonlító sumér nyelvtan, Duna kiadó, Svájc, 1975
- GÖTZ LÁSZLÓ: Keleten kél a nap, Püski, 1995
- HORVÁTH ISTVÁN: Rajzolatok a magyar nép történetéből, Pesten, Petrócai Tattner Mátyás betűivel, 1825
- FALVAY KÁROLY: Boldogasszony, Tertia Kiadó, 2001
- FÁY ALADÁR: A magyar nép díszítő ösztöne, Püski, Bp., 1994
- FORRAI SÁNDOR: Az ősi magyar rovásírás ókortól napjainkig, Antológia, 1994
- FEHÉRNÉ WALTER ANNA: Ékirástól a rovásírásig, Buenos Aires, 1975
- FORRAY ZOLTÁN TAMÁS: Árpád a papkirály és a mágusok titkai, a szerző kiadása, 1994
- FÖLDES ATTILA: Nyelvi és genetikai őseink, a sumerek, magánkiadás
- FÜRR ZOLTÁN: A magyar rovásírás abc-s könyve, Püski, 1999
- FRIEDRICH KLÁRA: Ház a hídon, Somogyi rovás emlékek, Kőbe vésték, fába rótták, Szakács Gábor Kiadó, 2003
- SZAKÁCS GÁBOR: A Kárpát-medence bitoklevele, a rovásírás, 2005
- KRANC, GOVER: Az európai nyelvek földrajzi kialakulása, Imre Kálmán kiadó, 2000.
- KISZELY ISTVÁN: A magyarság őstörténete, jegyzet, Farkas Lőrinc kiadó, A svájci hűvölgy. Heltai Kft. 1996
- KISS DÉNES: Ősegy titka és hatalma, Püski, 1995
- GRANDPIER K. ENDRE: Aranykincsek hulltak Hargitára. 1990
- LÁSZLÓ GYULA: Emlékezzünk régiekről, Móra Ferenc Könyvkiadó, 1995
- LÁSZLÓ GYULA: Őseleinkről, Vértesszőlőstől Ópusztaszerig, A nagyszentmiklósi kincsek. Corvina Kiadó, 1977
- LIGETI LAJOS: A magyarság őstörténete, 1943
- LUKÁCSI KRISTÓF: A magyarság őselei, hajdankori nevei és lakóhelyei, Budapest, 2000

MAHLER EDE: Egyiptom, Egyiptológiai gyűjtemény, Bp., 1913
 MAKOVECZ IMRE: TV-beszéd, épületeinek fényképei
 MARÁCZ LÁSZLÓ: Nyelvi és képi gyökök, Ökotáj, 2002
 MOLNÁR V. JÓZSEF: Örökség, ÖRÖKSÉG könyvműhely, 2001
 MOLNÁR V. JÓZSEF: A gyermekrajzok üzenete, A nap arca, Örökség könyvműhely, 2002
 MAGYAR ADORJÁN: Lelkiismeret aranytükre, Szeged, 1937
 MARTON VERONIKA: Sumer pecsétnyomók, sumer kultúra története magánkiadás, 2000
 MARTON VERONIKA: Somogyi rovás emlékek, Matróna kiadó, 2001
 MARIÓ ALINEI: Ősi kapocs, Alprint kiadó, 2005
 MAGYAROK TÖRTÉNETE, Madzgar Tarihi, Clivlend, Ohio, 1988
 MESTERHÁZI ZSOLT: Honfoglalások kora, Frig kiadó
 DR. NAGY SÁNDOR: A magyar nép kialakulásának története, 1956
 NAGY GÉZA: A magyarság őskora, Századok, Budapest, 1897
 RENÉ LABAT: A sumer és akkád ékjelekről, Párizs, Colman Gostony, 1975
 PATAKI LÁSZLÓ: Gelyse kiskán Tevan, 1996
 PAÁL ZOLTÁN: Arvisurák
 PADÁNYI VIKTOR: Dentu magyaria, Turul, Veszprém
 PAP LÁSZLÓ MIKLÓS: Czucor-Fogarasi, Teremtő gyökrendszer, jegyzet, Kőrösi Csoma Sándor Magyar Egyetem, 2009
 OLZAS SZULEJMANOV: Az ijja, Buda Ferenc fordítása
 ORBÁN ÁRPÁD: Poligonális összehasonlító nyelvtan, füzet
 ORBÁN BALÁZS: Kalotaszeg, Háromszék. Kiegészítések székelyföld leírására. 2002
 TORMA ZSÓFIA: Tordos, sumer nyomok Erdélyben, kiadja Fehérné Walter Anna, 1972
 TOMORI ZSUZSA: Szerves magyar nyelvtudomány, SYLVER LAKE, 2000
 SEBESTYÉN GYULA: Rovás és rovásírás, Püski, Bp., 1999
 SZELÉNYI IMRE: Magyar kérdés, Őstörténet füzet
 SZŐCS ISTVÁN: Anti sumer álláspontok kritikája, Délibáb, Válasz Komoróczy Gézának. Magyar Adorján Baráti Kör, 1994
 DR. ZAKAR ANDRÁS: A magyar őstörténet felé, Buenos Aires, Az Erdélyi Világszövetség Kiadása, 1978
 DR. ZAKAR ANDRÁS: A sumér hitvilág és a Biblia, Szatmári István, 1972
 VARGA ZSIGMOND: Ötezer év távolából, Debrecen
 VARGA CSABA: Jel, jel jel, avagy az ABC 30 000 éves története, Frig Kiadó, 2002
 VARGA CSABA: Az ősi írás könyve, Frig Kiadó, 2002
 VARGA GÉZA: Bronzkori magyar írásbeliség. Bp., Íráskutató Intézet, 1998.
 VARGA GÉZA: A székely rovásírás története
 VÉKONY GÁBOR: A székely írás, Nap Kiadó, 2004

KRÓNIKÁINK

TARIHI ÜNGÜRÜSZ

KÉPES KRÓNKA

ANONYMUS KRÓNKAJA

KÉZAI SIMON KRÓNKAJA

ARVISURÁK

BÉCSI KRÓNKA

NAGYVÁRADI KRÓNKA (SZENT LÁSZLÓ LEGENDÁK)

KIJEVI, NESZTOR KRÓNKA

KÓDEXEK
ROHONCI KÓDEX
MÜNCHENI KÓDEX

Írtam 2012–15. években a fent írott nagyra becsült emberek segítségével, magyarságunk megmaradásának reményében, az égiek segédelmével.